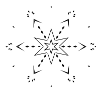
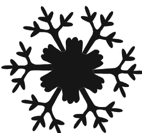
ГолосУкраїни

Посміхніться! Будемо вірити в добро!

Сердечно вітаю вас
із Новим роком!

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Жоден з відомих видів порід північних оленів не може літати. Тим часом у Діда Мороза Новий рік триває 31 годину, це обумовлено різними часовими поясами, і завтра опівночі близько 378 млн. дітей чекають на нього. Отже, виходить 823 візити на секунду. Тобто Дід Мороз, маючи одну тисячну секунди часу, паркується, заходить до будинку, складає подарунки під ялинкою, знищує сліди свого перебування і мчить до наступної домівки. Загальна відстань його подорожі — десь 120 млн. км. Це означає, що сани Діда Мороза літають зі швидкістю 1040 км на секунду, а всі відомі північні олені пересуваються щонайбільше 24 км на годину.

Крім того, вантаж саней з подарунками становить 400 тисяч тонн, а звичайний північний олень не може тягти більше ніж 175 кг. І жодна з відомих порід оленів не літає...

Але! Завжди потрібно вірити в чудеса, панове! Посміхніться! З Новим роком!

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Шановні співвітчизники!

Всі ми, у ці дні прощаючись із роком прожитим, сповнені надій і сподівань на краще життя в майбутньому — на мир і злагоду в нашому спільному домі, духовний розквіт і піднесення добробуту нашого народу, розвиток демократичних перетворень в українському суспільстві, зміцнення авторитету нашої молодої держави у світовому співтоваристві.

Кожен крок, зроблений народом в омріяному напрямі, залежатиме від усіх нас — від того, який вибір ми зробимо у складному процесі державотворення, як зуміємо відстояти людину — головну цінність суспільства.

Пам'ятаймо: ніщо добре не дається легко. Спільно будемо віддавати всі сили, розум і серце, щоб зробити в Україні життя народу таким, про яке мріяли люди і якого вони достойні.

Успіхів, щастя і здоров'я, любові і радості вам і вашим родинам.

З повагою,
Олександр МОРОЗ,
Голова Верховної Ради України.

«Діда Мороза завжди сприймав як святковий персонаж»

ПОЛІТИК ПІД ЯЛИНКОЮ

З новорічного інтерв'ю «Голосу України» ви дізнаєтеся ставлення глави українського парламенту до астрології, чи пише він вірші про Новий рік, де вперше отримав подарунок, який запам'ятав на все життя.

— Як ви ставитеся до свого прізвища?

— Воно оптимальне. В українських прізвищах завжди зберігалася пізнавальність людини. Принаймні на час появи прізвища. Потім спрацьовувала генетика.

(Читайте на 3-й стор.).

Кілька років тому відомий український плавець Олег Лісогор програв заплив... актору Сергію Бодрову. Але сталося це не під час змагання чи тренування, а на зйомках художнього франко-українського фільму «Схід—Захід», який навіть номінувався на «Оскар».

Для того, щоб не перегнати актора, Олегу, старшому лейтенантові Збройних сил України, довелося дуже постаратися. Адже на справжніх чемпіонатах він звик бути першим. Так і цього року до численних нагород додалися, зокрема, нові світовий та європейський рекорди на п'ятому етапі Кубка світу з плавання в Стокгольмі.

(Інтерв'ю з відомим спортсменом читайте на 11-й стор.).

❄ ❄ ❄

Про сюрпризи продовольчого ринку, пенсії та зарплати **читайте на 6—7-й стор.**

❄ ❄ ❄

Завдяки старанням науковців народилася нова порода свиней.

(Подробиці на 15-й стор.).

❄ ❄ ❄

Наш кореспондент побував у нього в гостях і взяв інтерв'ю.

(Читайте на 21-й стор.).

НОВИНИ

З нового року усі районні та міські лікарні Херсонщини отримуватимуть по 15—20 примірників газети «Голос України» — про це подбав давній і постійний читач парламентського видання, народний депутат України Ігор Козаков. Ігор Володимирович передплатив газету, щоб мешканці області, перебуваючи на стаціонарному лікуванні в районному чи обласному центрі, могли дізнатися, як працюють ті, за кого вони голосували на виборах. Отож тепер у лікарнях будуть такі собі «хати-читальні», де пацієнти завжди матимуть свіжі новини зі столиці та областей. Передплату на «Голос України» народний депутат Ігор Козаков як новорічний подарунок зробив і всім ветеранам херсонської журналістики.

Алла БРУСИЛОВА.

Почесний член Ради Європи Йоганна Шикер за здобутки одеського муніципалітету в поширенні європейської ідеології вручила місту Прапор честі Ради Європи. Вона зокрема зазначила: «Ця нагорода, наступна за рівнем після Європейського диплома, свідчить про те, що Рада Європи визнає досягнення Одеси в збереженні яскравої самобутності, розвитку демократії й муніципального самоврядування, у зміцненні побратимських зв'язків з містами світу». У відповідь очільник міста Едуард Гурвіц підкреслив, що Одеса «завжди була і буде містом світу». Едуард Гурвіц також нагадав, що «місто стало першим в Україні й СНД, яке удостоєне такої високої відзнаки». Прапор честі Ради Європи заснував у 1955 р. Комітет міністрів Ради Європи. Нагорода вручається муніципалітетам міст, що зберегли свою самобутність і відкриті для співпраці з різними містами світу, **передає УНІАН.**

НАСТУПНОГО РОКУ:

- Загальнонаціональних виборів не передбачається!
- З 1 січня членами Євросоюзу стануть Болгарія і Румунія.
- 7 листопада відзначатимуть 90-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції.
- Дитяча письменниця Джоан Роулінг обіцяє опублікувати влітку останню сьому книжку про Гаррі Поттера.

Всього за 2006 рік до редакції надійшло 18 тисяч листів

Знову настає рік якоїсь худоби, а так хочеться жити по-людськи

З НОВИМ РОКОМ!

ФОТОФАКТ

Генеральний директор Українського національного інформаційного агентства «Укрінформ» Віктор Чамара (ліворуч) **і головний редактор редакції фотовідео-інформації Віталій Бабенко вручили диплом лауреата Всеукраїнського фотоконкурсу «Як живеш, українське село» переможниці, завідувачці відділу ілюстрації «Голосу України» Анастасії Сироткіній.**

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Захистити від конфіскації

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Комітет Верховної Ради з питань правосуддя підтримав законопроект «Про внесення змін до Закону України «Про виконавче провадження», яким пропонується заборонити конфіскацію житла за борги із житлово-комунальних послуг. Щоправда, на цей закон зможуть розраховувати лише ті малозабезпечені громадяни, що зареєстровані та постійно проживають у житлі, якому загрожує конфіскація, якщо їх сукупний місячний дохід нижчий за встановлений прожитковий мінімум або якщо перед ними є заборгованість із зарплати чи інших видів доходу. Окрім того, громадяни мають довести, що вони не відмовлялися від укладання договору про реструктуризацію заборгованості за житлово-комунальні послуги. Законопроект передбачає, що ця заборона є тимчасовою та діє до моменту погашення заборгованості із заробітної плати, пенсій, соціальних виплат та компенсацій втрат від знецінення грошових заощаджень. Водночас пропонується, щоб положення цього законопроекту охоплювали лише захист прав та інтересів громадян України і не поширювалися на іноземців та осіб без громадянства. Народні депутати вважають, що в такий спосіб буде захищено майнові права малозабезпечених верств населення, які після підвищення комунальних платежів зіштовхнуться з реальною загрозою втрати житла, оскільки сьогоднішнє законодавство дає змогу накладати арешт на квартири боржників та фактично викидати їх на вулицю.

Сергій ІВАНІВ.

У НОМЕР

Галузь реформують у ДАК «Українські залізниці»

В останні дні року, що минає, Кабмін порадував нас давно очікуваною новиною — видав розпорядження, яким схвалив Концепцію державної програми реформування залізничного транспорту України. Її мета — задоволення зростаючих потреб національної економіки і населення, підвищення якості обслуговування. Проектом програми передбачено реформувати цю архіважливу галузь поетапно впродовж дев'яти років і створити Державну акціонерну компанію «Українські залізниці», 100 відсотків акцій якої належатимуть державі. Проект реформування розроблено в Міністерстві транспорту і зв'язку за участю «Укрзалізниці». Його погоджено з усіма зацікавленими міністерствами та відомствами країни, повідомили в управлінні взаємодії зі ЗМІ «Укрзалізниці».

Вл. інф.

«Зайцем» — у гості й додому

Мешканці Вінниці одержали від влади подарунок — безплатний проїзд у міському електротранспорті з 20.00 31 грудня 2006 року до 24.00 1 січня 2007-го. Таке рішення виконкому Вінницької міськради. Крім того, вночі 1 січня трамваї і тролейбуси працюватимуть за графіком, **передають «Українські новини»**.

Входини вдруге

Міська влада Дніпропетровська прийняла 20 квартир у 9-поверховому будинку, відновлених після вибуху побутового газу в липні. Тоді постраждали близько ста осіб, а власник квартири, в якій стався інцидент, загинув. На сьогодні більшість мешканців уже повернулися до своїх осель. Як повідомив заступник міського голови Олександр Афанасьєв, на відновлення житла з бюджету міста виділили понад 1,3 мільйона гривень, **передає «Інтерфакс-Україна»**.

Бебі-бум

В американських пологових будинках — пік народжень. Упродовж останніх п'яти років він припадає на період між Різдвом, що християни західного обряду святкують 25 грудня, та Новим роком. Економісти пов'язують таку ситуацію з особливостями місцевого законодавства, зокрема, наявністю податкової пільги на дитину, що нині становить тисячу доларів. Цю суму один із членів сім'ї може вирахувати зі свого податку на доходи фізичних осіб. Однак для цього малюк повинен народитися до 23-ї години 59 хвилин звітного року. Саме тому, якщо час пологів визначено природою на перший тиждень січня, чимало американок воліють, щоб дитина з'явилася на світ в останні дні грудня, **інформує УНІАН**.

АНЕКДОТ

Після закінчення воєнних дій Ірак буде розділено на зони: зона АІ-76, зона АІ-92 і зона АІ-95.

* * *

Ось уже четвертий день терористи утримують захоплений ними лікеро-горілчаний завод, однак і досі не змогли сформулювати свої вимоги.

* * *

Місто Роздовбайськ не боїться терористів. Жоден шахід не відважиться наблизитися до такого свинюшника!

Центрвиборчком оскаржив рішення суду

До Центральної виборчої комісії досі надходять звернення місцевих рад про порушення, виявлені під час збирання підписів на підтримку проведення референдуму про членство України в НАТО та ЄЕП.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Про це, **за повідомленням УНІАН**, заявив голова ЦВК Ярослав Давидович **(на знімку)** на вчорашньому засіданні комісії, на якому розглядали остаточні результати про кількість підписів громадян, зібраних на підтримку проведення референдуму. «Зокрема, тільки в жовтні-листопаді 2006 року до комісії надійшло майже 20 звернень глав місцевих рад із проханням визнати недійсними підписні листи або підписи в цих листах, також провести додаткові перевірки. Зрозуміло, що їх комісія також не може проігнорувати», — сказав Я. Давидович. За його словами, частина цих звернень надіслана в органи місцевого самоврядування для уточнення викладених у них фактів, а решта — у прокуратури областей і міст для належного реагування.

Я. Давидович підкреслив, що, з огляду на величезну кількість таких звернень, ЦВК «об'єктивно не могла раніше встановити загальну кількість підписів громадян України, що підтримали вимогу про проведення всеукраїнського референдуму за народною ініціативою, як того вимагає закон».

Голова ЦВК також відзначив, що рішення Печерського районного суду міста Києва від 11 грудня 2006 року про бездіяльність ЦВК у питанні встановлення кількості підписів не набуло законної чинності, оскільки ЦВК оскаржила його в апеляційному порядку. «ЦВК не може погодитися з твердженнями як частини політичних сил, так і окремих зацікавлених осіб про те, нібито ЦВК виявляла бездіяльність і, тим більше, зволікала з установленням результатів збирання підписів і передачі відповідного протоколу Президентові України для ухвалення рішення про оголошення всеукраїнського референдуму за народною ініціативою», — підкреслив голова ЦВК.

Нагадаємо, в жовтні нинішнього року Я. Давидович повідомляв, що правоохоронні органи порушили 28 кримінальних справ за фактами порушень під час збирання підписів за проведення референдуму про членство України в НАТО та ЄЕП, а 9 листопада пресслужба Генпрокуратури повідомила, що відомство вивчає 10 кримінальних справ, порушених за фактами внесення неправдивих даних у підписні листи щодо проведення всеукраїнського референдуму з питань вступу України до НАТО та ЄЕП.

САМОВРЯДУВАННЯ

Знову витягувати депресивні території

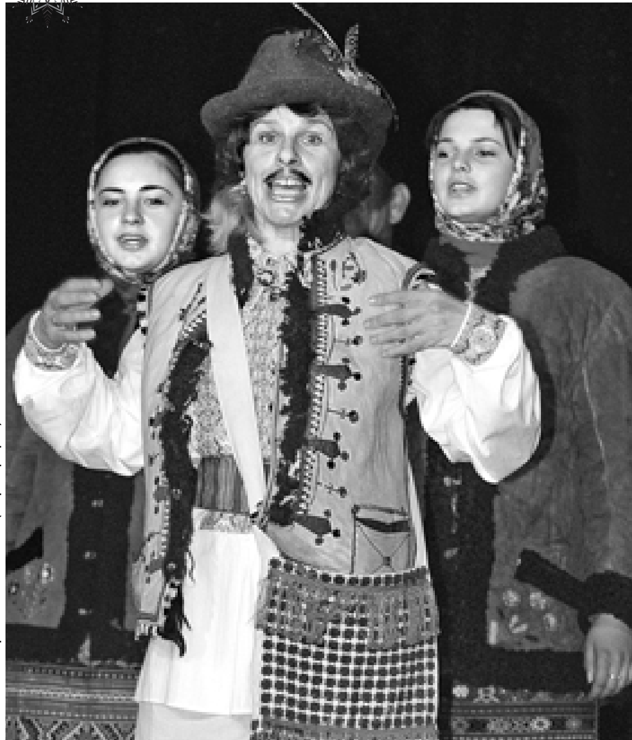
Лише години вистачило депутатам, щоб розглянути й схвалити бюджет та програму соціально-економічного розвитку Запорізької області на 2007 рік. Сталося це не тому, що вони кудись поспішали, а тому, що вперше за багато років регіон розраховує отримати більше, ніж сподівалися оптимісти. Загальний обсяг закріплених доходів обласного бюджету має становити 381,2 мільйона гривень, що на 28,3 відсотка перевищує прогнозні доходи поточного року. Крім того, до обласного бюджету включено 868,6 мільйона гривень цільових трансфертів з державного бюджету для подальшого перерозподілу між територіями.

Збільшення видатків на наступний рік зумовлене плідною роботою в році нинішньому, а от ділити кошти — річ тонка. Дехто з депутатів додивився, що для компенсації вартості проїзду пільгових категорій населення в громадському транспорті Запоріжжя отримає у відсотковому відношенні значно більше грошей, ніж інші території. Розгорілася невеличка дискусія, під час якої міський голова Євген Карташов закликав присутніх не рубати з плеча, а подивитися, хто і скільки дає в обласний бюджет і яке техногенне навантаження припадає на жителів обласного центру. А міський голова Бердянська Валерій Баранов запропонував розподіляти кошти не за принципом сережок, а під конкретні соціальні програми. Та й скільки можна витягувати депресивні території, зауважив він, чи не час навчитися самим заробляти кошти для своїх бюджетів?

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

ФОТОФАКТ

Фото Юрія РИЛЬЧУКА (Укрінформ).

Фольклорний колектив села Корнів, що в Городенківському районі, — учасник огляду-конкурсу обрядів різдвяно-новорічного циклу «Вертепів» і «Меланок» фольклорно-етнографічних колективів Івано-Франківської області.

Голова парламенту України Олександр МОРОЗ:

«Діда Мороза завжди сприймав як святковий персонаж»

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ПІД ЯЛИНКОЮ

Новорічне інтерв'ю «Голосу України»

(Початок на 1-й стор.).

З другого боку, кожне прізвище достойне. Рівень довіри до нього формується конкретними людьми чи навіть літературними персонажами. Достойне, наприклад, прізвище Гетьман. Воно знакове. Але після повісті М. Гоголя не менш знаковим є і прізвище Бульба, хоч за семантичною ознакою воно не таке престижне.

— Чи вдягалися Ви коли-небудь у костюм Діда Мороза?

— Так. У сьомому класі. Напевне, директор семирічки вибір зробив через прізвище і знаючи мою добросовісність щодо усілякої справи.

— До якого віку Ви вірили в Діда Мороза? Яку ялинку прикрашаєте у себе вдома — справжню чи штучну?

— З Дідом Морозом я зустрівся вперше в школі. А ним був наш учитель. Його не можна було ні з ким сплутати. Тому Діда Мороза завжди сприймав як святковий персонаж.

Ялинку прикрашаємо дома завжди. Купуємо зазвичай невеличкі сосни.

— Чи звертаєте Ви увагу на астрологічні прогнози?

— Ніколи не цікавлюсь.

— З огляду на те, що за східним календарем закінчується Рік Собаки і починається Рік Свині, таке запитання: як Ви ставитеся до собачого холоду і казкового свинства?

— Ставлюсь однаково.

— Чи є у Вас вірші, присвячені Новому року?

— Були ранні вірші. Вони не друкувались.

— Напишіть, будь ласка, вірш на згадку нашим читачам.

— На замовлення писати не можу. Можете опублікувати будь-який з кількох моїх збірок.

— Де і з ким Ви плануєте зустрічати Новий рік?

— Цей Новий рік зустрічатиму не вдома, а, швидше за все, в одному з нефешенебельних санаторіїв Західної України.

— Яка Ваша улюблена новорічна страва?

— Та, що на столі.

— Чи є у Вас улюблена кінострічка про Новий рік?

— «С легким паром!», «Чародеи».

— Який подарунок під ялинкою запам'ятався Вам найбільше?

— Пакунок цукерок у першому класі.

— Чи збираєтеся Ви дарувати новорічні подарунки Ющенку та Януковичу?

— Звичайно.

Шати для Ради

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

РЕПОРТАЖ

Київ готується до святкування Нового року. Прикрашаються всі. У тім числі й працівники центральних органів влади.

Цього року, на відміну від минулого, біля Кабміну не споруджували ялинковий ліс. Обмежилися вісімнадцятьма штучними метровими ялинками і двома великими ялинами біля центрального входу. Радує око і справді красива гірлянда з гілок на фасаді Будинку уряду.

Секретаріат Ющенка прикрасив свою площу по-сімейному. Два триметрові сніговики з лампочками, неоновий напис «З Новим роком 2007 і Різдвом Христовим!» над входом. Як і торік, напроти приміщення в засклeному будиночку — вертеп. Має домашній вигляд і «Будинок з химерами»: бурульками звисають сині лампочки, а на вхідних дверях — різдвяний вінок. Прямо як у католицькій Європі.

А ось одну з перших ялинок у Верховній Раді цього року прикрасили в... буфеті. Пухнаста штучна красуня за кілька тижнів до Нового року піднімала депутатам настрій. Головну парламентську ялинку заввишки шість метрів установили у вестибюлі **(на знімку)** лише 23 грудня, і на це своє пояснення. З'ясувалося, є спеціальний документ, яким запропоновано, коли і де встановлювати і прикрашати новорічні дерева в Верховній Раді і навколо неї.

Як розповів «Голосу України» заступник керівника управління адміністративними будинками управління справами Верховної Ради Василь Поліщук, традиційно парламент і ялинки прикрашали числа 26—27 грудня, щоб живі дерева радували око до самого Старого нового року. Однак торік було прийнято рішення підготувати і підключити зовнішню ілюмінацію і прикраси до Дня Святого Миколая, а розвісити іграшки на гілках численних штучних і декількох живих ялинок усередині парламенту до 23 грудня.

Крім вестибюлів основних приміщень парламенту, новорічні дерева ставлять у кабінетах і приймальні Голови Верховної Ради та його заступників. Інші депутати свої кабінети прикрашають самі. За бажанням. Як повідомив пан Поліщук, у різні роки керівництво парламенту висловлювало різні побажання про те, яку ялинку вони хочуть бачити у своєму кабінеті — живу чи штучну. Цього року в кабінеті Олександра Мороза встановили неживе деревце. «Багато політиків виступають проти того, щоб заради короткого задоволення губили дерева», — пояснив Василь Васильович.

Дизайнера, який по-модному розвішував би бурульки і шишки, у парламенті немає: «Наші службовці самі все прикрашають на свій смак». Однак в апараті Верховної Ради думають, що в наступному році варто серйозніше підійти до цього питання і запросити фахівця. Особливо для новорічного оформлення фасадної частини парламенту. Приміром, можна було б спеціальною ілюмінацією гарно підсвітити колони Верховної Ради.

Іграшки щорічно використовують здебільшого одні й ті самі. Звичайно, щороку щось докуповують, тому що прикраси зелених красунь традиційно тендітні. Нині на все оформлення, за словами фахівців, витрачають дуже незначні кошти.

Більшості депутатів оздоблення парламенту подобається. «Стиль мінімалізм, те, що зараз в моді, — заявила одна з дам, фотографуючись з колегами біля новорічної ялинки. — А настрій який! І запах Нового року!».

А доки біля входу політики «водять хороводи», на третьому поверсі парламенту вирує торгівля. Тут відкрився новорічний ярмарок. Жвавим його не назвеш. «А ви подивіться на ціни!» — скаржиться мені депутат з Партії регіонів.

Йду дивитися. Дівчата, які продають золото і діаманти, зустрічають у багнети. Про ціну мовчать, як партизани: «Дивіться самі!». На їхню думку, противні журналісти розлякують їм потенційних клієнтів. Зате біля прилавка з прикрасами з каменів і перлів знайомлюся з привітною Ольгою: «У нас ціни демократичні: від 50 гривень і вище». Серед «вище» — приголомшливої краси набір з морських чорних перлів (діаметром більш як 14 мм) у золоті і з маленькими діамантами за 50 тисяч гривень... Отож найкраще у Верховній Раді розкуповували перед святом плюшевих співаючих поросят за ціною від 10 до 70 гривень. «Ой, я вже штук сорок купила. Усім роздала», — поділилася радістю співробітниця апарату. Не ображаються? Сміється: «Та що ви! Навпаки. Хоча виходить, що я всім під Новий рік підкладаю свиню». Продавщиця заспокоює: «Вже краще ви, ніж вам».

Ляля ЖЕМЧУЖНА.

Підсніжники, настрій та смачний біфштекс

Що депутати дарують одне одному та яку найбільшу «свиню» підклали парламенту під Новий рік?

Ганна ГЕРМАН (Партія регіонів).

— Я люблю дарувати цікаві речі. А багатим людям презентую скромні подарунки. Наприклад, Миколі Азарову на День Святого Миколая, коли він святкував день народження, я подарувала букет весняного бузку. На Новий рік мрію подарувати кому-небудь кошик підсніжників. Але, на жаль, в жодному магазині цих квітів немає. Нещодавно я бачила їх тільки в Парижі. Сама про такі речі я вже давно не мрію, бо чоловіки не вміють так цікаво думати. Ці перші весняні квіти із задоволенням подарувала б Раїсі Богатирьовій. А ось Віктору Януковичу здебільшого дарую якусь цікаву фотографію з тих колекцій, які ніде не публікуються. Маю суперкадр: прем'єр і Кондоліза Райс. Його він теж не бачив. Залишилося підібрати цікаву рамочку.

«Свиней» у парламенті протягом року вистачало. І всі вони були брудні та дрібні. Але зі всіх вдасться зробити смачний біфштекс.

***

Валерія ЗАКЛУННА (КПУ).

— Своїм колегам дарую невеликі та недорогі презенти: ручки чи годинники. А що подарую Юлії Володимирівні — таємниця.

Найбільша «свиня», яку підклали парламенту цього року, — кандидатура на посаду Прем'єр-міністра України Віктора Януковича.

***

— Політики обмінюються на новорічні свята невеличкими сувенірами, мені вже подарували маленьке поросятко. А взагалі цього року «свиней» було стадо. Хоча б взяти те, що Юля і опозиція нині чинять у парламенті. Це просто свинство.

***

Андрій ШКІЛЬ (БЮТ).

— У такому складі фракція святкуватиме разом Новий рік вперше. Минулий склад був дружніший, були тепліші стосунки. Але знаю точно: ми намагатимемося дарувати одне одному добрий настрій. Дуже хочеться подарувати щось Руслану Князевичу.

Найбільшу «свиню» підклали українському народу помаранчеві, які програли демократичну коаліцію.

***

Іван БОКИЙ (СПУ).

— Не люблю ніяких подарунків, бо потім не знаю куди їх дівати. Я людина скромна і для мене розкішні подарунки нічого не значать. Найкращий — це коли я до когось добре ставлюся і до мене так само.

Вето Президента на державний бюджет — найбільша «свиня» року, що минає. Це щось небувале в історії бюджетів Європи і не тільки.

Микола КАТЕРИНЧУК («Наша Україна»).

Записала Наталя ЯРЕМЕНКО.

ЗА ЛАШТУНКАМИ

Як записуються поздоровлення народу

Кияни, прогулюючись увечері 21 грудня Маріїнським парком, могли побачити освітлений софітами фасад Маріїнського палацу, штандарт на шпилі, прикрашені гірляндами дерева, що ростуть поблизу, почесну варту і дитячий колектив у національних костюмах. Навколо пожвавлення, освітлювальна техніка й операторські крани. Уся це заради того, щоб в останні хвилини року, що минає, і напередодні нового в домівку кожного з нас увійшов... Президент.

Ми прилипаємо до блакитного екрана, особливо не задумуючись, що всі святкові дійства готувалися телеканалами заздалегідь. До речі, до телеканалів, як і до людей, по-різному приходить натхнення. Деякі ще золотої осені зображували новорічний настрій, записуючи святкові програми. У нормальному режимі змонтували, відзвітувалися. Тепер, коли одні почивають на лаврах, в інших за два тижні розпочинається біганина і штурмівщина. Журналісти розлітаються у відрядження містами України і різних країн у пошуках новорічних сюжетів. Зате останній момент — він найсвіжіший.

Привітання народних обранців зафіксовували на відеоплівку, природно, під склепіннями Верховної Ради: у кулуарах, у сесійному залі. У фойє ялинки в потрібний для журналістів момент не виявилося, зате вона була в буфеті. У створенні краси кадру брали участь помічники депутатів: свічки, шампанське тощо.

Багато хто, набравшись нахабності і працюючи на імідж скандального журналіста, після коментарів політичних подій пропонували лідерам блоків і фракцій заодно зімпровізувати і новорічне вітання своїм виборцям. На що охоче відгукувалася Юлія Тимошенко, в одному зі своїх виступів вона неоднозначно натякнула: «Зима ненадовго, за нею настане весна».

Деякі відмовлялися: «ще не час», «не готовий», «іншим разом». Насправді було потрібно два дублі: спочатку із заготовленою шпаргалкою, яку тримали нижче об'єктива. Потім те саме, але експромтом. Депутати-«регіонали» — групами і по одному — після вітання піднімали келихи з «Живчиком» і з закликом «Будьмо, гей!».

Поки журналістка «готувала» одного з комуністів, до них поспішав оператор. Побачивши його з увімкненою камерою, той ретирувався. Але все-таки погодився. «Дорогі жителі Білорусі!» «Ой, тільки вчора прилетів з дружньої нам держави, де також доводилося казати такі слова», — швидко виправився політик і побажав бути розумнішими, виваженішими і вибирати комуністів рушійною силою і т. д. і т. п. Точно так само «записали» відразу після обрання нового голову фракції «Наша Україна», який побажав толерантніше ставитися до подій в Україні.

До речі, на відміну від депутатів, «зірки» не такі повороткі. Вони в нас дуже прошені. Особливо з близького зарубіжжя. У листопаді на гастролі до Києва приїжджав Кіркоров, знімальна група заради кількох слів прочекала майже три години біля гримерної. Його адміністратори, змінюючись, обіцяли допомогти прискорити зустріч, але так само безвісти зникали. Мінеральну воду і бутерброди з червоною ікрою занесли за лаштунки, коли пролунав третій дзвінок і глядачі зааплодували в чеканні. Він з'явився, як грім серед ясного неба, схопив мікрофон, чарівним голосом промовив кілька слів і виплив на сцену. З переляку журналістка навіть радіомікрофон забула увімкнути, але до її порятунку, його звучний голос «узяв» мікрофон телекамери. До речі, з Аллою Пугачовою пощастило менше: її також прочекали. І хоч на зйомку була згода, примадонна так і не з'явилася.

Людмила ГРАЧ.

P. S. Цього року офіційне новорічне телепоздоровлення для українців приготував не тільки Президент Віктор Ющенко, а й Голова Верховної Ради Олександр Мороз, Прем'єр-міністр Віктор Янукович і лідер опозиції Юлія Тимошенко. А в неформальній обстановці можна буде побачити тільки Олександра Мороза на телеканалі «Інтер» у новорічному шоу «Карнавальна ніч» 31 грудня.

12 ПОДІЙ РОКУ, ЩО МИНАЄ

1. Газова епопея і відставка, що настала за нею, уряду Юрія Єханурова. Крім газових проблем і конфлікту навколо маяків у Криму, ми були свідками загострення, пов'язаного із забороною на ввезення на територію Росії української м'ясної і молочної продукції. Саме по собі «газове протистояння» Києва і Москви не було конфліктом інтересів лише двох держав.

2. Парламентські вибори в Україні. У них брали участь 45 партій і блоків. 3-відсотковий бар'єр здолали п'ять: Партія регіонів, Блок Юлії Тимошенко, «Наша Україна», Соціалістична і Комуністична партії. Виняткова важливість минулої виборчої кампанії визначалася, насамперед, тим, що із її завершенням остаточно набув чинності прийнятий восени 2004 року закон про політичну реформу, відповідно до якого Україна з президентсько-парламентської стала парламентсько-президентською республікою. Найважливіші повноваження у справі керування державою перейшли від президента до прем'єр-міністра, затверджуваного новим складом парламенту. В цьому полягала інтрига виборів і подальші події, що настали за ними.

3. Київ спростовує інформацію про в'язниці ЦРУ на території України. Російське телебачення оприлюднило інформацію про таємні в'язниці ЦРУ під Житомиром і на таємному об'єкті «Макаров-1». На об'єкти допустили журналістів, які слідів іракських в'язнів там не знайшли.

4. Зміна міського голови Києва. Після майже 10-річного правління Олександра Омельченка киянам захотілося змін. Своїм першим розпорядженням Леонід Черновецький звільнив співробітників Київської міської державної адміністрації. Його наступні кроки були не менш радикальні.

5. Створення помаранчевої коаліції. Її могли створити вже наступного дня після виборів. Однак спочатку «Нашій Україні» не хотілося, щоб прем'єром стала Юлія Тимошенко, а потім поскупилися з кріслом глави парламенту для Олександра Мороза. 22 червня помаранчеві союзники підписали угоду про формування правлячої коаліції у Верховній Раді, але протиріччя всередині пропрезидентської партії зробили коаліцію нежиттєздатною.

6. Антинатовські пікети в Криму.

7. Обрання Головою Верховної Ради України Олександра Мороза. «Саме та людина, що зможе об'єднати Україну», — сказав про Мороза лідер Партії регіонів Віктор Янукович.

8. Створення антикризової коаліції. Через кілька годин після розпаду помаранчевих Партія регіонів підписала угоду із Соціалістичною і Комуністичною партіями про створення нової — «антикризової» — коаліції.

9. Загальнонаціональний «круглий стіл» Президента Віктора Ющенка, підписання Універсалу національної єдності. Віктор Янукович очолив коаліційний уряд України. Трансляція всіх цих подій потіснила перші місця в рейтингах найпопулярніших телевізійних серіалів.

10. Мітинги в столиці та в областях проти підвищення тарифів на комунальні послуги.

11. Перехід в опозицію «Нашої України» і відставка помаранчевих міністрів.

12. Протистояння секретаріату Президента і Кабінету Міністрів. Деякі політологи перед Новим роком поспішили оголосити, що з підписанням бюджету холодна війна між двома Вікторами завершилася.

29 червня. Третій день блокування роботи Верховної Ради України. Депутати з фракції Партії регіонів не залишали сесійну залу навіть на вихідний і вночі (проблема у процедурі обрання Голови Верховної Ради, Прем'єр-міністра і розподілу парламентських комітетів).

Фото Олександра КЛИМЕНКА (з архіву).

Затишшя не перед бурею

Прогноз на наступний рік

Глава Київського інституту проблем управління Кость БОНДАРЕНКО: «Перша половина року мине під знаком протистояння Президента і Кабінету Міністрів. Ми побачимо спроби дезорганізувати роботу антикризової коаліції. У секретаріаті Ющенка і Кабміні Януковича з'являться нові люди. Можливий ажіотаж навколо РНБО, бо Президент спробує активізувати свою роботу. Буде порушуватися питання про скасування політреформи і референдум з цього приводу. Однак навесні протистояння завершиться «круглим столом», на якому приймуть не декларативний документ (як Універсал), а щось більш зобов'язуюче. Рік 90-річчя Жовтневої революції і 30-річчя Брежнєвської конституції стане роком активізації комуністів. А визначатиме політичну атмосферу в країні лінія Президент-парламент.

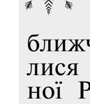
Директор Агентства моделювання ситуацій Віталій БАЛА: «В українському соціумі назріла потреба в новому політичному проекті. Але наступного року ми матимемо те, що маємо. Треба враховувати незавершеність політичної реформи. Нинішньою редакцією Конституції незадоволені обидві сторони: і президентська, і прем'єрська. Теоретично можливий її перегляд, і навіть скасування. Але імовірність радикальних подій на зразок дострокових виборів досить низька. Яскравою подією наступного року має стати переформатування парламентської більшості. З коаліції рано чи пізно вийдуть комуністи і, можливо, залишаться єдиною опозиційною фракцією. Інші увіллються до Партії регіонів або будуть з ними співпрацювати. Загалом для політикуму 2007 рік буде стабільнішим і спокійнішим, ніж для людей (у зв'язку з негативними економічними очікуваннями)».

Директор Центру миру, конверсії і зовнішньої політики Олександр СУШКО: «Боротьба на всіх політичних фронтах триватиме. Основна колізія відбуватиметься усередині виконавчої влади. Лави опозиції в парламенті зростатимуть. Коаліція, як і раніше, не матиме конституційної більшості і не зможе долати президентське вето. Крім того, зростатиме невдоволення регіональної еліти в таборі Партії регіонів. Триватиме боротьба за Конституцію, однак навряд чи відбудуться подальші реформи. Закон про Кабінет Міністрів також навряд чи буде прийнято. А от закон про опозицію може бути проголосований, але він істотно не змінить політичну конфігурацію в Україні».

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

СОЦОПИТУВАННЯ

Без змін на краще

☞ Якби найближчим часом відбувалися вибори до Верховної Ради, то до парламенту пройшли б Партія регіонів, Блок Юлії Тимошенко, Блок «Наша Україна», Комуністична партія, Соціалістична партія. Про це свідчать результати опитування, проведеного центром імені Разумкова з 15 по 21 грудня.

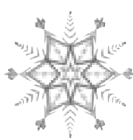
☞ Відповідаючи на запитання: «Якщо говорити в цілому, як ви вважаєте, події в Україні розвиваються у правильному чи неправильному напрямі?», лише 14,6% респондентів сказали, що події розвиваються у правильному напрямі.

☞ Протилежної думки дотримуються 60,1% опитаних. Ці показники дещо покращилися порівняно з минулим місяцем, але все ще залишаються одними з найгірших з часу президентських виборів і гіршими, ніж до початку президентської виборчої кампанії 2004 року.

☞ Оцінки змін в Україні в різних сферах протягом 2006 року є частіше негативними, ніж позитивними. Лише зміни рівня свободи слова та рівня демократії позитивно оцінили більше респондентів, ніж негативно. Стосовно решти сфер негативні оцінки переважають. Найгірше громадяни оцінюють зміни рівня цін і тарифів.

2009 рік. За підсумками роботи третього президента України другому вручено орден героя України, а першого зараховано до святих

Уїнстон ЧЕРЧІЛЛЬ:
«Кішки дивляться на нас згори вниз. Собаки дивляться на нас знизу вгору. А свині дивляться на нас, як на рівних».

12 ПОДІЙ, ЩО ПОТРЯСЛИ ПЛАНЕТУ

1. «Карикатурний» скандал у Данії
У січні данські журналісти опублікували карикатури на пророка Мухаммеда. Результат — багатотисячні мітинги протесту в усіх мусульманських країнах.
2. Перемога «Хамасу» на парламентських виборах у Палестині
25 січня на парламентських виборах у Палестинській автономії виграла праворадикальна партія «Хамас».
3. Смерть Слободана Мілошевича
11 березня помер Слободан Мілошевич, якого ще називали балканським різником. Кількість жертв його режиму досі невідома.
4. Студентські бунти у Франції
Протестуючи проти нового трудового законодавства, студенти вийшли на вулиці. Масові мітинги протесту пройшли у 80 містах Франції.
5. І знов Лукашенко!
19 березня білоруси обирали президента. З великим відривом переміг Олександр Лукашенко. Розгнівана масштабними фальсифікаціями опозиція влаштувала демонстрації протесту. Результат — сотні ув'язнених і поранених **(на знімку).**
6. КНДР та Іран увійшли до ядерного клубу
11 квітня Іран оголосив, що володіє ядерною зброєю. Згодом таку ж заяву зробила і КНДР.
7. Ізраїль бомбардував Ліван

У липні, переслідуючи представників ісламського руху «Хезболла», армія Ізраїлю окупувала південні райони Лівану.
8. У Москві більше не п'ють «Сапераві»
Шпигунський скандал, що спалахнув у вересні між Грузією та Росією, став приводом до відкритого протистояння. Через відверто прозахідну орієнтацію Михайла Саакашвілі Росія почала блокаду Грузії. Крапку в конфлікті не поставлено й досі.
9. Антиурядові виступи в Угорщині
Народне збурення спровокувала плівка, оприлюднена Угорським державним радіо, на якій прем'єр Ференц Дьюрчань визнав, що для перемоги на парламентських виборах правляча партія приховала реальний невтішний стан економіки.
10. Убивство Ганни Політковської
7 жовтня не стало видатної російської журналістки, правозахисниці Ганни Політковської. Слідство усе ще триває.
11. Саддама — на шибеницю
5 листопада колишнього президента Іраку Саддама Хусейна засудили до страти. Його звинуватили у вбивстві 148 мусульман-шиїтів у 1980 році.
12. Партія Буша програла битву за конгрес
7 листопада вибори до нижньої палати конгресу виграла Демократична партія. Це перша за останні роки перемога опозиції у США.

Фото УНІАН.

Доступний адресат

Назва міста Хіммельштадт, що в Нижній Баварії, в перекладі з німецької означає Небесне Місто. Ось уже майже чверть століття тут існує спеціальна новорічна пошта. На її адресу надходять листи від німецьких дітей. Всі вони з малюнками, віршами і навіть нотами нових новорічних пісень.

А почалося все з першого листа малюка Христу. Тодішній начальник пошти згідно з інструкцією мав би відправити його назад із позначкою «адресат недоступний». Але люди на місцевій пошті виявилися не байдужими до дитячих листів і вирішили відповідати на них з теплими побажаннями на Різдво та Новий рік. Започаткувала школу відповідей на дитячі послання місцева вчителька Роземарі Шотте, яка займається цим уже більше 15 років. Але листів почало надходити стільки, що до неї приєдналися ще добровільні помічники, які ледь устигають відповідати на дитячі послання.

Пишуть діти і навіть дорослі також особисто Дідові Морозу, або Шнеєману, як його тут, у Німеччині, називають. І якщо діти просять омріяні іграшки або живих істот: собачку, кошеня, папугу чи співочу пташку, — то в листах дорослих переважає одне побажання: більше грошей у новому році! Бо ж ціни ростуть, а заробітки залишаються мізерними.

Але всі адресати неодмінно отримують відповіді. Нехай і дещо стандартні, але в спеціальних конвертах з «особистим» штемпелем Діда Мороза та з яскравою новорічною маркою. А вона, до речі, як і конверти, має неабиякий попит у філателістів...

Неля ГЛУЗОВА.
Мюнхен.

Чому мусульмани та іудеї не їдять сало?

Свиня — нечиста тварина. Вона не зводить очі до неба і не дивиться на Бога. Так, не вникаючи в подробиці, пояснили «Голосові України» свою нелюбов до тварини студенти із Сирії. Однак не все так просто.

Заборона на вживання в їжу свинини належить до приписів святих писань, що мають стосунок до турботи про здоров'я людини. «Дякуйте Богові, якщо ви Йому поклоняєтеся. Він заборонив вам їсти мертвечину, кров, свинину і те, що було заколоте з ім'ям інших, а не Аллаха. Але хто примушений буде до такої їжі, не будучи свавільцем, нечестивцем, на тім не буде гріха: Бог милостивий і прощає» (Коран, 2:172, 173). Щось схоже є і в Біблії: «А свиня, хоч і копита роздвоює, але жуйки не жує, нечиста вона для вас; м'яса їхнього не їжте і до трупів їхніх не доторкайтеся» (Второзаконня, 14:8).

Сучасна медицина твердить, що стародавні заборони виникли не на рівному місці. Винуватий трихінельоз — захворювання, що його спричиняє круглий гельмінт — трихіна. Зараження людини відбувається при вживанні в їжу погано термічно обробленої свинини. Воно супроводжується температурою, болями в м'язах. Можливе ураження нервової системи, інфаркт.

Є й інші мікроби та паразити, які містяться у свинині, а також хвороби, ними викликані. Туберкульоз, холера, бруцельоз, свиняча бешиха, свинячий грип... Багато з них, як і в старі часи, невиліковні. А ще в любителів свинини підвищений рівень холестерину в крові, вони більше схильні до атеросклерозу. Свинина погано перетравлюється, що може стати причиною багатьох хронічних захворювань травного тракту.

Що стосується біблійної заборони, то її було скасовано вже в Новому Заповіті. Принаймні, за великого бажання можна зробити такий висновок.

Фото Олександра СИНИЦІ (УНІАН).

«Я з оптимізмом дивлюся на перспективи російсько-українських відносин»

Про це в інтерв'ю газеті «Голос України» заявив Василь ДУМА (на знімку), член Ради Федерації РФ, голова громадських організацій Об'єднання українців Росії і Ради федеральної національно-культурної автономії українців Росії, заступник голови Української всесвітньої координаційної ради.

— Василю Михайловичу, цей рік був непростим для російсько-українських міждержавних відносин. Який ваш погляд на політичні підсумки року?

— Відносини Росії та України зазнали великих випробувань. Багато в чому це визначалося тими політичними подіями, що відбулися в Україні. Наївний романтизм змінився на твердий прагматизм.

— Але суперечності все-таки між нашими країнами існують.

— Те, що нас роз'єднує, лежить у сфері не політики й економіки, а соціальної психології. Наші еліти не прийняті в європейських «дворах». І при цьому російська еліта не вважає українську рівною собі. Це ображає. Саме емоції найбільше розділяють наші еліти. Але нас поєднують мільйони родинних і дружніх зв'язків.

— Недавно посол РФ в Україні Віктор Черномирдін заявив, що російська еліта не знає України...

— Я з ним цілком згоден. Російська еліта «знає» Україну, поглядаючи на телевізійні екрани своїх рідних російських телеканалів, читаючи російські газети, що гострять пера об «смажені» теми і факти.

— У Росії багатомільйонна українська діаспора, і в неї є запит на свою національну культуру та мову. Переконаний, що для гармонійного, безконфліктного розвитку російського багатонаціонального суспільства було б дуже важливо, щоб існували державні програми з підтримки в Росії українського телебачення і радіомовлення, видання українських газет і журналів.

— Ваші побажання на майбутнє.

— Хотілося б, щоб міждержавні відносини не залежали від настроїв і симпатій політиків. Для цього необхідно створити реальну систему об'єднання економік. Необхідно, щоб українські гроші інвестувалися в російську економіку і навпаки. Треба створювати механізми захисту власності і капіталів. Але для того, щоб усе перетворилося на єдиний організм, потрібні капіляри, економічне співробітництво, в якому бере участь середній і малий бізнес.

Розмовляв Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

Європа в тумані

Якщо наприкінці 2004 року після речення «Україна вступить до ЄС» можна було поставити знак оклику, то тепер доречним стане знак питання. Не лише наші політики не можуть дійти згоди, куди їм рухатися — на Схід чи Захід, а й європейці ніяк не визначаться, чи варто продовжувати розширення.

Референдуми у Франції та Голландії, на яких було відкинуто проект Конституції ЄС, стали першими дзвониками, що засвідчили: заможна Західна Європа більше від терористів боїться «польського сантехніка», тобто нелегальної робочої сили. Ці побоювання активно обговорювалися на саміті ЄС у Гельсінкі. Результат — Європа бере тайм-аут у питанні розширення. Тож наступного року відносно екс-кандидатів на вступ (а серед них і України) особливу роль відіграватиме політика сусідства. На розвиток якої Євросоюз на 2007—2013 роки виділив 11 мільярдів євро. Щоправда, на цей пиріг, окрім нашої держави, претендують іще 16.

Проте, прогнозуючи розвиток відносин Україна—ЄС на цей рік, посол Фінляндії в Україні Лаура Рейніля заявила, що «налаштована дуже оптимістично». Вона повідомила, що наступного року обговорюватиметься договір про створення зони вільної торгівлі між Україною та ЄС. Тільки це обговорення буде розпочато лише тоді, коли наша країна стане членом СОТ.

У будь-якому разі, українські політики наступного року будуть частими гостями в Брюсселі, а європейські — у нас. Керівник відділу політики, преси та інформації представництва Європейської комісії в Україні та Білорусі Дірк Шюбел повідомив «Голосові України»: «Насичений календар подій між Україною та Європейським союзом у прогнозі на перше півріччя 2007 року свідчить, що відносини між Брюсселем та Києвом буде інтенсифіковано. Зокрема, вже наприкінці січня в Києві відбудеться зустріч представників Комітету з питань співробітництва. А на початку лютого в українській столиці проходитиме спільне засідання на рівні міністрів закордонних справ Трійка ЄС—Україна. На початок червня заплановано засідання Ради з питань співробітництва, що пройде у Брюсселі. Наступний саміт Україна—ЄС передбачається провести в Києві у вересні під час головування в ЄС Португалії. І наостанок. Ми сподіваємося, що переговори про укладення нової, розширеної, угоди розпочнуться 2007 року, і чим швидше почнеться цей процес, тим краще. Тож переговорні групи збиратимуться часто».

Наскільки плідними стануть ці вояжі, покаже час.

Тетяна ПАСОВА.

Максим ГОРЬКИЙ:
«Якщо весь час людині говорити, що вона свиня, то вона справді врешті-решт зарохкає»

АВТОРА!

Казка про те, чому погризлися Ніф-Ніф, Наф-Наф і Нуф-Нуф

Хлопці Ніф-Ніф, Наф-Наф і Нуф-Нуф були набагато крутіші за дванадцять місяців-флористів із сусідньої казки. Кожен із них уособлював рік. Ніф-Ніф — 2005-й, Наф-Наф — 2006-й, Нуф-Нуф —2007-й. І вони були братами не в прямому розумінні, а в переносному.

Перший зробив собі ім'я на тому, що не жив у борг, вкладав гроші в нерухомість і вимагав, щоб усі-геть сплачували податки. Ніф-Ніф прикрив у нашому лісі вільну зону, де заробляли на тому, що обдертих польових куріпок видавали за вальдшнепів. Перехворів на пташиний грип. А ще повиганяв із тіні чимало ссавців, які «косили» під травоїдних. Йому заздрили, його кляли поза очі. Якось Ніф-ніф свиснув — і прибули бозна-звідки заморські інвестори, щоб вдруге поторгуватися за чарівну місцину під назвою «Криворіжгай». Ніхто не встояв перед грошовою індійського слона — наторгували стільки, що кілька днів міняли тверді гроші на м'якіші, доморощені. А підбили баланс, то ледь не почервоніли від сорому, збагнувши, як дешево продали «Криворіжгай» уперше. Кажу — ледь, бо ніхто не бачив, як Ніф-Ніф, Наф-Наф і Нуф-Нуф червоніють. Політтехнолог Сова каже, що ніхто й не побачить, бо посадови п'ятак у «Мерседес», він таким і залишиться. І то брехня, що Ніф-Ніф, Наф-Наф і Нуф-Нуф на відміну від інших походять не від мавпи. Усі пішли від голозадої — і пани, й товариші, й помаранчеві, й блакитні, й партійні, й безпартійні.

Ніф-Ніф, Наф-Наф і Нуф-Нуф мали означати навіть для Гусака, що вони «свої», себто свійські, але той так не думав. У лісі, який жив за притаманними тільки йому законами природного і штучного відбору і який завжди прагнув нагнути Жирафа, де свої — там і чужі, де бідні — там і багаті. Вони належали до останніх, себто до ситих. Ніф-Ніф віддавав перевагу європейській кухні, Наф-Наф — російській, а Нуф-Нуф — називав обох братів дармоїдами. І тому, що на Різдво у нього було чи не найдешевше сало і м'ясо, і тому, що він один знав професійні підходи до лісового корита. Сало, справді, для лісу коштувало дешевше, ніж у Ніф-Ніфа і Наф-Нафа, але самий підхід до корита обійшовся надзвичайно дорого. Вартість житлово-комунальних послуг підстрибнула у 2,5 разу, і 12 мільйонів старих бабуїнів зачухали свої лічильники: виходило, що на їхніх пенсіях тарифи не залишать мокрого місця. Ціни зростуть на 7 відсотків, а їхні пенсії не дотягують і до 4. З'ясувалося, поки точилися дискусії про зростання їхнього прожиткового рівня, у них забрали право покривати комунальні борги доісторичними знеціненими заощадженнями, а вовки задерли якогось міністерського безпритульного. Для порядку. Закінчилися ці дискусії порадою переглянути норми споживання і свої раціони, бо, мовляв, через надмірне споживання листя на деревах в'яне. Зв'язок не второпали, але суперечка виникла конкретна. Ніф-Ніф, Наф-Наф та Нуф перегризлися, наскільки дозволяли це робити їхні рожеві п'ятачки.

— Я підняв реальні доходи фауни більш на 20 відсотків, — доводив Ніф...

— Хижакам — на ікла, — парирував Наф.

— У структурі витрат виробничого сектору оплата праці в тебе становила 5,9 відсотка, а лісом зайці бігали з конвертами...

Красномовнішим за усіх залишився Нуф: «Треба знати міру в усьому. Та пішли ви...»

І подалися. Здається, до різдвяного новорічного столу. І можете не сумніватися, що попри смаки, манери і фахову зрілість, споживали усе по-нашенськи, по-українськи, нехтуючи мірою і серветками.

Свинина і свинство — речі несумісні.

Сергій ВЛАД.

Стійке зростання продемонструють тільки ціни

ЕКОНОМІЧНИЙ ПРОГНОЗ

Наступного року уряд обіцяє високі темпи економічного зростання, а неекономічні експерти в цьому не впевнені.

Під час формування держбюджету-2007 Кабмін виходив із прогнозованого рівня зростання ВВП у 6,5 відсотка за більш ніж оптимістичного показника інфляції — 7,5 відсотка. За словами **експерта центру «Кейс-Україна» Віталія Ваврищука**, втримати цю планку навряд чи вдасться. «Ми прогнозуємо інфляцію на рівні 10—11 відсотків. Зокрема, з огляду на такі інфляційні ризики, як подорожчання комунальних послуг та енергоносіїв», — зазначає експерт.

Заяви про те, що Україна переходить до етапу «стійкого економічного зростання», випереджають події. «Зарано говорити про те, що основні проблеми економіки подолано, — каже пан Ваврищук. — Тож протягом 2007-го ВВП зростатиме дещо меншими темпами порівняно з роком нинішнім — десь на рівні п'яти відсотків. Зокрема, через уповільнення темпів зростання приватного споживання».

В новому році трохи кращою буде ситуація на зовнішніх ринках, що може частково компенсувати втрати цього року (десятивідсоткове скорочення експорту). 2007-го, за прогнозами «Кейс-Україна», реальні обсяги експорту залишаться на тому самому рівні або дещо збільшаться. Однак значно вищими темпами зростатимуть обсяги імпорту, що забезпечить від'ємне торговельне сальдо, яке, в свою чергу, гальмуватиме зростання ВВП.

Найкращі показники нового року обіцяє продемонструвати сектор ринкових послуг.

І металургія, і хімічна промисловість наступного року будуть змушені працювати на інвестиції задля зменшення енергоємності виробництва, щоб зберегти свою конкурентоспроможність на тлі підвищення цін на енергоресурси.

Економісти Міжнародного центру перспективних досліджень прогнозують наступного року зростання ВВП на рівні 5,5 відсотка за 9-відсоткового рівня інфляції. «Основним рушієм зростання ВВП, як і цього року, буде приватне споживання, але водночас збільшиться його інвестиційна складова», — зазначає **експерт центру Олександр Жолудь.** Але обіцяних інновацій наступного року чекати не варто. «В бюджеті дещо більші суми заплановано не на соціальні програми, а на капітальні вкладення, проте різниця не настільки істотна, щоб реально вплинути на економіку. Це ніби перекладання грошей з однієї кишені в іншу: наприклад, інвестиції в житлово-комунальне господарства ідуть не на реформу ЖКГ, що могло б сприйматися як інновації, а на банальне латання дірок».

За словами **директора економічних програм Центру Разумкова Василя Юрчишина**, владі досі не вдалося сформувати чіткої стратегії розвитку суспільства та розробити ефективних механізмів стійкого економічного зростання. Натомість і після Нового року основні центри ухвалення рішень (Президент—Кабмін—Верховна Рада) продовжать вибудовувати «під себе» загальнонаціональну інституційну мережу, демонструючи неготовність до узгоджених дій. Тим часом економічна політика країни буде фактично підпорядкована фіскальним потребам, а економічний блок уряду лише обслуговуватиме завдання Міністерства фінансів, передовсім — з поточного виконання бюджету.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Підготувала Ганна ЛУКАНСЬКА.

Молоко не подорожчає

А хліб у крамницях контролюватимуть

СЮРПРИЗИ ПРОДОВОЛЬЧОГО РИНКУ

Молочарі в новому році особливих сюрпризів поки що не прогнозують. За словами заступника голови Національної асоціації «Укрмолпром» Зінаїди Карпенко, ціни на молокопродукти за останні кілька місяців і так злетіли — насамперед це пов'язано із сезонним скороченням надоїв. Хоча, з другого боку, молокопродукти не належать до тих, які напередодні Нового року мають найбільший попит. А з лютого надої збільшуватимуться — почнеться сезон великого молока. Росія найближчим часом навряд чи зніме обмеження на імпорт українських сирів і масла, значна частина піде на внутрішній ринок. Є ще один істотний чинник, який стримує ціни: попит обмежено фінансовими можливостями більшості громадян. До речі, виробники від молочної дороженчі, на яку впливають ціни на енергоносії, самі не в захваті — адже обсяги продажів аж ніяк не збільшуються.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Хлібні ціни в нас також залежать не так від вартості пшениці, як від тих самих енергоносіїв і величини торгових надбавок. Частка зерна в буханці — 20—30 відсотків. Продукт №1 — питання політичне. Наш ринок і тут наче «підтягується до Європи», але буханець у нас все рівно в 3 — 4 рази дешевший, ніж в ЄС. Висновок: хліб дорожчатиме, але поступово, під контролем держави. У першому півріччі помітне зростання цін очікують на житній. У зв'язку з мізерним врожаєм цієї культури — хлібокомбінати зазнають дефіциту житнього борошна і зерна.

Дешевий цукор може протриматися до травня, коли стане зрозуміло, що після врожайного 2006-го й обвалу цін цукрові буряки багато господарств просто не посіяли. Хоча, ймовірно, проблеми почнуться з іншої причини. Посередники, котрі скупили восени солодкий пісок, не знехтують можливістю нажитися на споживачах у сезон консервації.

«Новорічне» спиртне влетить у копієчку. За прогнозами, «градус» злетить у ціні. Причому на абсолютно законних підставах — на алкоголь підвищуються акцизи. До того ж значно подорожчало зерно, яке заводи закуповували для виробництва спирту. Недобір третини винограду позначиться на виноградних винах.

Передсвятковий попит на м'ясо протримається хіба що до Різдва. Хоча навіть і цей попит істотно не підвищить ціни на м'ясних прилавках. По-перше — куди вже! По-друге, вартість, приміром, свинини визначають витрати на корм, який у собівартості становить 60—70 відсотків. Йдеться про якісну свинину. Адже м'ясокомбінати, як і раніше, надають перевагу «сірому» імпорту з тієї самої Польщі, а не вгодованим «п'ятачкам» з вітчизняних тваринницьких комплексів. Так більше навар. Тут питання не так ціни — вона залишатиметься «кусючою» для більшості споживачів, як якості. Доки держава не перейматиметься «прозорістю» м'ясного ринку, залишається лише здогадуватися, що ми їмо під виглядом дорогої (а особливо дешевої!) ковбаси. До речі, зростання в останні кілька місяців поголів'я свиней, нульові перспективи на експорт м'яса в Росію подають надію: свиняче реберце таки з'являтиметься на столі українців хоча б у свята.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Кльово було вчора

ВІД ЗАРПЛАТИ ДО ЗАРПЛАТИ

Наступного понеділка ми прокинемося у новому році. Половина з нас мучитиметься від похмілля. Іншу половину, насамперед «кращу», дратуватиме питання: де взяти грошей, щоб нагодувати сім'ю та заплатити по рахунках. За таких обставин не виключена революційна ситуація на соціальному грунті.

— Уявіть собі: у вас болить голова після численних свят, у гаманці — порожньо, а тут вам ще й квартирні квитанції за новими тарифами приносять! — таку картину соціально-економічного абстиненстного синдрому змалювало Агентство моделювання ситуацій. Як на мене, дуже нагадує правду. І нам тоді буде, відверто кажучи, по фіг, у чому звинувачує Януковича Тимошенко, що обіцяє Ющенко і куди всіх посилає Азаров. Бо ці політичні розборки аж ніяк нашій хаті добробуту не додадуть... До речі, експерти агентства запевняють: наступного року суспільство, за умов більш-менш стабільної ситуації у країні, перевагу віддасть надощуванню власного благополуччя, а не участі в політичних акціях.

Тобто ми житимемо так, як і жили останнім часом: кожен сам по собі. На державу сподіватися не варто. Уряд уже давно посилає народові «меседжі» про це. Але піти на відверту розмову із суспільством боїться. Боїться публічного покаяння про те, що час їхнього популізму минув і соціальна шара вже прокотила. І котили її політики, коли це було вигідно. І гроші знаходили. Віктор Федорович урівняв усі соцвиплати до 332 гривень (на той час велика сума). Згодом Юлія Володимирівна підвищила зарплати та пенсії чиновникам у десятки разів. Дехто зі спостерігачів переконує: це не дуже впливає на бюджет. Проте деморалізує соціум.

— Отже, кльово було вчора! — кажуть у тому само Агентстві моделювання ситуацій. А у рік свині пенсіонерам на кіло цієї свинини не вистачить 26 гривень, які вперто не хоче класти у свою свиню-копилку пан Азаров... Хоча й обіцяє соціальний захист співгромадянам похилого віку. Проте незрозуміло як, звідки і скільки.

Отримувати більше ми теж не будемо. Хіба що у конвертах, якщо роботодавець захоче. Платити по-білому та наповнювати різні соціальні фонди для нього сенсу немає. А на патріотичні заклики уряду ділові люди не ведуться — їх уже стільки «кидали».

З роботою в Україні теж проблем не буде, запевняють у Державній службі зайнятості. Вона пропонує понад два мільйони вакансій. Проблема у нас із заробітною платою, каже її директор Володимир Галицький. Лише у 5% запропонованих робочих місць оплата праці вище тисячі гривень. Тому ніякі патріотичні гасла і навіть родинні зв'язки не зупинять трудову міграцію наступного року.

Не ставатимемо песимістами, які стверджують — гірше вже не буде! Можливо, буде. А поки що давайте радіти маленьким перемогам. Наступного року таки виплачуватимуться 8,5 тисяч гривень при народженні дитини, незалежно від того, з багатої вона родини чи з бідної. Будуть надавати житлові субсидії і тим, у кого є борги перед ЖКГ та навіть авто у власності. Працюючих пенсіонерів не позбавлять пенсій, а інваліди зможуть отримувати статус безробітних та відповідну допомогу.

А у разі якщо соціальне похмілля буде-таки тотальним, стійким та виснажливим, вийдемо на Майдан. Цього разу вже за себе. Досвід є.

Ольга ВАУЛІНА.

Мал. Віктора ПОПОВА.

Пенсійна пісня

Згідно з бюджетом—2007 з 1 січня і як мінімум до квітня місяця мінімальна пенсія становитиме 380 гривень, що, за обрахунками уряду, цілком відповідає прожитковому мінімуму для непрацездатних громадян. Президент заявляв, що з нового року прожитковий мінімум для цієї соціальної групи становитиме 406,6 грн. Як відомо, через низькі соціальні нормативи Віктор Ющенко спочатку ветував ухвалений парламентом бюджет, але потім підписав його — за умови, що за підсумками першого кварталу їх переглянуть. Тож унаслідок компромісу між двома центрами бюджетного протистояння фінансова конституція не змінилася. Прожитковий мінімум для осіб, що втратили працездатність, встановлено на рівні 380 гривень з 1 січня 2007 року. З 1 квітня він має зрости до 387 грн., а з 1 жовтня 2007 року — до 395 грн. З огляду на інфляцію та значне подорожчання комунальних послуг найбіднішим українцям доведеться ще дужче затягнути паски. Передовсім пенсіонерам, які отримують мінімальну пенсію за віком на рівні прожиткового мінімуму.

Пенсіонерка Антоніна Андреєвська побажала, щоб у Новому році все стало на свої місця і ми зажили краще.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

РИНОК НЕРУХОМОСТІ

Струна, що от-от порветься

За розрахунками аналітиків, нині немає нічого ризикованішого, ніж вкладати гроші в нерухомість. Тільки за останній місяць рівень ризику сягнув критичних 95 балів. У січні ймовірний обвал цін. Якщо він відбудеться, квартири можуть подешевшати аж на 30%.

Зараз ринок нерухомості натягнутий, як струна, що може обірватися в будь-який момент, вважають експерти.

Є всі ознаки фінансової піраміди. Інвестицій приватних осіб практично немає. Інвестиції іноземних компаній значно знизилися нинішнім літом. Тобто вже сьогодні ніхто нічого не купує. Попит упав. А ціни продовжують летіти вгору. За деякими даними, кількість угод купівлі-продажу за останні два роки зменшилась у 20 разів. А це означає, що ринок перенасичений. Однак будівельники й продавці житла бояться визнати кризу, що насувається на них. Та як і раніше намагаються переконати клієнтів гаслом: «Купуй сьогодні, тому що завтра буде дорожче».

Штучно роздуті ціни дійшли до такої межі, що далі — тільки вниз. Будівельні компанії сьогодні сидять без прибутку, багато будівництв заморожені, тому що забудовники не можуть знайти покупців.

За таких умов незабаром прийде момент, коли агентствам нерухомості не буде чим розплачуватися по рахунках, а будівельним компаніям — віддавати кредити. Доведеться різко знижувати ціни, щоб хоч якось звести кінці з кінцями. От тоді-то у безквартирних співгромадян з'явиться надія на власний домашній затишок.

Анастасія КРИША.

ЛІКУВАННЯ СТРАХом

Доки ті, хто має проводити реформу медицини, лікуються у Парижі чи Баден-Бадені, нічого доброго не вийде

Наступного року Верховна Рада все-таки може прийняти закон про страхову медицину. Про нього чути вже не перший рік. Але... Саме з ним більшість експертів пов'язує певні зрушення у вітчизняній медицині. Народний депутат України Тетяна Бахтєєва, яка очолює парламентський комітет із питань охорони здоров'я, підтримує цю думку. Каже, що за пенсіонерів та малозабезпечених громадян внески платитиме держава (за пенсіонерів — ПФ тощо). А з працюючих плануються брати десь по 30 грн. на місяць. Згідно з проектом бюджету, лікарям підвищать зарплату.

— Реформа ще не починалась. 15 років іде «заговорювання» реформи медичної галузі. Але це не значить, що сьогодні вона неможлива взагалі. Але я боюся, що реформа почнеться не з верхів, а з низів — через черговий Майдан. Вважаю, що ситуація з реформою все-таки динамічна. По-перше, у країні починаються суди проти лікарів. А це добрий симптом, — коментує голова Асоціації психіатрів України Семен Глузман.

За даними соцопитування однієї з недержавних організацій, 80% психічно хворих в Україні ніколи не бачили лікаря. Як можна проводити реформу, якщо немає уявлення про те, що відбувається в галузі! На думку пана Глузмана, бракує менеджерів, які повинні організувати систему по-новому. Не чиновники, а спеціалісти мають керувати системою. Чиновники — це виконавча ланка.

— Поки ті, хто має проводити реформу, лікуються у Парижі чи Баден-Бадені, у нас нічого доброго не буде, — наголошує експерт.

Екс-міністр охорони здоров'я Юрій Спіженко переконаний: у змінах у галузі медицини не зацікавлені насамперед ті, хто має їх проводити. А саме — влада та лікарі. Верхи не можуть, а низи не хочуть.

Обурюється Юрій Спіженко постійною зміною міністрів та їх команд. А від цього лікарям легше не стає. Навпаки. У лікарів, вважає він, нема мотивації до праці за ту зарплату, яку вони отримують. Та вони й не живуть на зарплату...

Це дратує сьогодні багатьох. Деюре медицина у нас безкоштовна — 49 статтю Конституції ніхто не відміняв. Та й навряд чи її скасують найближчим часом. Де-факто пацієнти вже давно платять за медичні послуги. Проте сам міністр охорони здоров'я Юрій Поляченко не вважає це за корупцію. Каже — це винагорода чи гонорар у конверті лікарю від вдячних пацієнтів.

І всі погоджуються: лікар не може жити на 600 гривень. Він не може підтримувати свій професійний рівень на цю зарплату — купувати книжки, журнали, їздити на семінари тощо.

Радник міністра охорони здоров'я України Володимир Рудий переконаний, що реформа неможлива без надання медичним закладам самостійності — фінансової та адміністративної. Мовляв, державі все одно, у кого купувати медичні послуги. Головне — їх якість. Підхід до медичної галузі у ринкових відносинах мусить бути як до бізнесу. Має бути конкуренція на рівних між державними і приватними установами та лікарями. А держава повинна контролювати лише результат на рівні державного замовлення... Але поки ми доживемо до цього ідеалу, турбуватися про власне здоров'я доведеться самим. Отож не хворійте!

Ольга ВІТЕР.

Каністри до бою!

Бензин дорожчатиме

Цей прогноз очевидний. Навіть міністр палива й енергетики Юрій Бойко впевнено заявляє, що до весни вартість 95-го нереально втримати на рівні 3 гривень 65 копійок. Оскільки Україна є залежною від експортного палива.

Народний депутат України Петро Порошенко ще категоричніший. Він заявив «Голосу України» про «бензинову кризу», яка припаде на січень нового року. За його словами, криза може проявитися в тому, що з продажу зникне бензин або ж ціна на А - 95 зросте до 4,10 грн.

Доки знижувалися світові ціни, все було гаразд. Світові ціни падали, і ціни на українських АЗС опускалися разом із ними. А тепер, коли світові тенденції змінилися, разом із ними змінилися і тенденції до зростання, отже, мають змінитися і внутрішні ціни на українському ринку. Адже вони залежать значною мірою від імпорту.

Український уряд уклав угоду з нафтотрейдерами, однак у ній не зафіксована ціна-«потолок». Крім того, будь-які домовленості є відхиленнями від ринкових механізмів регулювання економіки. Адже ринку все одно, чому ціни не регулюються автоматично ринковими механізмами. Чи це законодавчий акт, що встановлює верхню цінову межу, чи це особисті домовленості.

Директор науково-технічного центру «Психея» вважає, що є два можливі варіанти розвитку подій. Повне зникнення деяких видів палива або різкий стрибок цін. На скільки? Від 10 копійок і вище...

Вася ДИЗЕЛЬ.

Що станеться з доларом?

Віталій Вавриіщук, експерт центру «Кейс-Україна»: «Нацбанк намагається підтримувати відносно стабільний курс гривні до долара. Досі не опубліковано засад грошово-кредитної політики на 2007 рік, однак можна передбачити, що коли і буде відхід від фіксованого курсу (який нині тримається на рівні 5-05), то тільки в межах 3-5-відсоткового коридору. Лунали, приміром, пропозиції встановити коридор для коливання курсу на рівні 4-95—5-25».

АНЕКДОТ

Українські генетики схрестили свиню зі змією. Ці свині кілька разів на рік скидають сало. Тепер генетики збираються схрестити свиню з ящіркою, щоб можна було ногу відірвати і нова виростала.

Виклик додому Діда Мороза! Дзвоніть за нашим телефоном, і вам відразу відключать теплопостачання!

З НОВИМ РОКОМ!

У театрі жінка шепоче чоловіку:
— Дорогий, подивись, цей тип поруч з тобою спить!
— І що з цього? Це ж не привід, щоб будити мене?

АВТОРА!

У гостях у пані Каккі

Напередодні Нового року автор цих рядків завітав на книжковий ярмарок. Там виставлялося кілька десятків українських видавництв. У тім числі престижних: «Основи», «Факт», «Критика» (Київ), «Літопис», «Класика» (Львів), «Фоліо» (Харків). Їхні стенди я завжди відвідую з душевним трепетом.

От і цього разу. Але я мав досить непрезентабельний вигляд. У мене болів зуб і флюс деформував пику, через що я не голився днів зо два. До того ж розбилося скельце окулярів, а в руках я мав великого шелестючого пакета. Таких людей неохоче пускають до книг, але мене пустили. Біля стенда видавництва «Факт» того вечора не було ані мого доброго знайомого директора Леоніда Фількенштейна, ані знайомих менеджерів, а лиш двоє молодих привітних дівчат. Вони прийняли мене добре й взялися допомогти щось вибрати. Одна з них защебетала: «А ось візьміть оце, вам сподобається!» Й дівчина подала мені книжку про пані Каккі. Ця книжка — справді цікаве чтиво. Її видано років зо два тому. Це курйозна колекція прізвищ: коли в 20-х роках минулого століття люди, маскуючи своє походження чи неблагозвучність прізвищ, міняли їх. Був Сирунов — став Расцвєтаєв, був Попенко — став Октябрьський і так далі. Цю книжку для масового вжитку я знав і прийшов сюди не заради неї. Тримаючи її в руках, я дивився на стенд, де стояло дещо серйозніше: перевидання віршів Леоніда Кисельова, збірка геніальної прози Василя Портяка і книжка Леоніда Плюща про Хвильового. А ще там була так звана серія «Висока полиця», а в ній, зокрема, «Хроніки від Фортінбраса» (есеїстика Оксани Забужко), книжка Віри Агєєвої про інтелектуальну прозу Віктора Петрова-Домонтовича. Скоро в тій серії обіцяно видати надзвичайну книжку Забужко про Лесю Українку, обіцяно — на початку наступного року, але я собі думав: а раптом — уже? Поки я розглядав «Високу полицю», дівчата дивились на мене трохи іронічно: мовляв, що цей дядько ще хоче, коли вже має книжку про пані Каккі? Я не образився на них. Бо, як на мене того вечора глянути — флюс, небрита пика й розбиті окуляри — що, окрім пані Каккі, мені можна запропонувати?

З того випадку я навіть зробив для себе втішний культурологічний висновок. Ось який: ринок культурних послуг у нас уже потроху склався. Й там, слава Богу, є послуги і для простих небритих дядьків, і для шанувальників «Високої полиці».

Щоправда, коли мати на увазі не видавництво «Факт», а нашу державну культурну політику, то вона геть уся орієнтована на небритого дядька. Тобто, ця політика — як ота книжка про пані Каккі — будується на підміні й заміні одних понять другими. Приміром, один віце-прем'єр (який відає навіть не гуманітарною політикою) розпорядився затерти в Києві на колонах поштамту написи, які лишилися з часів помаранчевої революції. Бо в тих написах когось із нинішніх високих урядовців названо своїм іменем, і це ім'я здається не дуже благозвучним! Ах, пані Каккі!

І то не поодинокий випадок. У нашій гуманітарній політиці все отак робиться — через підміну! Приміром, нам багато й красиво розказують про наших міфічних предків трипільців — і ніде не знайдеш нічого про наших реальних співвітчизників — кримських татар. У нас скільки завгодно й на яких завгодно рівнях говорять про надання російській мові статусу державної, хоч насправді це ніщо інше, як підміна справжньої проблеми. А саме: реальної проблеми руйнації української мови. Ця руйнація якраз підтримується державою! Погляньте уважно на субтитровані українською мовою (згідно з законом) іноземні фільми на окремих телеканах. Там ви можете бачити, як російська фраза «Не болтай!» перекладається «Не бовтай!» Цей ідіотизм привчає мільйони телеглядачів до думки, що це і є українська мова. Але ж «бовтати» можна тухле яйце або залишки самогону в пляшці. А те, що вони хотіли сказати, українською мало б звучати як «Не мели! Не пащекуй!» або «Не просторікуй!» Ті, хто робив цей переклад, винні найменше: вони не знають мови, і держава не подбала про те, щоб вони її знали. Держава та її достойники переймаються іншим — суперечками про те, потрібен чи не потрібен державний статус іншій мові, якій нічого не загрожує. Одним словом, не треба нам Попенка — хай живе Расцвєтаєв!

У новому році все це триватиме. І вихід у нас один. Ми його випробували ще за радянської влади: не брати те, що вони нам підсовують, а самим шукати «високу полицю». Слава Богу, ця полиця є. Вона, як завжди, робиться не державою.

Віталій ЖЕЖЕРА.

Не без ложечки дьогтю

12 ХІТІВ

1. Перші Благодійні дитячі книжкові ярмарки, влаштовані львівським Форумом видавців у столичному Українському домі (червень, грудень).

2. Світова прем'єра документального фільму Сергія Буковського «Назви своє ім'я», присвяченого Голокосту. На прем'єрі був Стівен Спілберг.

3. Американський мультфільм «Тачки», дубльований українською, зібрав у Донецьку та Одесі більше глядачів, ніж російськомовний варіант.

4. «Дні сучасного театру Андрія Жолдака», проведені в грудні в Києві.

5. Міжнародна літературна премія, що її одержав у Польщі Юрій Андрухович за роман «Дванадцять обручів».

6. Виставка українського мистецького авангарду 20—30-х років (з музеїв України та приватних колекцій), проведена в Чикаго та Нью-Йорку. Куратор виставки — князь Лобанов-Ростовський, громадянин Британії.

7. Міжнародна художня виставка-ярмарок «Арт-Київ-2006» (Український дім, осінь).

8. 150-ліття з дня народження Івана Франка відзначене виходом унікальної книги історика Ярослава Грицака «Пророк у своїй вітчизні» (видавництво «Критика», Київ).

9. Вітчизняна компанія А.Е.Л. презентувала 10 аудіокниг з творами наших сучасних письменників (Юрій Андрухович, Тарас Прохасько, Любко Дереш, Юрій Покальчук, Ірен Роздобудько та інші).

10. Цикл «Усі симфонії Бетховена» та «Всі симфонії Шостаковича» в Національній філармонії України.

11. Проект телеканалу «1+1» «Танці з зірками», що справив потужний масовий вплив на аудиторію.

12. Боротьба за збереження «Сяйва» — однієї з двох українських книгарень, що лишилися на столичному Хрещатику. Поки що книгарню збережено. Але сьогодні, коли ця газета побачить світ, відбудеться останнє засідання Апеляційного суду — ймовірно, не на користь «Сяйва».

Ми далекі від того, щоб вважати всі ці події рівноцінними. Й від того, щоб вважати їх аж надто «оптимістично-знаковими». Скажімо, доля книгарні «Сяйво» оптимізму не вселяє. Здається, дрібниця! Але це та сама ложка дьогтю, що псує бочку меду. Кого після цього здивує, що у фільмі «Назви своє ім'я» в оригінальному тексті за кадром сказано «місцеві поліцаї», а в англійському перекладі написано «українські поліцаї». Або демонстративна російськомовність ведучої «Танців з зірками». Це дивним чином нагадує іншу недавню телепередачу — про молодицю з села. Молодиця пішла до столичного інституту краси, щоб зменшити собі живота. А коли повернулася, виявилось, що вона там лишила й свою українську мову, разом із зайвим жиром!

Христофор ГРУША.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Що покаже телевізор?

До новорічного столу українця окрім салату «Олів'є» традиційно «подається» телевізор. Тож за півтора тижні до нового року газети із програмою телепередач на 31 грудня розміталися, як гарячі пиріжки. Однак з'ясувалося, що вийти за рамки фастфуду телевізійникам так і не вдалося. Українцям приготували дуже мало «свіженького», загалом — «на манежі все ті самі».

Для телегурманів о шостій ранку «ICTV» продемострує нестаріючу стрічку «Морозко», трохи пізніше Інтер порадує фільмом «Справжній Дід Мороз», а одразу два телеканали — «Перший Національний» та «СТБ» — «Сніговою королевою». Але не класичною, як «Морозко», а після «пластичної операції».

Вечір же 31-го грудня (як і кожен вечір кожної неділі року) буде «гуморним». Тут вам і майже три години з Максимом гАлкіним («Інтер»), і дві «задорні» години («СТБ»), «Хороші жарти» («ТЕТ»), «Новорічне криве дзеркало» («1+1»). Словом, кому це все ще смішно, сміються!

Те, що сьогодні все-таки свято, зрозумієте по хітах: «Іронія долі, чи З легким паром!», «Міцний горішок», «Сам удома» та, звичайно, святковим концертам-вогникам. Збірна солянка українсько-російської попси розважатиме вас ледь не на кожному каналі.

Трохи свіжості внесе новинка — рімейк «Карнавальної ночі» на «Інтері». Як обіцяють, побачимо Людмилу Гурченко після чергової «пластичної операції», яка виконає свої знамениті «П'ять хвилин», та Вєрку Сердючку, котра після бійки із ведмедем отримає синець під оком. А Тіна Кароль заспіває «Розкажи, Снігуронько, де була?» дуетом із Гаріком Кричевським. При цьому Гарік буде у ролі Снігуроньки, а Тіна — Діда Мороза.

Але родзинкою свята стане найхітовіша програма Нового року — шоу під назвою «Новорічне привітання Президента України В. А. Ющенка» — його одночасно покажуть аж 15 українських каналів о 23 години 50 хвилин. А рівно опівночі всі бажаючі зможуть цокнутися келихом шампанського із гарантом. Цікаво, що ті, у кого є кабельне телебачення, можуть зустріти 2007 рік і з президентом Росії, який виступатиме за годину до нашого теж... по 15, але вже російським каналам. А о восьмій вечора глядачі «ТВ-ЦЕНТРу» побачать навіть мера Москви Юрія Лужкова. Тож приводів відкоркувати пляшку завтра ввечері 31-го буде чимало! Шкода тільки, що наші канали не покажуть привітання Джорджа Буша і Леоніда Черновецького.

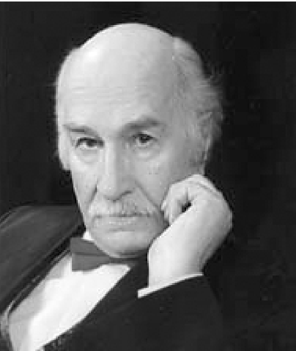
Якщо після всього «з'їденого» ви не втратите апетит до телевізора, то на вас чекають знову ж таки концерти, дискотеки, фільми, безкінечні привітання та жарти — словом, повний новорічний розгуляй!

Сніжана ЗАГУЛЯЙ.
Фото Володимира ТОКАРЦЯ (УНІАН).

Хто зараз, на вашу думку, найпопулярніший в Україні артист? «Нас декілька» — скромно відповів Володимир Зеленський

За пастуха голосували свинарки

Народному артистові Росії Володимиру Зельдіну* (на знімку) *надійшла незвичайна пропозиція: знятися в новій версії легендарного фільму «Свинарка і пастух».

Відбулося це на вечорі, присвяченому 60-річчю з дня виходу на екрани культового радянського фільму. Актору подарували справжній кавказький кинджал як «реквізит для зйомок рімейку фільму «Свинарка і пастух». Привітання зі славною датою виходу на екрани улюбленого всіма фільму приймав лише Володимир Зельдін. Йому 91 рік і він єдиний зі знімальної групи, хто дожив до ювілею фільму.

Кінобіографія Зельдіна почалася саме з ролі у стрічці легендарного режисера Івана Пир'єва. Цікаво, що зйомки, які почалися 1941 року, перервала війна, і молодий актор був мобілізований і відправлений у танкову школу, але пробув там недовго: за вказівкою Сталіна учасники фільму одержали броню, і зйомки були продовжені.

— Володимире Михайловичу, ви пам'ятаєте, як відбувалися кінопроби?

— Асистент режисера І. Пир'єва прийшов до нашого театру, подивився на мене, поговорив після спектаклю, розповів про фільм, дав почитати сценарій. Він дуже сподобався, але ніколи і не припускав, що мене можуть узяти на цю роль. Тоді мені було 26 років. Зі мною багато працював режисер, репетирував для кінопроб одразу три сцени — напевно, він теж хотів, щоб я в нього знімався. Але конкуренція була дуже великою! Була думка: навіщо брати на роль дагестанця російського артиста, якщо є чудові актори театру Руставелі — справжні грузини, аварці й інші?.. Але затвердив мене аж ніяк не режисер... а жіноча половина знімальної групи — гримерки, костюмерки, акторки, що знімалися в масових сценах.

Коли як пробу зняли фінальну сцену й у переглядовому залі на екрані йшов епізод, де я приїжджаю в село до Глаші, входжу до світлиці, освідчуюся їй, думка затвердити на роль героя саме мене в жінок була одностайна.

— Напевно, після виходу фільму ви стали найулюбленішим кавказцем?

— «На мене» весь центральний московський ринок приходив. До речі, дуже швидко освоївся я і зі своєю «чередою». Люблю тварин, тому два собаки, що допомагають на екрані охороняти череду, швидко до мене звикли, і ми стали великими друзями. Я їх годував, доглядав за ними...

— У фільмі ви так спритно скакаєте на коні, немов народилися в сідлі. Училися цьому спеціально для зйомок?

— Я закінчив кавалерійське училище імені С. Будьонного, яке розташовувалося на вулиці Воровського (нині Поварській). Там був манеж, де займався ще студентом театрального училища в 1935 році. У групі разом зі мною навчалися верховій їзді Василь Сталін і сини Мікояна. Васі було тоді 18 років, він був дуже незлежною, але товариською молодою людиною. Я з задоволенням зустрічався з ним на цих заняттях.

— Як удалося закінчити зйомки стрічки — адже була війна?

— Зйомки почалися ще в мирний час. Війна застала нас у Домбаї і Теберді, де ми працювали на натурі. Звичайно, не тільки ми — вся країна була в шоку! І. Пир'єв записався добровольцем на фронт, мене теж було мобілізовано, потрапив у танкову школу. Однак через два-три тижні нас зібрали і повідомили, що згідно з указівкою Сталіна усім нам дали броню і наказали продовжувати знімати фільм. Сцени на виставці знімали під німецькими бомбуваннями, у дві змін. Хоча, погодьтеся, вони вийшли високої якості! Цей фільм мене врятував: багато моїх однолітків і товаришів по танковій школі загинуло на фронті... А мені на фронт виїжджати доводилося лише з концертами у складі артистичних бригад. Нас берегли для мирного часу.

— Ви працювали в тісному контакті з красунею Мариною Ладиніною. Не закохалися один в одного?

— З мого боку було обожнювання: я захоплювався її розумом, красою, обдарованістю, скромністю. Але вона була дружиною Івана Олександровича Пир'єва, тому між нами жодної закоханості не виникало і не могло бути. Це було нелегко для мене. Адже Марина Олексіївна Ладиніна була справді чарівною жінкою з величезними блакитними очима, розумниця, скромна!.. Я просто обожнював її. Коли ми з нею грали сцену, стояли в кадрі, мене охоплювало почуття обожнювання і трепет.

— Ви були секс-символом нації! І на стінах жіночих гуртожитків у СРСР висіли портрети Зельдіна. І висіли не рік і не два, а десятиліттями.

— Та ні, ви перебільшуєте. Я не такої популярності актор, як свого часу були корифеї, мої колеги Коля Крючков, Петя Алейников, Марина Ладиніна, Любов Орлова і Женя Самойлов, Боря Андреєв і інші. Це була плеяда великих акторів, яскравих акторських особистостей. І я вдячний Івановi Олександровичу Пир'єву, у якого знімався в фільмі «Свинарка і пастух», що привів мене у цей світ чарівного кінематографа завдяки ролі пастуха Муси Буготуєва.

— Чи було у вас у житті таке велике і романтичне кохання, як у вашого героя Мусаїба?

— Звичайно, було і є. Я люблю свою дружину Іветту Євгенівну Капралову, з якою живу вже 36 років. У кохання кілька стадій: є випадки, коли людина закохана, захоплена, потім це переходить у більш глибоку стадію. А є потяг, пристрасть, що може тривати тиждень, два тижні, місяць, а потім зникнути. Справжня любов переходить у якусь спільність поглядів, у повагу до людини, з якою ти живеш...

— Напевно, після кінофільму «Свинарка і пастух» хлинули листи від шанувальниць, жінки пропонували своє кохання?

Кадр з фільму «Свинарка і пастух».

— Ні, таких листів не було. Та й не такий вже я красень. Красені — це Ален Делон, Олександр Домогаров, Філіп Кіркоров нарешті...

— Як вам удається грати і сьогодні, адже сцена потребує великого здоров'я.

— Звичайно, фізичне навантаження на сцені колосальне. Природа подарувала мені величезну енергію. Мені не потрібно нічого — ні чарки коньяку, ні чарки горілки, щоб налаштуватися на роботу. Я ніколи не курив і не пив. Але секрет молодості полягає в іншому. Потрібно вміти дивуватися життю, цікавитися всім новим, ніколи нікому не заздрити. Необхідно підтримувати стан закоханості — у свою професію, людей, що тебе оточують, у життя у всіх його проявах. Якщо не нагадують, я і не думаю про свій вік. Навіщо розслаблюватися? Потрібно знаходити сили працювати і переборювати недуги, пов'язані з віком. Поки що мені це вдається!

— Як вам нині живеться?

— По-різному. Я не знаю, як живуть інші. Напевно, на Заході я давно мав би віллу, а може, і власний острів. А тут у мене немає навіть дачі. Їжджу на старенькій «сімці». Їй 12 років, вона вся подряпана, від неї шарахаються водії, натомість ніхто не вкраде. Я нікому не заздрю: усе, що задумав, у мене вийшло. Дуже тішуся, коли в людей є велика квартира, письмовий стіл, кабінет, де можна працювати над роллю. Сам живу в двокімнатній квартирі. Коли мені стукнуло 75, на ювілей прийшло багато людей: Махмуд Есамбаєв, Катерина Максимова, Володимир Васильєв, Гена Хазанов... Оглянувши мої 28 метрів, Гена сказав: «Еге, так може жити тільки гарна людина!» Працюю на кухні, тут само крутиться мій собака, якого я дуже люблю.

Записав ***Віктор ТИМОШЕНКО.***

Москва.

Побалуємо кабанчика червоненьким

Справжнім модницям уже сьогодні слід замислитися про гардероб майбутнього року

Мода-2007 — не вигадлива дівиця, а ніжна і жіночна красуня. Такою її бачить молодий український дизайнер Олена Голець. За її словами, у році, що настає, помітні і яскраві кольори відступлять на задній план. Безумовним улюбленцем сезону стане білий колір.

— Якщо торік білий був романтичнішим, то тепер він урбанізується, стане повсякденним, — розповідає вона. — Сірий колір, що модний узимку, перейде і на весняні місяці. Залишається також чорний і глибокий синій — це завжди функціонально і гарно.

Мінімалізм в одязі — це також ознака нової моди. При цьому дівочий стиль з бахромою, оборками і мереживом збереже свої позиції. Взуття знову матиме високі підбори, стане «зухвалішим». Тканини залишаться ті самі. На думку Олени, атласні шовки і натуральний кашемір — завжди актуальні. А масивні браслети і великі камені прикрасять будь-яке, навіть найскромніше вбрання.

— За моїми спостереженнями, великі аксесуари завжди мають оригінальний вигляд на подіумі, — продовжує дизайнер. — У житті це теж надзвичайно гарно, адже з їх допомогою можна цілком змінити образ.

У своїй колекції Олена Голець віддала перевагу замшевим виробам. Коротка курточка з замші зможе прослужити усю весну й літо. А до неї можна сміливо підібрати білу спідницю і майку. Адже що офіціозніші ми взимку — то вільніше почуваємося влітку. Ляний світлий костюм у спекотні дні — кращий варіант для ділових людей. А вироби з білої бавовни пасуватимуть усім.

А тим, кому висока мода не по кишені, Олена радить погортати модні журнали, вибрати вбрання до душі і звернутися до кравців. Добре, таке задоволення для України не розкіш. І тоді сукня кінозірки вам забезпечена. Головне — гарна уява і бажання мати вигляд на всі сто.

Фото ***Анастасії СИРОТКІНОЇ.***

У чому зустрічати?

Прийдешній рік Кабана надає великий вибір кольорів і відтінків: від ніжно-рожевого до яскраво-червоного. Підійде також і коричнева гама. А от наряджатися поросям і доводити себе до такого стану зовсім не обов'язково. При цьому пам'ятайте: Кабан суворий і вибагливий, тому зустрічати його треба обов'язково в новому. Нехай це буде якась частина туалету чи аксесуар, підібраний з урахуванням пропонованих кольорів.

— Я раджу зустрічати Новий рік у найкращій сукні, яка у вас тільки є, — каже Олена Голець. — На найвищих підборах і з шикарною зачіскою. І ще потрібно обов'язково надягнути червону білизну, адже це рік Кабана! Ви маєте почуватися королевою в новорічну ніч і тоді цілий рік це відчуття вас не залишить!

Наталя ОВДІЄНКО.

СОБАЦІ ПІД ХВІСТ!

Кому що видніше

Бути увіковіченою під цією рубрикою має абсолютне право низка взаємопов'язаних подій. Перша — столичний Печерський суд опротестував постанову «старого» Кабміну про дублювання певного відсотка іноземних фільмів українською мовою. Друге — коментар з цього приводу Дмитра Табачника, гуманітарного віце-прем'єра «нового» Кабміну: мовляв, суду видніше. Справді, завжди «видніше» те, що хочеш бачити, й «не видно» — коли не хочеш. Як, приміром. Парламентарії «не побачили» (а отже, й не проголосували) пам'ятних дат, пов'язаних з Багряним і Довженком. Але той-таки віце-прем'єр Табачник добре побачив, що найбільша проблема нашої шкільної освіти — це відсутність у нас нового підручника з історії Росії.

З НОВИМ РОКОМ!

Терористичний рух КАМАЗ оголосив про припинення випуску машини для смертників «Ока»

12 МИТТЄВОСТЕЙ СТРАХУ І ПОТРЯСІНЬ

1. Пташиний грип. Нині ситуація щодо високопатогенного грипу птиці в Україні є стабільною і контрольованою.

Експерти США провели дослідження, у ході яких з'ясувалося, що глобальна пандемія грипу може стати причиною смерті 62 мільйонів осіб. Глобальні спалахи грипу відбуваються в середньому 3—4 рази за сторіччя. Учені вважають, що один із таких спалахів назрів уже давно, каталізатором для нього може стати пташиний грип. Згідно з даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, нині у світі від смертельно небезпечного вірусу H5N1 померло 138 осіб.

2. Алчевськ. Найхолодніший січень за останні 50 років став справжнім випробуванням для мешканців цього українського міста **(на знімку)**. На ліквідацію наслідків аварії тепломереж в Алчевську витрачено майже 90 мільйонів гривень, а назва міста стала символічною.

3. Землетрус на острові Ява. Від цунамі в Індонезії загинуло більш як 350 осіб.

4. Афера року — «Еліта-Центр». Група компаній «Еліта-Центр» укладала договори з громадянами про пайову участь у будівництві низки житлових об'єктів у Києві, хоча насправді будівництво не велося. Сума завданих збитків оцінюється більш як у 400 млн. грн., кількість постраждалих — понад 1,5 тис. людей. Вкладники «Еліта-Центру» завалили Шевченківський суд позовними заявами. Суд виніс рішення, що кожен вкладник має довести йому свій статус постраждалого.

5. 20 років аварії на Чорнобильській АЕС. Лікарі радять рятуватися калиною, а Грінпіс пророкує смерть тисячам українців.

6. Тест туберкуліном був на деякий час заборонений в Україні. Міністерство охорони здоров'я заявляло, що випадки нехарактерної реакції на пробу Манту в дітей у деяких регіонах України були обумовлені сезонною циркуляцією вірусів гострої респіраторної інфекції.

7. 06.06.06. Цього дня банкіри не укладали договорів, а сатаністи приносили жертви.

8. Рекордна автокатастрофа в Києві. 13 легковиків підім'яла під себе великовантажна хура, у якої відмовили гальма.

9. Вибухи в Новобогданівці. На 275-й артбазі під Мелітополем за два з лишком роки прогриміло втретє. Скільки ще треба НП у Новобогданівці, щоб місцеві мешканці почувалися в безпеці?

10. Найбільша за всю історію авіакатастрофа на території України. «Усе... З'їжджаємо... Кінець», — останні слова командира екіпажу російського Ту-154, який розбився під Донецьком. Трагедія зачепила і Україну. Серед 170 загиблих виявився племінник однієї з жительок Донецька.

11. Прокляття шахти ім. Засядька. Цього разу — 13 життів, кілька десятків поранених, сироти, вдови.

12. 65-річчя трагедії в Бабиному Яру. Відбулася переоцінка подій тієї війни, що раніше сприймалася в більш контрастних тонах.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Планету лихоманить

Чим загрожує нам глобальне потепління

Яким буде наступне сторіччя, ми намагалися збагнути, гортаючи зарубіжну пресу.

«Глобальне потепління знову зробить Британію центром цивілізації», — стверджує англійська «Таймс», посилаючись на теорію Джеймса Лавлока. «Вчений пророкує, що цього сторіччя потепління стане настільки інтенсивним, що більша частина Землі виявиться непридатною до життя. Натомість Британські острови матимуть прекрасне розташування у майбутньому світі. Це будуть території, що забезпечуватимуть своїх мешканців харчами. Також за прогнозами цього вченого екваторіальні райони висушаться настільки, що землеробство стане неможливим. Європейський континент теж буде інтенсивно осушуватися. В результаті чого мільйони людей переселяться ближче до Арктики. Глобальне переселення спостерігатиметься і до Британських островів. Тому до 2100 року Лондон вкриється хмарочосами і матиме вигляд, як сьогоднішній Гонг-Конг. До речі, це місто 2100-го, на думку професора Лавлока, буде непридатним до життя.

Інша стаття «Таймс», присвячена глобальному потеплінню, називається «Дайте нам чисту енергію». У ній, зокрема, йдеться про те, що головна причина потепління — не викиди транспорту, а виробництво електроенергії. «Літаки продукують лише два відсотки парникових газів, а до середини сторіччя, навіть за умов бурхливого розвитку авіагалузі, ця цифра зросте до шести. Водночас автомобілі є причиною утворення 12 відсотків вуглекислого газу», — пише автор статті Анатоль Калецький. Тому, на його думку, особливу увагу слід звернути на електростанції. І перші кроки у створенні екологічно чистої енергії вже зроблено. У Парижі у листопаді цього року було підписано міжнародну угоду, яка передбачає виділення 10 мільярдів євро на будівництво експериментального термоядерного реактора у Кадараші (південь Франції). Спорудження реактора триватиме десять років.

«Попередні дані Британської національної служби погоди свідчать, що 2006-й був найтеплішим роком з 1659-го», — зазначає «Вашингтон Пост».

А ось «Нью-Йорк Таймс» звертає увагу на іншу закономірність: «Глобальний клімат нагрівався та охолоджувався протягом усієї історії Землі. Однак останні 50 років плюсова температура побила рекорди за 11 тисяч років. Це явище не можна пояснити, якщо замовчувати факти значних та зростаючих (починаючи від мільярдів тонн) викидів вуглекислого та інших газів, які спричинюють парниковий ефект.

Науковці НАСА визначили, що з 1880 року п'ять найтепліших років були (у порядку зростання): 2005, 1998, 2002, 2003 і 2006.

Джеймс Гансен, директор центру Годдара (який є частиною НАСА — пер.) заявив, що 2007-й, очевидно, буде ще теплішим за попередній рік. Причина в тому, що у тропічній частині Тихого океану почались періодичні теплі спалахи, які ще називають Ель Ніньо.

Пресу читала ***Тетяна ПАСОВА.***

Весняна зима чи зимова весна?

СЦЕНАРІЙ ПОГОДИ

Досліджують зміну клімату й удосконалюють методики прогнозування погоди вчені Українського науково-дослідного гідрометеорологічного інституту. Як стверджують фахівці, глобальне потепління, зокрема й в Україні, розвивається доволі інтенсивно.

Ще на початку 80-х в умовах суворих холодних зим в УкрНДГМІ прогнозували, що починаючи з 1990 року спостерігатиметься поступове перетворення дуже холодної пори на передзим'я, перехідний сезон, що спричинить зміну характеру опадів. До речі, тоді ця точка зору мала багато опонентів. Її вважали неправдоподібною.

Але і нинішня зима також виявилася адекватною сценарію клімату, складеному заздалегідь ученими цього інституту. Як і передбачалося, зима неяскраво виражена, і надалі коливання температури становитиме в межах від +5 до -5. Хоча не виключені короткі сильні потоки холоду з півночі, коли стовпчик знизиться до мінус 10 за дідусем Цельсієм.

Про причини, плюси-мінуси і можливі наслідки зміни характеру Снігової Королеви люб'язно погодилася поділитися з читачами «Голосу України» старший науковий співробітник відділу кліматичних досліджень і довгострокових прогнозів УкрНДГМІ Маргарита БАРАБАШ.

— Кожен позитивний градус цієї зими, безперечно, дає заощадження паливних ресурсів, коштів, що могли бути витрачені у разі холодної погоди. Нині маємо аномалії в шість-сім градусів щодня протягом 20 днів, тільки зрідка температура повітря незначно знижується. У такий період, коли є економія, нелогічно говорити про те, що потрібно підвищувати ціни на комунальні послуги, оперуючи затратами на газ і тепло. Але ніхто не показує економію, що її дарує сама природа. Не розроблені механізми регулювання цін у зв'язку з погодою для того, щоб тепло, що настало, працювало на народ.

Але в природному явищі є негативні боки. На полях озимі ще не в стані спокою, далі піде процес переростання, і будь-які заморозки, навіть несильні, можуть відчутно позначитися на майбутньому врожаї. Зазвичай в такі теплі дні потоки холоду викликають утворення крижаної кірки на полях, що теж ушкоджує озимі культури.

— Як пояснити, що в січні несподівано вдарили люті морози?

— Минулої зими циркуляційний процес характеризувався різкими потоками ультраполярного повітря, що ніс велике зниження температури. А в інші дні потоки з півдня давали відлиги. Такі перепади — протягом 2—3 днів температура могла знизитися на 10—15 градусів — несприятливі для здоров'я усіх без винятку.

Нині — рівна зима, немає перепадів температури і тиску. Ця погода зберегла багато життів, між іншим. Менше викликів швидкої допомоги, травматизму, дорожніх пригод. Це ще одна позитивна якість потепління клімату. Нам хочеться снігу і при цьому не хочеться хворіти. І хоча мороз — санітар для вірусів, поки що високого рівня захворювань не відзначено.

— Сніг усе-таки буде?

— У вигляді мокрого з затримкою на поверхні землі на 2—3 дні. У Карпатах, де сніг обіцяє бути, імовірність покататися на лижах ще існує.

Весна настане, очевидно, у березні. І буде такою само розмитою, прохолодною і затяжною. Інакше кажучи, чи то весняна зима, чи то зимова весна.

Людмила ОПАНАСЕНКО.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Ніхто не вірить, що цей знімок було зроблено на початку листопада.

СПОРТ

СУБОТА, 30 ГРУДНЯ 2006 ■ № 250 (4000)

Один біатлоніст кричить своєму товаришу по збірній: «Біжи вперед, я прикрию!»

Український «зорепад»

ЛЮТИЙ. Турин (Італія). Бронзовими призерами Олімпійських ігор у танцях на льоду став український дует Олена Грушина і Руслан Гончаров.

БЕРЕЗЕНЬ. Дзюдо. Відкритий чемпіонат Нью-Йорка. Володарі золотих нагород — дніпропетровці: Валентин Греков (до 90 кг) і Віталій Полянський (+ 100 кг).

КВІТЕНЬ. Плавання. Українець Олег Лісогор виграв «золото» чемпіонату світу на короткій воді.

ТРАВЕНЬ. Важка атлетика. Чемпіонат Європи. Завершальний день змагань серед жінок став тріумфальним для 21-річної українки Ольги Коробки. Вона завоювала дві малі золоті медалі. А в поштовху встановила рекорд континенту — 164 кг (!). У сумі наша атлетика набрала 290 кг, що принесло їй велику золоту нагороду.

ЧЕРВЕНЬ. На повний голос про себе заявили українські футболісти. Спочатку молодіжна збірна (U-21), очолювана Олексієм Михайличенком, у Португалії виграла срібні медалі чемпіонату Європи. А потім слово взяли дорослі. На дебютному для себе фінальному турнірі чемпіонату світу в Німеччині підопічні Олега Блохіна ввійшли до вісімки найсильніших команд планети.

ЖОВТЕНЬ. Спортивна гімнастика. Останній день чемпіонату світу приніс Україні золоту медаль. Її здобула у вправах на колоді 19-річна черкащанка Ірина Краснянська, котра віднедавна представляє Харків.

ЛИСТОПАД. Бокс. Нью-Йорк. Знаменитий «Медісон сквер гарден». Володимир Кличко у сьому раунді відправив у нокаут американця Калвіна Брока і захистив титул чемпіона світу у суперважкій категорії за версією IBF.

ГРУДЕНЬ. Міжнародна федерація боротьби (ФІЛА) назвала найкращих атлетів. Тарас Данько став найкращим борцем вільного стилю у ваговій категорії до 84 кг. Лауреаткою стала також 19-річна львів'янка Олександра Когут (до 51 кг).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Українські вболівальники під час Чемпіонату світу з футболу.

Максималіст із Броварів

Олег Лісогор** (на знімку) **— кумир нації, багаторазовий чемпіон і рекордсмен світу та Європи. 17 січня броварчанину виповниться лише 28 років.

Репродукція Віктора МИХАЙЛОВА (Укрінформ).

— Наскільки змінився Олег Лісогор як спортсмен, якщо порівнювати його минулу підготовку до Афін і нинішню — до Пекіна?

— Після афінської Олімпіади в мене було подвійне відчуття. Мене мало не на кожному кроці дорікали провальним виступом, а я сприймав це з посмішкою. Люди чекали від мене більшого і спересердя просто не розуміли, про що кажуть. Невже плисти в олімпійському фіналі і бути восьмим в усьому світі — це погано? Нехай чиновник, який дорікає мені у провалі, спробує полічити, яке місце у світі керівників посідає він. Але доводити свою спроможність як плавця нікому не збираюся. Я просто вирішив готуватися до наступної Олімпіади. Завдання — виступити краще, ніж в Афінах.

— Невже не хочеться довести щось самому собі?

— А тут також нічого доводити, адже є поняття самої боротьби на доріжці і, звичайно, спортивний талан.

— Чи завжди виходите на старт лише за перемогою?

— Не знаю, як сказати правильно, але я завжди налаштований на максимум.

— А якщо тренер не ставить певних завдань на старт і не зобов'язує результатом, будете пнутися зі шкіри, щоб усе одно бути кращим?

— Парадокс, але в таких ситуаціях я навіть пливу набагато краще, ніж звичайно, і цим дуже дивую тренера. Він тільки розводить руками, мовляв, не думав, що ти можеш показати такий високий результат. Напевно, це теж прояв мого максималізму. І не важливо, скільки і якого рівня суперники виходять зі мною на старт, — я завжди намагаюся прийти до фінішу першим. Потім це може стати непоганою підмогою в очних дуелях. Якщо я виходжу на змагання і знаю, що вже не раз обганяв своїх нинішніх візаві, то це додає і сил, і впевненості.

— Ваш спортивний максималізм проявляється в буденному житті?

— Авжеж. Будь-яке поставлене перед собою завдання треба виконувати, до того ж виконувати якнайліпше.

— А якщо мова йде про твої улюблені розваги, такі як більярд або боулінг? Невже не можна просто поспілкуватися з друзями і забути про фактор перемоги?

— У жодному разі! І в більярді, і в боулінгу я завжди граю лише на перемогу. Буває, що через жорсткий тренувальний і змагальний режим я не можу потрапити за більярдний стіл упродовж місяця. А коли добираюся, то розумію, що мій напарник увесь цей час практикувався і тримав себе у формі. У ці моменти я стараюся як ніколи. І навіть якщо програю, стаю ще і ще за одну гру, щоб узяти реванш. Нехай із трьох або п'яти партій, але одну я зобов'язаний виграти. Іноді ці баталії затягуються надовго, але друзі йдуть мені назустріч. Вони добре знають: поки не відіграюся — не піду.

— А що ніколи не змогли б пробачити навіть найближчому другові?

— Обман. Але однозначно не можна відноситися навіть до нього. Якщо це обман з подальшим щирим каяттям, то він зможе хіба що похитнути дружні стосунки. Зруйнувати — навряд чи.

— А якщо це брехня заради добра?

— За законами життя обов'язково станеться так, що солоденька неправда пізніше вдарить і сильніше, і болючіше, ніж із самого початку найжорсткіша правда.

— Учинків, про які шкодуєте, — багато?

— Один. Розказувати подробиці не буду, скажу лишень, що шкодував сильно і довго. Звичайно, зробив висновки і намагаюся так більше ніколи не робити.

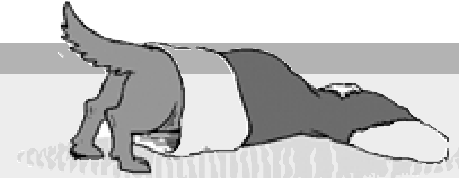
— Чи є у вас кредо, з яким йдете по життю і, цілком можливо, до пекінської Олімпіади?

— Я ніколи не виписував і не складав своє кредо, але точно знаю: прагнення, бажання і трішечки людського щастя — це три складові, котрі необхідні для співіснування двох світів: спортивного і звичайного.

*Людмила **ЯКУШЕВА**.*

СОБАЦІ ПІД ХВІСТ!

Про «зайчика» і підступну «лисицю»…

Нинішня київська влада відома своєю палкою «прихильністю» до фізкультури і спорту. Унаслідок такого «приязного» ставлення без засобів до існування з 1 січня 2007 року залишаться популярні і справді улюблені в народі клуби — хокейний «Сокіл», футбольний «Арсенал», баскетбольний «Будівельник».

Але мова про інше. За роки незалежності у столиці не зведено жодної спортивної споруди. Майже тримільйонне місто не має палацу для ігрових видів. Однак і те, що будувалося ще за радянських часів, не використовується за призначенням. Йдеться про легкоатлетичний манеж на Березняках — єдиний у місті. І дітлахам, і майстрам легкої атлетики до цього приміщення, що на вулиці Павла Тичини, 18 (Дніпровський район), вхід заборонено!

То хто ж господарює там? Виявляється… релігійна секта «Посольство Боже». Навесні попередній склад Київради відмовив згаданій організації у продовженні оренди спортивного приміщення. У травні орендарі обіцяли звільнити легкоатлетичний манеж. Але користуються ним і досі. Адже нова київська влада (й особливо її керівник) сприяє цьому найактивнішим чином. От і виходить, як у тій казці, коли підступна лисиця хитрощами і грубим натиском відібрала в зайчика хатку, а той, бідолашний, залишився на вулиці. Але, сподіватимемося, є закон і справедливість, котрі неодмінно візьмуть гору над свавіллям.

АВТОРА!

Об'єднавча сила футболу

Рік, на порозі якого ми перебуваємо, обіцяє чимало цікавого у спортивному житті нашої країни. Очікуються виступи багатьох наших атлетів і команд на найбільших змаганнях в Європі і світі. А це означає, що попереду і дзвінки успіхи і, зрозуміло, гіркота поразок. Та щоб ніхто не ображався, але до футболу в Україні, за традицією, — найбільша увага. Хай там як, а це — національний вид спорту для нас. І не менше.

Стосовно цього переконався, коли в червні побував на чемпіонаті світу в Німеччині. Ті дні об'єднали не лише всю Україну, а й велику нашу діаспору. Після перемог команди Блохіна на розквітчаних синьо-жовтими кольорами стадіонах, де багатотисячний хор виконував «Ще не вмерли України...», в німецьких містах, і особливо в Берліні, починалися українські карнавали. Вулицями сновигали «зграї» автомобілів з державними прапорами України. Все це з шумовими ефектами і піснями. Від щастя люди обнімалися, цілувалися, співали. Одне слово, випромінювали радість.

Отже, немає сумніву, що футбол може бути дуже потужною об'єднавчою силою. Але минулися оті славні події і ми занурилися в буденні справи. А в нашому футбольному домі не все так яскраво і радісно. Чого гріха таїти, поки що не на тому рівні, як хотілося б багатьом, наш національний чемпіонат. Попереду «Динамо» і «Шахтар», власники яких не шкодують коштів на справу, а за ними поки що нікого не видно. Є певні потуги «Дніпра», донецького «Металурга». Але це не те що треба.

Дехто із клубних керманичів робить сенсаційні заяви. Деякі з них смішні і наївні. Маю на увазі об'єднання чемпіонатів України і Росії. Навіть багаторічний керманич російського футболу, людина авторитетна, В'ячеслав Колосков сказав, що це авантюра.

Тішить те, що талантами наша земля багата. І саме дитячо-юнацькому футболу не на словах, а на ділі потрібно створити найкращі умови. Але й питати суворіше з тих, кому довірено цю надважливу справу.

Насамкінець скажу про те, що знову має нас об'єднати. Новий рік може стати поворотним у долі українського футболу. Це якщо ми разом із Польщею виграємо право на проведення Євро-2012. І ми маємо молити Господа, щоб він допоміг нам у цій справі.

*Віктор **БРАНИЦЬКИЙ**.*

АНЕКДОТ

Батько прочитав у газеті про молодого перспективного гравця, який підписав контракт із західним клубом на 10 мільйонів доларів. Підходить до сина, який сидить за підручниками, і дає потиличника: «Сидиш тут!.. Краще пішов би м'яча поганяв!».

* * *

Боксер перед боєм запитує свою дівчину: «Мила, зустрінемося після бою в кафе?» — «Залюбки, тільки тримай у руках якусь газету, щоб я тебе впізнала».

ОБ'ЄКТИВ

СУБОТА, 30 ГРУДНЯ 2006 ■ № 250 (4000)

З НОВИМ РОКОМ!

16 лютого. Турин. У біатлонному спринті на дистанції 7,5 кілометра сумська динамівка Лілія Єфремова здобула для України нагороду на Зимових олімпійських іграх.

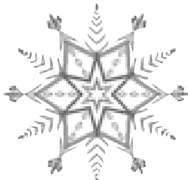
Фото Сергія ДОЦЕНКА (Укрінформ).

22 січня. Київ. Святкування Дня Соборності України на Софіївській площі.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

12 червня. Феодосія. Мітинги проти проведення в Криму спільних з НАТО військових навчань.

Фото Дмитра СТАХОВСЬКОГО (УНІАН).

26 березня. Вибори до Верховної Ради України.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

28 квітня. Миколаїв. Корабели спустили на воду суховантажне універсальне судно типу «ріка-море» — «Олесь Гончар».

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

25 травня. Відкрито першу сесію Верховної Ради України п'ятого скликання.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

 Один фотокор запитує в іншого: «У тебе жінка — красуня? «Залежить від того, як світло виставити»

6 липня. Головою Верховної Ради України обрано Олександра Мороза.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

4 серпня. Верховна Рада України 271 голосом призначила Прем'єр-міністром України Віктора Януковича.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

30 вересня. Львів. З нагоди святкування 750-річчя міста на проспекті Свободи відбувся концерт відомої співачки Руслани Лижичко.

Фото УКРІНФОРМ.

25 листопада. Київ. Загальнонаціональна акція «Засвіти свічку» на Михайлівській площі до Дня пам'яті жертв голодомору.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

27 жовтня. Київ. Покладання квітів до могили Невідомого солдата до Дня визволення України від німецько-фашистських загарбників.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

12 грудня. Сутичка під час засідання Київради, на якому представники опозиції вимагали від міського голови поставити на голосування питання про скасування нових тарифів на житлово-комунальні послуги.

Фото Олександра ПРОКОПЕНКА (Укрінформ).

СЕЛО

СУБОТА, 30 ГРУДНЯ 2006 ■ № 250 (4000)

З НОВИМ РОКОМ!

АВТОРА!

Про що не заведено говорити

Минають останні години 2006-го, офіційно оголошеного Роком села. І саме тепер час запитати: «А чи був він таким?».

Якимось уже дуже непоказним вийшов, щоб його так піднесено називати. Промайнув, прошмигнув, прокрався... Таке враження, що люди, які його проголошували, спочатку зрадили, а під кінець почали шкодувати, що сказали щось зайве. Нас запевняють, що ми зажили краще. Мовляв, зовнішньоторговельний оборот аграрної продукції зріс, зовнішньоторговельне сальдо — позитивне і становить майже півтора мільярда доларів. Але враження: чогось недоговорюють. Приміром, якщо проголошують, що порівняно з минулим роком зарплата в сільському господарстві зросла на третину, то зазвичай забувають додати — у середньому вона дещо перевищує п’ятсот гривень. А в деяких областях не досягає і чотирьохсот. Мабуть, піклуючись про наші нервові клітини, які не відновлюються, не акцентують увагу, що навіть після збирання врожаю залишається шлейф боргів. Адже на одного працюючого на селі заборгованість становить 813 гривень.

У місті іноді можна почути: «Навіщо взагалі селянам гроші? Адже є картопля. Овочі-фрукти свої, не куповані. І молоко прямісінько з-під корови. Ще і до міста на базар їдуть, з нас, городян, за вирощене три шкури деруть». Водночас дехто навіть не підозрює: багато промислових товарів на селі продаються дорожче, ніж у місті. Це, якщо продаються... В умовах міста зазвичай можна не перейматися дровами чи вугіллям на зиму, тим, чим потруїти колорадських жуків і скільки це коштуватиме, як полагодити продірявлений на хліві дах.

Мені здається, біда нашої аграрної політики, яку визначають у столиці, в тому, що орієнтовано її на центнери і гектари. При цьому головна цінність — людина — залишається поза увагою. Але всі надої, прирости і зернові вали мають досягатися не для добрих показників у звітах, а заради благополуччя її величності людини. Так має бути...

Якось, під час вшанування трудівників агросектору, одна із нагороджених селянок, розчулившись, у своєму короткому виступі зі сцени сказала: «Людина народжується, щоб працювати...». Мені з глибини глядацької зали захотілося не просто заперечити, що це не так, закричати: «Ні! Людина народжується, щоб жити і радіти життю, виховувати дітей, розвивати таланти... А робота потрібна лише для того, щоб забезпечити собі гідне життя». Шкода, завжди знаходяться об’єктивні причини, які часто перекреслюють ці бажання. На селі ніколи зупинитися, зазвичай завжди турбот сила-силенна. Жоден ЖЕК не допоможе. І, як на зло, до президентських чи там парламентських виборів далеко — тоді можновладці хоча б чим-небудь підсоблять, намагаючись нам сподобатися.

Тому не варто обманюватися. Рік села — лише ілюзія, придумана політиками пустушка у красивій обгортці. Сподіваймося передусім на себе!

З Новим Роком!

Галина КВІТКА.

Не думай про секунди, АПК...

Дванадцять миттєвостей Року села, що минає

1 Їх паровоз вперед летить...

Дежа-в’ю — 2006-й оголошено Віктором Ющенком Роком села. Нічого нового. У нас кожному навіть хоча б трохи розсудливому Президенту така ідея ні-ні та й спадає на думку. «Агропром має стати локомотивом нашої економіки», — це ми вже проходили. Основна рушійна сила в процесі — бюджетні гроші. У «сільськогосподарську» топку їх влазить чимало. Головне, щоб при цьому не дрімала бригада машиністів.

2 «Зачищення» курників

Півострів став плацдармом для бойових дій з незнайомим досі українцям пташиним грипом. Оголошений в деяких населених пунктах Криму надзвичайний стан привернув увагу обивателя до проблеми і на деякий час відлякав від курятини. Аграрні чиновники раз у раз, по черзі, з героїчним виглядом з’являлися на екранах телевізорів у захисній амуніції на тлі палаючих мішків із птицею. Поголів’я в кількості понад сто тисяч наших ряб було рішуче знищено. Карантин зняли. Щоправда, ще довго після цього інформагентства рябіли повідомленнями, що в якійсь області знайшли, начебто, вогнище зарази і тепер проводять «зачищення» в курниках. Але вже навесні з новою силою прокинувся купівельний апетит на продукцію птахівництва. Як кажуть, цю пісню не задушиш!..

3 Торгове ембарго

У січні Росія звинуватила нашу країну в недотриманні ветеринарно-санітарних норм і заборонила завозити на свою територію українську продукцію тваринництва. Найуразливішою виявилася молочна промисловість. З’ясувалося, що, крім Росії, ми зі своїми твердими сирами і вершковим маслом — нікуди. Майже дві третини проданої за кордон молокопродукції сусіди і з’їдали. Луна торгової війни докотилася мало не до кожного селянського подвір’я. Молокозаводи, затоварені незатребуваною готовою продукцією, найперше майже вдвічі знизили закупівельні ціни на сире молоко. Господарі почали вирізати корів, які стали збитковими.

Згодом для деяких підприємств росіяни ринок все-таки відкрили. Війна оголила цілий букет проблем. Хоча сусіди змусили нас зайвий раз задуматися над питанням: що ми все-таки їмо? За це їм окреме спасибі.

4 Юр’їв день

Біля керма нова людина. Замість Олександра Баранівського піднімати село з колін покликаний Юрій Мельник, котрий до цього був віце-прем’єром з питань АПК. Усе інше — по-старому. Міністерство аграрної політики, «вибиваючи» бюджетні гроші на ключові напрями «порятунку села», живе своїм життям. Селяни, у більшості, не відаючи ні про напрями, ні про гроші, — своїм.

5 Невиїзне зерно

Знову ті самі граблі. Ціни на пшеницю під час жнив упали, а селяни гарячково шукали, як прилаштувати зібраний врожай. Через політичні баталії державі влітку ніколи було формувати продовольчий резерв, знімаючи з ринку надлишки колосових. «Шарою» скористалися експортери, які активно скуповували задешево зерно і переправляли його за кордон. У Міністерстві агрополітики спохопилися у вересні: «Боронь Боже, вивезуть усе!». Трейдерам дали по руках, запровадивши обмеження на експорт. Результат такої агрополітики: Україна знеславилася «ринковими» методами на весь світ, своїми руками створили проблеми на шляху вступу до СОТ, а зерновий резерв сформовано трохи більш як на половину. Трейдери в цій ситуації якось дадуть собі раду, та й чиновники не зубожіють. Рука руку миє. А ось у тих господарствах, де змушені були продавати зерно нижче собівартості, втратили можливий прибуток — майже два мільярди гривень.

6 Страшна врожайна таємниця

Це смішно, але в країні все ще лічать зібрані зернові. Навесні все йшло гладко. У МінАП навіть пророкували мало не рекордний за роки незалежності хлібний врожай — 40 мільйонів тонн. Після зміни міністра прогнози одразу «всохли» на 2 мільйони. І кілька разів «утрясалися» під час збирання. Потім міністерство «зависло», в інформаційних зведеннях утворилася прогалина, не заповнена досі. Тепер незрозуміло, чекати в наступному році хлібного благополуччя, чи як?..

7 Солодке життя — гірке розчарування

Неврожай — горе, врожай — удвоє. В Україні зварено рекордну за останнє десятиліття кількість цукру — 2,5 мільйона тонн. На 700 — 800 тисяч більше, ніж країна з’їдає за рік. Достаток уже відчув споживач: солодкий пісок на прилавках на третину дешевший, ніж минулої зими. А ось виробники збентежені — нікому не потрібний цукор доводиться продавати нижче за собівартість. Аграрна політика міністерства полягає в такому: чиновники цукроварам, ніби, кажуть: «Навіщо ж ви, дурні голови, стільки його наварили?». І селянам: «А ви, головотяпи, навіщо так багато буряку виростили?». От і вся допомога. В минулі роки держава частину «зайвого» солодкого піску знімала з ринку, викуповуючи його в продрезерв. Але тепер там, мабуть, свої жнива. Закупівля цукру, яка почалася аж у грудні підзвітним МінАП Аграрним фондом, закінчилася викриттям корупційних схем. Гірке розчарування незабаром очікує і споживачів: хто за таких умов наступного року сіятиме буряк і варитиме цукор?

8 Явка з повинною

МінАП визнало корупцію у своїх лавах. Оприлюднено навіть цифру: протягом першого півріччя підрозділи внутрішнього фінансового контролю міністерства «накопали» фінансових зловживань на 26,9 мільйона гривень. Тоді як перевірки КРУ, у свою чергу, зафіксували в системі АПК порушень більш як на 1,3 мільярда гривень. Якби аграрному відомству тепер і грошенят підкинули — приміром, на боротьбу з корупцією...

9 Фінанси в трубу

Є такий анекдот. Під трубою бюджетні фінансові потоки зустрічали Березовський, Абрамович та інші офіційні особи. В Україні також є кому зустріти. А анекдот згадався в контексті збереження Верховною Радою пільг у сплаті ПДВ для агровиробників. Подія, загалом, позитивна — не страждати ж, урешті-решт, селянам, коли навколо стільки махінаторів.

10 А може, віддамо і ключ від квартири, де гроші лежать?

Ухвалено закони, необхідні для вступу України до СОТ. На найбільші поступки довелося піти сільському господарству. Країна взамін перспективи інтеграції зняла, наприклад, митні бар’єри для заморського цукру-сирцю — погодилася завозити по 260 тисяч тонн щорічно. Хоча Україна ще не в СОТ, за більшістю позицій внутрішній ринок для імпорту вже відкрито. В багатьох державах процес приєднання відбувається з точністю до навпаки: спочатку членство, потім поступки.

11 Мораторій продовжили, лазівки залишилися

Верховна Рада цілком резонно ще на рік продовжила мораторій на купівлю-продаж земель сільгосппризначення. Для запуску повноцінного ринку аграрних гектарів досі не створено законодавче поле. А без продуманої системи державного земельного кадастру вийде не ринок, а хаос. Адже щоб уникнути плутанини і накладок, перш ніж торгувати, потрібно всі землі в країні — до найменшого наділу — звести в одну електронну базу даних. Доки Держкомзем воює з Мін’юстом за право проводити реєстрацію нерухомості, тисячі гектарів сільгоспугідь розпродаються за «сірими» схемами. І може так статися, коли закінчиться дія мораторію, всі «ласі шматки», насамперед навколо великих міст, потрібні люди уже приберуть до рук.

12 Наша пісня гарна й нова — починаймо її знову

Під час урочистостей, присвячених Дню працівників сільського господарства, з високої трибуни Президент учергове проголосив: «Я запевняю, що дієва підтримка села буде збережена й надалі». То що, і наступний рік оголосимо Роком села?!

Миттєвості зупиняли Галина КВІТКА, Валерій ДРУЖЕНКО та Олексій КУСТОВСЬКИЙ (малюнки).

СУЦІЛЬНЕ СВИНСТВО

Племені прибуло

Завдяки стараннням науковців народилася нова порода

Директор Інституту свинарства імені О. Квасницького УААН, доктор сільськогосподарських наук Валентин Рибалко про сало знає якщо не все, то майже все. По-перше, посада зобов'язує, а по-друге, директорствує вже 18 років, ще стільки само був заступником директора. Напередодні Року Свині сам заклад, розташований у Полтаві, та його керівник стали об'єктами посиленої уваги з боку пишучої та знімаючої братії: «Внадилися кореспонденти, газети наші, російські, з різних країн, телевізійники — не встигаємо відповідати на запитання». З невловимим директором пощастило зустрітися в Києві. Посміхнулася доля — на науково-технічній раді Міністерства аграрної політики затверджували нову породу свиней. Валентин Павлович стверджує, що це історична для галузі подія:

Валентин РИБАЛКО.

— Таких засідань, коли затверджували власне українські породи починаючи з 1935 року було лише п'ять. У нас виведені Українська степова біла, Українська степова ряба, Миргородська порода, Полтавська м'ясна, Українська м'ясна. Тепер додалася шоста — Червона білопояса **(на знімку)**. Над цією породою м'ясного напрямку продуктивності особисто я почав працювати в 1976-му. Вона створювалася на базі семи вітчизняних і зарубіжних порід.

Перед затвердженням, разом із членами державної експертної комісії, які оцінювали цю породу, об'їздили наші базові господарства в шести областях. Там цих тварин уже вирощують. Відгуки: чудова порода і прекрасне поголів'я. Без перебільшення, це національне надбання. Треба ним пишатися, берегти, щоб не потрапило під ніж м'ясокомбінатів, а йшло розширення поголів'я, щоб нова порода працювала на селекційну роботу...

— А чим вона краща за інші? Чому взагалі виникає потреба у виведенні нових порід?

— Ще за Союзу ставили завдання створити таких тварин, щоб можна було використовувати їх як батьківську форму в поєднанні, скажімо, з Великою білою породою або Миргородською. Водночас, щоб новонароджені поросята відповідали вимогам, стандартам на м'ясну свинину, не за відгодівлі до 100 кілограмів, а до 115—120 кілограмів. Щоб менше кількістю поголів'я давати більше м'яса.

— За який час досягає такої ваги?

— Якщо правильно годувати, ставиться полюдськи, за добового приросту в 600—800 грамів 115—120 кілограмів набирає за 6,5—7 місяців. Біда в тім, що торік у господарствах країни свині в середньому додавали за добу лише 262 грами ваги. А за такого приросту галузь збиткова. Отже, якщо зараз просто нагодувати наявне поголів'я, відгодовувати так, як це роблять в інших країнах, то навіть на тому поголів'ї, що у нас є, можемо у півтора рази, а то й удвічі збільшити виробництво свинини.

— Мені також хочеться вірити в краще. Проте сало вже завозять із-за кордону. Тому постає запитання: чи знайдеться хоча б у Рік Свині на вітчизняному ринку місце для наших свиней?

— Треба, щоб знайшлось. Не буде місця — виробництво свинини скорочуватиметься. Нині дуже багато свиней і племінних, і товарних, які за безцінь реалізуються — м'ясокомбінати платять по 5,5 — 6 гривень за кілограм живої маси. Але ж собівартість свинини значно вища, тому необхідно зупинити ввезення тваринницької продукції з-за кордону. **По-перше**, те м'ясо не дуже якісне, бо свинину одержують за приростів 1000 і більше грамів на добу, вона не відповідає вимогам.

Для отримання «швидкого» м'яса використовують кормові добавки, часто «хімічного» походження. Ферментні препарати значно підвищують фізичний ріст тварин, однак м'язева і жирова тканини в їхньому організмі не встигають досягати повного фізіологічного дозрівання. Результат — свинина бліда, водяниста, м'яка, з кислим присмаком або темна, суха, жорстка, погано зберігається. Технології, які застосовують, щоб зменшити кількість сала в туші, також не на користь. Через зниження внутрішньом'язевого жиру, рівень якого для збереження смакових якостей має бути в межах від 2 до 3 відсотків, порушуються смакові якості м'яса. Тут не можна вдаватися до крайнощів. За середньодобових приростів у межах 600—800 грамів свинина завжди буде якісною, рентабельною і бажаною на внутрішньому та закордонному ринках.

По-друге, в Україні є хороша племінна база, треба тільки навести там лад, щоб селекція велася на високому зоотехнічному рівні, коли проявляються потенційні можливості вітчизняних порід. За належного фінансування вистачить півтора-два роки, щоб розробити сучасну вітчизняну технологію, підготувати заводи, які виробляли б необхідне обладнання: і станки, і поїлки... Для масового відтворення поголів'я треба займатися вітчизняним свинарством. Для цього є і породи, і фахівці. Також потрібно зацікавити племінні господарства у розведенні високопродуктивних тварин, а товарних виробників — щоб вони брали їх у племгосподарствах, а не деінде. Інакше — біда. Велику рогату худобу вирізають, за нею підуть і свині.

— Ви самі сало їсте чи так любите свиней, що дотримуєтеся вегетаріанського раціону?

— Щодня споживаю 50—70 грамів. Я як у тому анекдоті, коли один каже: «Хто їсть сало, у того пам'ять пропадає». А другий йому: «Я теж помітив. Як вранці сала поїм, то забуваю що... пообідати треба». Адже це корисно. Харківські медики встановили навіть, що сало має біохімічні властивості виводити радіонукліди з організму. Вони рекомендують у нашій зоні, де Чорнобиль, де багато хімії на полях, з'їдати щодня жінці 45—50 грамів, мужчині — 50—70 грамів сала. У салі є все те, чого немає в маслі та олії. Це продукт, який не піддається механічній, термічній обробці, чудово зберігається. До того ж у салі майже немає холестерину. У 100 грамах свинини його лише 64 міліграми, тоді як в яловичині — 84, у курятині — 112, у маргарині — 284, у маслі — ще більше, а найбільше — у риб'ячому жирі. А сало вільне від холестерину. Його треба їсти всім... Звісно — не зловживати.

— Чим ви пояснюєте любов українців до сала? Кажуть, є історичне підґрунтя цього уподобання.

— Є така версія, що монголо-татари під час навали забирали все, залишали тільки сало. Тобто свиня врятувала українців.

— На людину часто кажуть: «Нализався як свиня». Як ви ставитеся до таких висловів?

— Коли кажуть на людину свиня, то це ображає не людину, а свиню. Бо часто людина буває ще гірше за свиню.

— Чи відчуваєте ви підтримку можновладців? Хто із сильних світу цього — Брежнєв, Кравчук, Кучма — приїздив до інституту, цікавився ситуацією у свинарстві.

— Свого часу кілька разів був Володимир Васильович Щербицький, перший секретар ЦК. Олександр Ткаченко приїздив, коли головував у Верховній Раді. Був колишній аграрний міністр Юрій Карасик і нинішній Юрій Мельник. Кравчук, Кучма, Ющенко до нас так і не доїхали...

— Бачила у вас знімок, де написано: «Кнур Дантист 2003». Невже кожному рилу дають свою кличку і як тоді зорієнтуватися хто є хто, адже, знаю, поголів'я в інституті чималеньке?

— Майже 900 голів. Раніше тримали близько п'яти тисяч. У кожної тварини є кличка і номер. Дантист — це генеалогічна лінія. Припустимо, як прізвище Рибалко. Усі особини чоловічої статі цієї лінії йдуть з цим прізвищем, усі Дантисти, лише номери різні. Якщо в популяції трапляється видатна тварина, то вона використовується у селекційній роботі. Навколо неї може створюватися окрема заводська лінія — у межах 4—5 поколінь.

Узагалі, свиня дуже близька до людини — не можна споровувати брата з сестрою. Є правило: не поєднувати родичів у межах чотирьох поколінь. Хіба що проводиться дослідницька робота.

— Сьогодні по-весняному тепла зима. Як вона впливає на тварин?

— На свиней така погода, може, й впливає, але не так, як на рослини. У рослин бруньки починають розпускатися — мороз ударить, усе пропаде... У кнурів за оптимальних умов утримання та годівлі весна цілий рік — як у людей.

Інтерв'ю взяла ***Галина КВІТКА.***
Фото автора та з архіву Інституту свинарства.

У кнурів весна цілий рік — як у людей.

Гімн гурманів

Союз непорушний любителів сала
З'єднала навіки звичайна свиня!
З продуктом цим ера новітня настала!
Без нього не можна прожити і дня!

Приспів:
Слався закуска рідна і модна!
Зоряний час твій, нарешті, гряде!
Сало свиняче — сила народна,
Всіх саломанів в майбутнє веде!

Без сала на полі нема косовиці!
Без сала 100 грамів не йдуть за столом!
В селі, і у місті, і навіть в столиці
Без сала, як кажуть в народі, облом!

Приспів

Без сала, без шкварки нема України!
Без сала, в натурі, немає життя!
Трагічне у нас майбуття без свинини!
Без сала ми всі — як без мами дитя!

Приспів

Валерій НЕКРАСОВ.
Волинська область.

Фото Миколи ЯКИМЕНКА.

2007-й поважає наполегливих

На тварину — символ року, зводять наклеп. Фраза «неохайний, як свиня» — несправедлива. Більше підходить, каже свинарка ТОВ «Липовецьке», що на Вінниччині, Ніна Тригуб, «впертий, як свиня». Якби цій тварині дати волю — своєю рийкою, мабуть, землю наскрізь продірявила б. Так вона виявляє свою допитливість.

За багато років роботи на комплексі свинарка вивчила звички п'ятачків як свої п'ять пальців. Вважає, що тварини дуже вразливі. Ображаються, коли нагрукаєш чи, бува, вдариш. «Тоді довго супляться, — продовжує пані Ніна. — «Рох-рох» звучить незадоволено, із сумом. Я вже починаю щось говорити, заспокоюю. Якщо слова не допомагають, знаю інший надійний «рецепт». Досить почухати за вухами — і свинка стає ручною, а рохкання — лагідним.

Ніхто не хоче визнавати, що свині розумні істоти, далі вихваляє своїх справді свинарка. Але це справді так. Запитайте нашого ветеринара, він скаже що мозок свині має багато звивин. Тож не треба свиней ганити. Бо якби вони вміли говорити, то, думаю, називали б свиньми декого з нас.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

СОБАЦІ ПІД ХВІСТ!

Похорон... стратегічного продукту

Часи Гоголя давно минули, а чортівня ні-ні та все-таки трапляється. Як ось у Денишах. Це не хутір біля Диканьки, а велике й дуже мальовниче село неподалік Житомира. Прокинулися люди вранці, а біля поштового відділення — десяток повних мішків. Зазирнули обережно до тих лантухів, а там... сало. Та ще й неабияке, а «на п'ять пальців». Не всяка господиня такого грубого кабанчика вгодує.

Почали міркувати. Лежав би один мішок, ще подумали б, ніби хтось випадково загубив. Надивився, припустімо, по телевізору тої реклами, де надмірне споживання шкодить здоров'ю, вирішив перевірити, чи правда, а потім не помітив, що в машині на мішок закуски менше стало. А цілий десяток? Тож скільки тих «торгових марок» треба намішати? Версію про гуманітарну допомогу відкинули одразу. На органолептичний аналіз (тобто відрізати шматок, спершу понюхати, потім відкусити й пожувати) добровольців не знайшлося. Тим паче що собаки, хоч і збіглися, але чомусь крутили від тих мішків носами.

— Ану його до дідька, цей салосюрприз, свого вистачає, — вирішили люди.

Довелося проявляти ініціативу сільському голові Віктору Маліванчуку. Разом із своїм добровільним помічником — місцевим підприємцем — посклали вони оті мішки-підкидьки на причіп, вивезли за село, вирили там глибоку яму, скинули все це добро туди, а водій екскаватора довершив справу, загорнувши його землею.

Однак, напевне, і в новорічну ніч селяни перейматимуться запитанням: «Хто ж усе-таки той скарб загубив?»

Олексій КАВУН.
Житомирська область.

Якщо на Новий рік чоловік подарував вам кухонний комбайн з магазину «Ельдорадо», подумайте про те, хто отримав другий, безкоштовний

Скільки ви витрачаєте на подарунки?

БЛІЦ-ОПИТУВАННЯ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Тетяна Міщенко, 36 років, директор піар-агенції, Херсон: «На 700 гривень купила подарунки в дитячий будинок. А своїм домашнім — тільки ялинку».

Олег Курзин, 28 років, менеджер торгового підприємства, Херсон: «600 гривень на всіх близьких, з них левова частка піде на подарунок дружині. Вона давно просить золоті сережки».

Олена Блакитна, 51 рік, лікар, Херсон: «Дуже скромну суму, зарплата бо — 460 гривень чистими...»

Наталя Коваленко, домогосподарка, місто Рубіжне: «Щороку роблю приблизно десять подарунків, лише родичам, з розрахунку 20-30 грн. на кожного. А от на новорічний стіл витрачаю до тисячі гривень. Це такий великий загальний подарунок».

Валерій Жаровний, охоронець, Луганськ: «Самої лише зарплати не вистачає. Підрахував, цього року доведеться виділити суму десь у 1200 грн. Це тільки для подарунків найближчим для мене людям. Крім новорічних подарунків, треба витратитися ще й на два дні народження — дружини і кума. Одне слово, довелося підробити, щоб мої новорічні поздоровлення були гідними».

Андрій Корольов, бізнесмен, Сімферополь: «Тисячу на святковий стіл, тисячу — на напої, тисячу — на подарунки, півтисячі — на феєрверк».

Віктор Квасов, водій, Джанкой: «500 гривень, включно з ялинкою й подарунками для доньки і дружини».

Олег Домбровський, пенсіонер, Ялта: «120 гривень на святкову трапезу з дружиною і чарочкою».

Неля Ковальчук, Луцьк, 32 роки: «У нас на Волині більше прийнято дарувати на день святого Миколая. Обходяться ці подарунки загалом гривень 150-200. На Новий рік переважно кладемо під ялинку цукеркові набори. Тож у півсотні гривень вкладаємося».

Ірина Довгополюк, Ковель, 43 роки: «Грошей на новорічні подарунки тратимо мало — гривень 60-80. Окрім того, готуємо дрібні купюри для щедрувальників, які прийдуть ранком. Завжди хочеться, щоб першим поріг переступив чоловік. Хай навіть хлопчик. Кажуть, що тоді рік буде вдалим».

Віра Стадник, 76 років, учителька-пенсіонерка, Уманський район Черкаської області: «Ніскільки. Й не тому, що на мою пенсію нічого не купиш. Вважаю нагнітання ажіотажу навколо придбання новорічних подарунків хоч і добре спланованою, але нав'язливою рекламною акцією. Ми, на жаль, продовжуємо наслідувати європейців, котрі майже втратили свої національні традиції та обряди і перетворилися на пересічних споживачів. Утім, навіть вони роблять подарунки одне одному не до Нового року, а до Різдва. А у нас і досі переважає радянський культ бучного святкування зміни календаря з космополитичним Дідом Морозом».

Віталій Скрипниченко, 34 роки, підприємець, Черкаси: «Дружині презентую турпутівку у Єгипет, дітям — по мобільному телефону. Куплю також сувеніри родичам і друзям. Гадаю, все це мені обійдеться у пару тисяч «баксів».

Наталія Кузьменко, журналістка, Запоріжжя: «Я добре трусонула гаманцем і зробила дорогий подарунок сину Вадиму, а заразом і собі — ми зустрінемо Новий рік у Москві в колі родини мого брата, теж Вадима. Поїздка до російської столиці коштуватиме півтори тисячі гривень, але ж 1 січня у брата день народження. Тож головним подарунком для нього будемо ми, а решта — це так, гостинці: пляшка «Хортиці», сало копчене і в спеціях, домашні консервовані огірки й помідори».

Валентин Назаренко, директор Запорізької обласної асоціації «Агрос»: «У мене п'ятеро найдорожчих людей, кому на Новий рік готую подарунки. Кожен — у межах ста гривень».

Олександр Керничний, підприємець, Оріхів: «Сам я страшенно не люблю подарунків, зате люблю їх вручати. За надто дорогими речами не ганяюсь, але й не скуплюся. У мене велика родина — аж 14 осіб. Думаю, на кожного по тисячі гривень вистачить».

Людмила Гончаренко, пенсіонерка, Запоріжжя: «На жаль, на свою пенсію в 407 гривень я не те що не можу купити гідні подарунки, а й накрити такий новорічний стіл, як рекомендують у східних календарях».

Андрій Андрійович, підприємець, 39 років, Ужгород: «Новорічні витрати залежать від того, в якому ресторані і в якому колі друзів зустрічатиму свято. Крутіший ресторан і крутіше коло — більше витрат. Особливо у бік кола друзів з фіскальних органів. Тисяча, дві або чотири тисячі гривень — яка різниця? Все одно коло друзів їх поверне. Зате моя дружина у перший післяноворічний ранок подивиться щасливі сни й не митиме гору посуду після недоїдків дорогих гостей. Наразі переймаюся не грішми, а прогнозованістю державної політики щодо підтримки малого бізнесу. Бо на біржу праці чи за субсидіями на шістсотому мерседесі, погодьтеся, їздити незручно»...

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Тетяна Бердник, студентка, Хмельницький: «Мої витрати на подарунки будуть мінімальні, оскільки навіть на це гроші доведеться брати у батьків. Кілька сувенірів для найближчих друзів вартістю по п'ять-сім гривень — оце, напевно, і все».

Марія Іванівна, викладач училища, 35 років, Івано-Франківськ: «Ніскільки. У нашій сім'ї заведено робити подарунки рідним у день святого Миколая. А на Новий рік такої традиції немає».

Галина Федорівна Степанова, пенсіонерка, Кіровоград: «150-200 гривень — двом маленьким онукам, щоб запам'ятали дідуся з бабусею».

Оксана Іващенко, домогосподарка, Кіровоград: «Цьогорічні подарунки дітям обійшлися гривень у п'ятдесят. Але, крім Нового року, попереду ще різдвяні свята. Наперед важко загадувати, все залежатиме від матеріального достатку на той час».

Людмила Сердюк, домогосподарка, 31 рік, Чернігів: «Десь 400-500 гривень».

Сергій Мазепа, приватний підприємець, 40 років, Чернігів: «На подарунки витрачаю близько 100 гривень. Сину, як правило, куплю цукерки».

Записали власні кореспонденти «Голосу України» з різних областей.

Санта Клаус Донбасу не товариш

83 відсотки донеччан зустрінуть Новий рік удома, 8 відсотків вирушать у гості і 2 відсотки святкуватимуть у кафе, клубі чи ресторані. Такі підсумки опитування, що його провела соціологічна компанія «ДІАЦ» серед 400 мешканців обласного центру. Новий рік донеччани назвали наулюбленішим святом. Причому в дотриманні традицій мешканці міста досить консервативні. Санта Клаус чи «модні» штучні ялинки із бантиками залишаються елементами корпоративних вечірок чи офісних урочистостей. Натомість удома, за твердженням соціологів, донеччанин «просунутістю» чи оригінальністю не відзначається: ялинка, застілля, телевізор…

Мабуть, щоб не порушити ідилії, 54 відсотки опитаних заявили, що не хотіли б запрошувати на святкування Нового року і Різдва мешканців інших регіонів України. Втім, 27 відсотків не проти таких гостей. Бій курантів охочіше слухатимуть у колі близьких родичів чи друзів і знайомих.

Які події 2006 року мешканці шахтарської столиці вважають набільш вагомими? Хоч як це прикро, але своєрідний «хітпарад» очолило підвищення тарифів на житлово-комунальні послуги: для 83 відсотків респондентів це була найвизначніша подія року. Яка затьмарила навіть парламентські вибори (55 відсотків) і призначення В. Януковича Прем'єр-міністром (53 відсотки). Наступні місця в таблиці посіли події не досить веселі: авіакатастрофа російського літака під Донецьком, зростання цін на бензин, аварія в Алчевську. Респонденти також пригадали розпад «помаранчевої коаліції» і створення антикризової коаліції, домовленості про ціну на газ, антинатовські протести у Феодосії, підписання універсалу національної єдності та повернення до України В. Щербаня.

Фото Вадима ЛЕСНОГО (УКРІНФОРМ, з архіву)

— Більшість подій, які привернули увагу донеччан минулого року, має політичний характер, — зауважує політолог Анастасія Коломієць. — Серед усього переліку єдиною позитивною подією було названо виступ збірної України на чемпіонаті світу з футболу. Тобто населення регіону якнайвищою мірою політизоване. Така політизація — ознака нестабільної держави. Люди змушені стежити за політичними подіями, бо відчувають, що вони можуть позначитися на їхньому житті.

Ліна КУЩ.

Шампанське — Пушкіну!

На головній площі Одеси — Думській — у новорічну ніч городян і гостей міста розважатимуть 100 Дідів Морозів з мішками … шампанського. Кожний зможе пригубити келих «шипучки» і цмокнути в щічку бородатого «бармена».

Ну а рівно о 12-й годині на сходах Одеської міської ради міський голова Едуард Гурвіц привітає земляків з наступаючим 2007 роком. Разом з ним хоровод під новорічною ялинкою вестимуть Беня Крик, Сонька «Золота ручка», Остап Бендер, граф Воронцов, Олександр Пушкін і відома співачка Альона Вінницька.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Київ задає тон

З четверга кияни почали активно зустрічати Новий рік. Першими порадили новорічним спектаклям діти-сироти з малозабезпечених і багатодітних родин, а в школах-інтернатах відбулися новорічні ранки. Починаючи від сьогодні, масові гуляння пройдуть у найбільших міських парках столиці.

Для шанувальників кіно в кінотеатрах протягом новорічних свят заплановані безплатні тематичні кінопокази. Наймасштабніший концерт чекатиме на киян і гостей столиці в новорічну ніч з 31 грудня на 1 січня. На Майдані Незалежності виступатимуть зірки естради, а рівно опівночі почнеться п'ятихвилинний феєрверк. За порядком у новорічну ніч будуть стежити 5,5 тис. міліціонерів.

Що дають? Гюго. А це краще, ніж кремплен? Не знаю, але пару пляшок на пробу візьму

Клятва гіпопотама

СВЯТКОВІ БУДНІ «ШВИДКОЇ»

Щодня київська служба швидкої та невідкладної допомоги здійснює близько двох-трьох тисяч виїздів. У святкові дні ця цифра зростає у півтора-два рази. А от кількість бригад незмінна — 150 удень і 97 уночі. Якщо до цього року в столиці було 16 підстанцій швидкої допомоги, то нині — 15. Одну розформували і на її базі створюють «універсальну» рятувальну службу «911». Тому вночі, наприклад, весь Троєщинський житловий масив, де проживає людей майже стільки, як у Чернігові чи Житомирі, обслуговує лише сім бригад служби швидкої допомоги. І якщо доводиться доправляти хворого до правобережної лікарні, то один такий виклик «тягне» на дві-три години.

Тож для працівників служби (диспетчерів, лікарів, фельдшерів та медсестер) новорічні свята — то найважчі будні. На підстанції швидкої допомоги № 15, що на Троєщині, пригадують, як минулими роками бригади за добу новорічного чергування жодного разу не заїжджали на базу. З виклику — на виклик, з виклику — на виклик. Навіть торт, що за традицією у складчину купують на святкування працівники підстанції, «незайманим» переходив від зміни до зміни.

Найважчим, з досвіду «швидких» лікарів, є не 31 грудня, коли городяни ще готуються зустрічати Новий рік, а 1 та 2 січня. Тоді наші люди вже понаїдаються та перехилять чимало чарчин. От і починаються виклики: загострення холециститів, панкреатитів, гастритів, побутові та вуличні травми. Багато спогадів залишилося у працівників швидкої допомоги про минулорічні свята. То в якійсь родині лікаря переплутали з Дідом Морозом і намагалися посадити за стіл, частувати й напувати. А одну історію згадують вже кілька років. Приїхали на виклик. Там чолов'яга «назустрічався» аж до алкогольного отруєння. Бригада його наколола, відкачала, привела до тями і вже збиралася їхати на наступний виклик. Але подруга «реанімованого» чомусь була налаштована, що її товариша мають забрати до лікарні, і почала докоряти рятівникам: «Ви ж давали клятву гіпо... гіпо... гіпо... гіпопотама!»

Олена КЛІЗМА.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.
(з архіву «Голосу України»)

Іскри не з очей

Головне — читати інструкцію та бути тверезим

Це два основні правила, щоб святковий феєрверк не завдав лиха. І якщо перше ще якось виконується, то з другим у наших співвітчизників — великі проблеми.

Феєрверки — небезпечна річ. Тому й ввезення їх до нашої країни регулює урядова комісія з експертного контролю на такому рівні, як ввезення зброї. Є, звичайно, і контрабанда, що дуже б'є по легальним фірмам і може стати небезпечною під час «домашнього» використання. Та й продавати цю красу мають лише в спеціалізованих магазинах або супермаркетах і аж ніяк не на базарах чи в місцях стихійної торгівлі. Також кожна салютна установка обов'язково повинна мати сертифікат. Ще одна проблема — фірмочки-одноденки, які, наче гриби, з'являються під Новий рік, знімають святковий «куш» і зникають. А якщо свято буде зіпсовано через неякісний товар, придбаний у такого продавця, винних ви вже не знайдете. Тому віддавайте перевагу торговим маркам, які працюють на цьому ринку вже не один рік.

Фото агентства «Прес-КІТ»

Святкова піротехніка поділяється на дві категорії: побутова і професійна. Професійна — спеціального призначення, набагато потужніша за побутову і тому експлуатується лише фахівцями, які й несуть повну відповідальність за безпеку шоу.

А для приватного використання найбезпечніші салютні установки. Головне, повторимо, — дотримання інструкції і твереза голова. Бо були випадки, коли не зовсім адекватні громадяни намагалися запустити салют, стоячи на балконі будинку і тримаючи установку в руках. Для запуску цих феєрверків потрібна рівна, тверда поверхня (не в приміщенні, а на вулиці!), вільна від будівель, АЗС (не ближче, ніж за 100 метрів) площа, відсутність дротів та нахилених над піротехнічним пристроєм гілок дерев. А ще треба пам'ятати, що в кожному феєрверку закладено певний «сценарій». І якщо сталася якась затримка — у жодному разі не зазирайте туди, аби перевірити, що там відбувається. Бо можна отримати ракету в лоб чи в око. Несмертельно (калібр ракет 30—40 мм), але дуже неприємно.

Запускаючи окремі ракети, пам'ятайте, що паличку, до якої кріпиться, наче морозиво, власне піротехнічна частина, не треба встромляти в землю чи сніговий замет! Це — стабілізатор, що забезпечує вертикальний політ ракети. Його треба вставити в трубку, яка є в комплекті, якщо цей піротехнічний комплект — «правильний». І не забувайте, що піротехніка, як автомобіль, не любить алкоголю.

Ліна ФЕЄРВЕРК.

Тримайте злодія!

Три зимові лиха українських рятувальників

У рятувальників не буває свят. Для них щодня — звичайна робота. На цілодобовому чергуванні — служба оперативного реагування у всіх районних управліннях з питань надзвичайних ситуацій столиці. За сигналом про надзвичайну ситуацію прибуває група, що оцінює обстановку і вирішує, які сили для розв'язання проблеми знадобляться. Рятувальників кличуть, коли не можуть відчинити броньовані двері в квартиру, коли треба зняти з дерева переляканого кота, якого загнав туди сусідський собака, коли хтось з необережності провалився в каналізаційний люк...

Проблемою, що вже набридла, наприклад, для Деснянського району столиці, стала ртуть. На непрацюючому нині заводі «Радикал», що розміщений у цьому районі, зберігали величені запаси цієї вкрай небезпечної субстанції. А працівники підприємства, які чекали звільнення, щоб не йти з роботи, не прихопивши нічого, тягли цей рідкий метал додому. Забувши або не подумавши про небезпеку, сподіваючись, що продадуть його. От і доводиться тепер хімікам служби регулярно, не згадуючи про свята чи будні дні, проводити демеркуризацію житлових приміщень, каналізаційних мереж. Тільки у 2006 році в районі на це пішло більш як 100 тисяч гривень з міської скарбниці, розповів начальник управління з питань надзвичайних ситуацій Деснянської районної державної адміністрації в місті Києві Микола Бойко.

А з настанням зими і новорічних свят на службу чатують три сезонні лиха. Перше — зимова риболовля. Із завзятістю, гідною кращого застосування, рибалки виходять на лід, нехтуючи елементарні правила безпеки. І рятувальникам постійно доводиться витягати їх з ополонок. Ще одна зимова проблема — сніг у багатомільйонному місті, що задихається від автомобільних пробок. Коли зі сніговим покривом на вулицях дорожнім службам вже несила впоратися, на допомогу проходять рятувальники зі своєю технікою. І останнє, «найсвятковіше», лихо — пожежі. Вони починають масово спалахувати саме в новорічні дні. Коли наші співвітчизники вирішують прикрасити вдома ялинку справжнісінькими свічками або запустити на нетверезу голову пару-трійку феєрверків. Найчастіше — на сусідський або свій балкон.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

А бувають і просто анекдотичні випадки. Наприклад, один злодюжка у передсвяткові дні вирішив «пропрестити» кілька квартир у багатоповерхівці. Щоб не дуже втомлювати себе, вирішив обійти одну з перешкод на шляху до заповітної мети — броньовані двері, якими було зачинено загальний для декількох жител тамбур. А скористався для цього... сміттєпроводом. Однак переоцінив свою стрункість і... благополучно застряг у трубі для сміття. Зрозумівши, що сам вибратися не зможе, почав кричати. І кричав години зо три, аж поки мешканці не викликали рятувальників. Ті, пробивши ломом дірку в сміттєпроводі, витягли бідолаху і передали правоохоронним органам. Тож Новий рік той зустрічав не за святковим столом, а в кутузці.

Олена СКРИПКА.

Кожному громадянинові — по стовбуру!

Кожен латвієць до новорічних свят має право зрубати у державних лісах одну ялинку. Безплатно. Проте діаметр її ствола не повинен перевищувати 12 сантиметрів, що зазвичай відповідає деревцю заввишки дватри метри. Ялинки забороняється рубати у молодих лісах, а зробити це можна на просіках, поблизу електроліній та інших комунікацій, **передають «Подробности. Ua».**

Ейфелевий ліс

Справжній лабіринт, що імітує засніжений ялинковий ліс, обладнали на першому поверсі Ейфелевої вежі. Тож головний символ столиці Франції напередодні новорічних свят відвідає ще більше туристів. Адже ніхто не відмовиться пройтися лісовою гущавиною під звуки, що відтворюватимуть скрип снігу під ногами та шерех гілочок. Вибратися з 80-метрового лабіринту непросто, до того ж деревця час від часу переставляють. Діятиме атракціон до кінця січня, **інформує агентство «РИА Новости».**

Саміт під небом

Російський Дід Мороз запросив колег із країн великої вісімки разом зустріти Новий рік на Дворцовій площі у Санкт-Петербурзі. Певно, головний чарівник країни уважно слідкує за політичними подіями, адже влітку у цьому місті відбувся саміт G8. Окрім самого Діда Мороза, до північної столиці Росії прибудуть фінський Йоллупуккі, американський Санта Клаус, Баббо Натале з Італії, французький Пер Ноель, британський Фазер Крістмас, німецький Герр Вайнахтсман та Хотейошо-сан із Японії. Звідси і девіз майбутнього святкування — «Усім світом — у Новий рік!», **повідомляє «Інтерфакс-Росія».**

Ковзанка біля Кремля

Зустріти Новий рік, катаючись на ковзанах по Красній площі у Москві, зможуть любителі фігурного катання. Незвичний сеанс проведуть на базі вже наявної ковзанки. Ціна на вхід хоч і доволі висока, проте символічна —2007 рублів (приблизно 385 гривень), тоді як зазвичай для дорослих вона становить 300 рублів (57 гривень), для школярів — 100 рублів (19 гривень), а зовсім маленькі відвідувачі насолоджуються розвагою безплатно. За словами організаторів заходу, таку значну плату встановили, щоб запобігти тисняві. До того ж усі зібрані кошти витратять на благодійність, **повідомляє російське агентство «РИА Новости».**

АВТОРА!

Тут жартують всюди!

У видавництві «Радянська школа», де я працювала після закінчення університету, найвигадливіше відзначали навіть не Новий рік, а «неудостоєне» червоної дати в календарі 1 квітня. Заклопотаний буденною справою — випуском підручників, методичок і «вершиною» творчості — складанням темпланів (був такий «священний пунктик» у нашій діяльності), колектив у цей день перетворювався на пустотливе дитя. Заохочене, до речі, «батьком»-директором.

Ініціативна група редакторів і художників, що майже хронічно запізнювалися на роботу з таких поважних причин, як сніг узимку і спека влітку, 1 квітня били рекорди дисциплінарної відданості й розбирали ключі раніше від прибиральниць. Зате на дев'яту годину двері кабінетів — від директорської приймальні до вахтерської каптерки — прикрашали таблички з дотепними написами, щороку різними, на тлі яких традиційні в народі першоквітневі приколи нагадували пункти наших темпланів. І тільки на кабінеті заступника директора з виробництва незмінно висів шмат картону «Тут не жартують!»: саме так, з величезним, мов спис, знаком оклику. І чомусь це застереження з його жирною рискою викликало найбільше веселощів. Звичайно, не в присутності завжди поважного пана заступника.

Рік Свині, здається, загрожує реанімувати цей давній локальний напис для широкого — в межах країни — вжитку. «Тут не жартують!» — попередять нас офіційно, і ми змушені будемо сміятися в напівпідпіллі. Як колись, за спиною в начальника, що сприймав кожен дотеп за образу власної гідності. Для такого «чорного гумору» є серйозні сигнали. І найперший з них той доконаний факт, що влада, зокрема, в особі «заступника директора з виробництва», жартів про себе та найближче оточення не розуміє. І на цій підставі не любить. Не празнує вона і дотепників, які плутають межі дозволеного з ареалом «вільного плавання». Може, справді прикусити язик, доки в «свинки» ще ікла молочні?

Нині ось у правоохоронному відомстві жарти навіть обернулись службовим розслідуванням. Під час концерту, присвяченого Дню міліції, гумористи Володимир Зеленський та Євген Кошовий із студії «95-й квартал» необережно, хоч і дуже дотепно зіграли пародію на Ріната Ахметова та Віктора Януковича. Наприклад, Зеленський-Янукович: «Не хвилюйтесь, за новими тарифами платитимуть тільки мільйонери». Кошовий-Ахметов: «А ми?» Зеленський-Янукович: «А вас, мільярдерів, це не стосується...» Чи таке: «Народу доведеться зважитись: або НАТО, або РІНАТО»...

Присутній у залі прем'єр-прототип спочатку сміявся разом з новим міністром Цушком. Але раптом, мабуть, зрозумівши: хоч «тут поки що жартують», але не над тими, образився і залишив концерт. Тепер у МВС, розповідають, оголосили наближену до «бойової» паніку, прирівнявши «жарти в строю» до корупції та «перевертництва». За «службову халатність» помічник міністра Валерій Мельник, який відповідав за підготовку концерту і не вичесав репертуару, дуже ймовірно заплатить посадою. Принаймні він сам щиросердно визнав, що «взяв всю вину на себе» і подасть рапорт на звільнення.

Вина помічника в цій ситуації адекватна «нерозторопності» пародиста Зеленського: він також міг би, замість того щоб поважних людей передражнювати, ділом зайнятися. В засаді посидіти, наркопритон накрити, врешті-решт, у переході бабусь із петрушкою пошугати... Сам по собі анекдот, якби не оргвисновки з цензором.

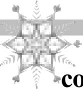
Як переорієнтовують журналістів на «правильну» творчість, показали кулаки Олега Калашникова. Як орієнтуються на заплутаній стрибками-перебіжками політичній місцевості самі власники ЗМІ — доводить кульбіти телевізійної і радійної «Ери». А тепер нам ще треба засвоїти і урок з фільтрування гумору?

А нехай вони подадуться за маршрутом, вказаним паном Азаровим. Наш порятунок від повернення цензорів — «жартувати всюди!». Якщо, звісно, ми цього хочемо: бути вільними у вільній країні.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

«Ти хочеш ялинку з дистанційним керуванням? Що ж вона повинна робити?»

Що ти чекаєш від Діда Мороза?

БЛІЦОПИТУВАННЯ

Катруся Сіренко, 4 роки, Херсон: «Каблуки, рожеві, як у мами, щоб ходити і стукати!»

Дмитрик Стрельник, 5 років, Херсон (тяжко зітхнувши): «Я й сам не знаю.... Всього в мене вистачає. Хіба що вертоліт. Тоді вже точно все у мене буде».

Поліна, 8 років, учениця 2 класу Луганської середньої школи № 20: «У нашій школі є три дівчинки, що ходять на гімнастику і на шпагат сідають без допомоги рук. Узагалі таке витворяють!.. Я б теж хотіла займатися гімнастикою. Хай би Дід Мороз допоміг мені. Увечері відвозив на заняття в спортзал, а потім доставляв додому. А то батькам ніколи».

Фото Миколи МАГДИЧА.

Микита Селіверстов (на знімку), **1 рік і 7 місяців:** «Кульку!»

Маруся, 5 років, Київ: «Секрет!»

Сашко Молчанов, 8 років, Миколаїв: «Якби Дідом Морозом був мамин начальник, то він зробив би так, щоб мама частіше бувала зі мною. А не затримувалася постійно на своїй роботі!»

Юля, 7 років, Одеса: «Комп'ютер і братика».

Кирило, 5 років, Одеса: «Багато-багато морозива, футбольний м'яч і рогатку».

Стас Колесников, 8 років, Сімферополь: «Гаррі Поттера в золотій пачці».

Іван Лозовський, 5 років, Сімферополь: «Свиню-копилку для конструктора».

Ілона Гончаренко, 8 років, Шполянський район Черкаської області: «Я б хотіла, щоб подарунок на Новий рік приніс мені не Дід Мороз, а тато. Він зараз далеко, аж у Португалії. Скоро від нього прийде посилка, а в ній — нові курточки для мене і братика. Я ще хочу роликові ковзани, і тато мені обіцяв, що привезе».

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Кирило Соломаха, 5 років, Смілянський район Черкаської області: «Робота, який іздить на машині, маленького песика, щоб дресирувати і гуляти з ним на вулиці».

Влада Шульга, 5 років, Запоріжжя: «Коли ми з мамою вбиратимемо ялинку, я поставлю на вікно свічку, щоб Дід Мороз знав, де мене шукати».

Маринка Драндарова, 6 років, Запоріжжя: «Я хочу, щоб Дід Мороз подарував мені комп'ютер, а мама каже, що він старенький і такого великого подарунка сам не донесе. Але ж у моєї подружки Тані є справжній комп'ютер від Діда Мороза. І живе вона на третьому поверсі, а я на першому. Невже мене Дід Мороз любить не так, як Таню?»

Орест, юний футболіст і гірськолижник з чотирирічним стажем слаломіста, Ужгород: «Від Діда Мороза прошу єдиний подарунок — снігу!»

Віка Ставнійчук, 4 роки, Хмельницький: «Барбі й будиночок для неї. І ще дитячий посуд. І олівці. І корону».

Сергійко Данильчук, 8 років, Хмельницький: «Мрію про комп'ютер, але сумніваюся, що він поміститься в торбу Діда Мороза».

Костик Нагірний, 8 років, Івано-Франківськ: «Канікул. Так уже втомився вчитися!»

Аліна, 7 років, Кіровоград: «Акваріум з рибками. Взагалі-то я хочу котика, але мама каже, що за ним нікому доглядати».

Марійка Туш, 5 років, Чернігів: «Ляльку хочу велику, таку, як я».

Милана, 8 років, Київська область: «Думаю, що я заробила свій подарунок. Ну я дуже тебе прошу! Що? Косметику. А ще такий журнал, як у вчителів, де пишуть дітей і їхні оцінки. Не знаю, де його купляти. Мені кажуть, у Києві. А взагалі, мені не треба багато подарунків».

Максим, 5 років, Київ: «Минулого року приніс Сніговика співаючого. Цього року прошу неспіваючого. Ну, і братові Ярику щось».

Олександра Стальченко, 4 роки: «Поросятко, яке розповідає віршики. Я таке в магазині бачила».

Ігор Грищенко, 4 роки: «Хочу, щоб мені Дід Мороз приніс тролейбус гармошкою».

Микита Гринь, 4 роки: «Хочу машинку паровозом, я в Артема бачив таку».

Записали власні кореспонденти «Голосу України» з різних областей.

В клітинку

Презенти вихованці колонії отримують не дуже різноманітні

У Прилуцькій дитячій виховній колонії, що на Чернігівщині (на знімку), перебувають юнаки від 14 до 22 років. Виконувач обов'язків начальника закладу В'ячеслав Радченко розказав «Голосу України», що більшість хлопців потрапила сюди через крадіжки: одні за дрібні, інші — за серйозніші.

В'ячеслав Анатолійович просить називати юнаків не засудженими, а вихованцями. Адже в колонії хлопці навчаються — хто у школі, а хто в ПТУ, займаються спортом, ходять до церкви та працюють. Раз на кілька місяців їх можуть відвідувати родичі: для них у виправному закладі є готель із зручними кімнатами, ванною, кухнею. Словом, усе як у звичайному житті, кажуть хлопці, крім... крім того, що навколо: висока стіна, на вікнах — металеві грати, а біля виходу — охоронці.

В'ячеслав Радченко розказав, що і свята в колонії справляють по-справжньому. На Новий рік влаштують концерт силами вихованців, потім — святковий стіл, подарунки. Презенти вихованці колонії отримують не дуже різноманітні — передовсім солодощі. А якщо приїздять родичі, то неодмінно щось із одягу.

Самі ж хлопці підтверджують слова начальника закладу, та лише додають, що одна з найбільших новорічних приємностей — можливість усю ніч дивитися телевізор. А от стосовно подарунків, то хотілося б, щоб із концертом до них завітав хоч якийсь жіночий гурт, бо дівчат тут бачать тільки на екрані телевізора.

А ще один із хлопців, Ростислав, якому ще вісім місяців доведеться тут бути, розповів, що найбільше хотів би опинитися на Новий рік вдома. Інші хлопці, почувши його слова, сказали, що у всіх них є таке заповітне бажання...

Анна БОЙКО.

Прилуки—Київ.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Останні слова Діда Мороза: «Все, діти, подарунки скінчилися...»

ФРОНТОВИКИ

Наближався 1360-й рік...

У біографії полковника міліції запасу донеччанина Миколи Семенова (на знімку) — два незвичайних Нових роки. Святкувати їх випало в Афганістані, куди мій співрозмовник був відряджений на початку 1980-х. Посада, яку обіймав тодішній заступник начальника кримінального розшуку області, називалася «сармушавер сомангана», тобто старший радник командувача місцевої міліції. Служив Микола Васильович у глибокій провінції, за 140 кілометрів від Мазарі-Шерифа.

— Новий рік ми завжди святкували двічі: 1 січня та 21 березня, за мусульманським звичаєм. Тоді, в 1981 році, в Афганістані наступав 1360-й рік. Традиційну ялинку заміняла місцева туя. Вибирали маленьку, зрізали і наряджали. Колектив у нас був невеликий: спочатку лише п'ятеро, разом із перекладачами, потім штат розширили, всього було десь дванадцять осіб. Жили в котеджі на околиці, на так званій вулиці шураві («радянських», тобто). Там і влаштовували святкування. Були свої барани, кури... Стіл готували самі. Із алкоголю — бойових сто грамів, налиті в «рюмки» — ми їх робили із мінометних ковпачків. У представництві кожному давали норму — пляшку горілки на місяць. Якщо хтось бажав більшого, мав купувати в «дуканах», але там дуже дорого.

Традиційні привітання і подарунки від керівництва нам заміняла шифровка із представництва. Ще, пам'ятаю, до кожного Нового року нашим маленьким колективом випускали стінгазету. Малювали фарбами, писали вітання. Шкода, жодної газети не збереглося. До речі, мешканці містечка з цікавістю ставилися до наших свят. Моє прізвисько було «Курбаші-борода» — так називали поважних людей. Хоч би де що трапилось, бігли до нас, адже тільки в нас на всю провінцію був оперативний батальйон, який міг брати участь у бойових діях.

В Афганістані Микола Семенов пробув два роки і чотири дні. «Ці чотири дні — найважчі, — зізнається ветеран. — Уже знаєш, що кінець, відстрілялись. Але лінії фронту немає. Вибухає все, що погано лежить. І що добре лежить — теж. Можеш піти до маркету і там потрапити на вибух. Тому лише, коли злетіли, відчув полегшення».

Додому міліціонер повертався після тяжкої контузії та травми хребта. За час служби на Близькому Сході Микола Васильович дванадцять разів прощався із життям. І ще кілька місяців після прибуття на батьківщину звикав до мирного життя. Хоча зізнається, що досі час від часу бачить війну уві сні.

Ліна КУЩ.

Фото Дмитра ЛЮБЧЕНКА.

Феєрверком була канонада

Свій перший Новий рік на фронті Тимофій Васильович Дворянський (на знімку) запам'ятав добре. Зустрічати його довелося в районі Старої Гробниці — це назва населеного пункту у Вітебській області.

— Були на Новий рік традиційні сто грамів, — розповідає Тимофій Васильович, — та й настрій був гарний, незважаючи на те, що всюди фашисти. Усе-таки вірили, що наступний рік буде кращий. А тости традиційні: за щастя, за здоров'я, за перемогу. Ще пам'ятаю, до Нового року нам з «кукурузника» скидали сухарі. Ось такими ласощами пригощали.

Німці теж «відзначали» Новий рік. Але по-своєму. Артилерійською стріляниною. Саме опівночі почали обстрілювати. Тож виходити з укриттів було небезпечно.

Після війни Тимофій Васильович служив у Північній групі військ, у Легниці, був свідком конфліктів на кордоні з Польщею. Демобілізувавшся, працював у Миколаєві, у райкомі та обкомі партії. Він і сьогодні працював би, незважаючи на свої 82 роки. Сил і здоров'я вистачає.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

Фото з сімейного альбому.

Пригощалися морською водичкою

— За добу до нового, 1942, року, — згадує Яків Левіт, радист-заряджаючий Червонопрапорного есмінця Чорноморського флоту «Бойкий», — есмінець, де я був заряджаючим 34-міліметрового кулемета, у складі ескадри прямував до району Феодосії. Тоді я і не знав, що розпочалася Керченсько-Феодосійська десантна операція, у якій силам флоту було відведено одну з головних ролей. Головстаршина Костянтин Жученко, бувалий мореман, відчайдушний хлопець, підбадьорював нас, червонофлотців: мовляв, Чорне море наше, одеське, і одесити в ньому не загинуть ніколи. «А для сугріву, —підморгував він, — приготовлено горючий боєзапас». Йшлося, звісно, про фронтові сто грамів. Вони були в пляшках з сургучевими корками в кількох ящиках — на всю команду. Я був геть непитущим. І тому вже давно пообіцяв свою спиртову пайку товаришам. На підході до Феодосії нашу ескадру стали поливати вогнем і закидати бомбами німецькі літаки. Та ще й шторм почався. Атаку німців змінював шквал вогню з гармат фашистських кораблів. Ну і ми, природно, не дрімали — бій ішов запеклий. А потім настала несподівана тиша. Червонофлотці почали під'юджувати головного старшину Жученка, що, мовляв, час уже і за стіл святковий сідати — адже Новий рік. А в морському поході його по-особливому зустрічають.

Було дано команду: розлити чарки, і добровольці зголосилися принести горілку в кубрик. Але тут фашисти несподівано знову почали атакувати наш есмінець. Ящики з «горючим», звісно, залишилися на палубі — не до них було. Кожен зайняв своє місце в бойовій обслузі.

«Бойкий», намагаючись увернутися від німецької торпеди, виконав крутий віраж. Ми на палубі з ніг попадали. І тут перед очима постала незабутня картина — ящики з горілкою повільно повзли мокрою палубою. Секунда-дві, й вони опинилися в бурхливому морі.

Треба було бачити очі екіпажу, який зрозумів, що Новий рік доведеться зустрічати «всуху». І зустріли. Прикро було до сліз. Але нічого. Пригощалися морською водичкою, воблою, хлібом із салом.

Ну а горілку ту ми головному старшині Костянтинові Жученку ще років 25 після війни згадували незлим тихим матроським словом.

Записав В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

На броні танка

— Перший мій воєнний Новий рік припав точнісінько на початок нашого наступу, — згадує Борис Павлович Малько. — Наша частина 1 січня 1943 року о четвертій годині ранку почала штурмувати Моздок. Я, як і належить саперові, був на броні біля люка механіка-водія.

До наступу готувалися. До зустрічі Нового року — майже ні, не до того було. 31 грудня, як було заведено, видали по 100 грамів «наркомівських». Але нам, переважно вісімнадцятирічним хлопцям, воно не надто й потрібні були. Тоді виховання молоді було суворе, спиртним не балувалися.

Погоду тих перших днів 1943-го запам'ятав добре. Наступали безперервно тижні три. І майже увесь час ішов дощ. Танкісти ж за бронею, від куль, осколків і дощу — захист. А в мене всього захисту — лише плащ-намет.

От уже наступний, 1944-й, зустрічали зовсім по-іншому. Наша частина готувалася до штурму Керчі. Але знайшовся час підготувати навіть концерт художньої самодіяльності. Мій старший брат, який, до речі, був в мене командиром відділення, співав «Вечір на рейді». А як чечітку танцювали мої однополчани! І стіл був накритий. Делікатесів, зрозуміло, на ньому не було, але відзначили добре.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

Фото автора.

На знімку: фронтовик, визволитель Балаклави Борис Павлович Малько.

Лужков привітав кримських ветеранів

У Верховній Раді Автономної Республіки Крим відбулося урочисте вручення нагород ветеранам Великої Вітчизняної війни — учасникам оборони під Москвою 1941 року, які мешкають у Криму.

Рішенням уряду Москви за мужність і героїзм, виявлені в роки Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років, особистий внесок у військово-патріотичне виховання молоді й у зв'язку з 65-ю річницею розгрому німецько-фашистських військ під Москвою 17 кримських ветеранів були удостоєні пам'ятного знака «65 років битви за Москву» і грошової матеріальної винагороди. Почесну місію вручення ювілейних російських нагород, від імені і за дорученням мера Москви Юрія Лужкова виконав глава кримського парламенту Анатолій Гриценко.

Рушниця, кухоль і... шампанське!

— Кумедний епізод трапився зі мною в грудні 1943-го, розповідає ветеран війни і праці, учасник бойових дій Григорій Антонович Лелюх із Полтави. Після важких боїв за Україну наш авіаполк, який зазнав значних втрат, проходив переформування. Випала невеличка «передишка» й мені: як авіамеханіка мене послали супроводжувати один із винищувачів на авіаремонтний завод. Повертаючися назад, я й опинився 31 грудня на станції Батайськ, що під Ростовом. Поїзд мав відходити тільки наступного ранку, тому весь попередній день я гуляв містом, а під вечір повернувся на станцію. Коли ще не стемніло, на під'їзній колії помітив, як з вагона розвантажують... шампанське. Воно чомусь було без жодної тари: солдати брали по кілька пляшок і заносили у якийсь підвал... «Ех, оце б!..» — подумалося тоді.

Погода була напрочуд теплою, тому сидіти на вокзалі не хотілося, і коли вже стемніло, я знову вирішив прогулятися. Яким же було здивування, коли побачив поряд з тією ж колією складений своєрідною пірамідою під якимсь навісом цілий «штабель» усе того самого шампанського, прикритого зверху брезентом! Але вздовж колії ходив вартовий, якого, певне, «поставили» охороняти склади. Деякий час я спостерігав здалеку за ним, потім вивчив його маршрут, засік час... І коли вартовий зник за рогом, підкрався до «піраміди»... Витягти звідти пляшку (та ще й знизу!) було не так просто, але мені вдалося.

А що ж потім? Аби не потрапити на очі патрулеві, відійшов подалі від вокзалу й побачив кінотеатр. Не пригадую навіть, який там демонструвався фільм, але я взяв квиток на останній сеанс і зайшов до зали. Жодного глядача там іще не було, тому я спокійно вмостився в середині залу просто на проході: з одного боку поставив рушницю, з другого — рюкзак, відкоркував шампанське, підняв тост за Новий рік, потім — за перемогу... Але кілька безсонних ночей і втома зробили свою справу... Прокинувся я від шуму в залі: з'ясувалося, фільм уже закінчився, і люди з веселим гамором піднімалися з крісел. Тільки тоді я побачив, що вільних місць у залі не було, однак будити солдата, схоже, ніхто не наважився: так само на одному кріслі лежав рюкзак, поруч стояла рушниця, а з другого боку — кухоль і недопита пляшка. Зібрав я свої пожитки, і вже на вокзалі рівно опівночі ми побратськи поділили те шампанське ще з одним солдатом. Ось такий був Новий рік!

Записав Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.

ДИЗАЙНЕР

Прогулюючись за кілька тижнів до Нового року святково прикрашеними вулицями Києва, у вітрині одного з магазинів побачила ялинку своєї мрії. Пухнаста модниця, вбрана з «голови до ніг» неймовірними іграшками, неначе просила, щоб її купили. Тож, зайшовши до магазину, одразу почала розпитувати про ялинку...

З'ясувалося, що придбати таку красу може далеко не кожен бажаючий — занадто дорого. Фахівець із декору (оздоблення) Ліля, «на око» оцінивши новорічне диво, сказала про кілька тисяч гривень... і це — лише вартість іграшок, сама ж ялинка — хоч і штучна, але теж не з дешевих.

Святкові «от кутюр» чи «самвидав»

Новорічна мода — казково дорого

Наслідувати новорічну, як і звичайну, моду недешево. Однак щороку українці витрачають дедалі більше грошей, щоб убрати ялинку та оселю у іграшки й прикраси «от кутюр», розповіла «Голосу України» Ліля.

— Серед новорічних «коштовностей» є своя мода, як і в одязі. Цього року акцент потрібно робити на розкіш та елегантність. Прикрашати квартиру та ялинку можна мереживом, дзеркальними та скляними виробами або іграшками під срібло та золото. Стосовно кольорів, то золотий чудово поєднується з білим, а срібло — із шоколадним.

Найбільші модники цьогоріч можуть сміливо відходити від традицій: не зовсім новорічні елементи — мереживні метелики, янголи, екзотичні птахи — приємно здивують гостей. А хутро та пір'я в гірляндах та ялинкових прикрасах зроблять вашу лісову красуню справжньою «стилягою».

Замість гірлянд на ялинку вішайте скляні буси. Не варто забувати і про вікна: їх можна прикрасити за допомогою спеціального спрею, ще краще виглядатимуть різного розміру сніжинки золотавого кольору.

Якщо бажаєте додати оселі казковості — купуйте ікебани, які світяться, фігурні свічки. А наймодніша тенденція цього сезону — надувні ялинки та сніговички.

— Крім того, не забувайте, що поруч із Дідом Морозом під ялинкою має обов'язково стояти символ року — свинка, — нагадують фахівці. П'ятачок може бути м'який, порцеляновий і навіть скляний.

Ялинка для «середнього гаманця»

Пройшовшись столичними магазинами, переконалася, що наслідувати моду можна і не витрачаючи шалених грошей. До того ж далеко не кожен наважиться повісити на ялинку чорні чи шоколадного кольору іграшки.

Червоний та золотий — кольори, без яких рідко обходиться святкова оселя. Тому різної форми червоні ялинкові прикраси можна придбати скрізь, а до них уже додавати кольори на ваш смак.

Останнім часом українці прикрашають ялинку іграшками одного-двох тонів, оздобленими золотими чи срібними візерунками. Дуже популярні зроблені вручну прозорі «бурульки» та сніжинки, які надають ялинці легкості та нагадують про зиму. А от дощик, кажуть продавці новорічних прикрас, сьогодні купують дедалі рідше, адже за ним не видно краси вибраних іграшок.

Якщо вас не влаштовує те, що штучна ялинка не має справжнього лісового запаху, можна підібрати ароматичні мішечки — в помешканні пахнутиме справжнісінькою хвоєю, а ви не матимете клопоту з голочками на килимі.

Прикрасивши ялинку, потрібно не забути і про оселю: зазздалегідь розвісити різноманітні гірлянди, розставити статуетки та свічки зі святковою тематикою, можна навіть домашні квіти посипати штучним снігом. Годі говорити про яскраві наліпки на вікна та дзеркала у вигляді новорічних візерунків — їх можна придбати у спеціалізованих магазинах. Найкраще підбирати оздоблення за кольором та в одному стилі з ялинковими прикрасами.

Саморобний ексклюзив

Традиційні скляні та не індивідуальні новорічні іграшки потроху втрачають актуальність, впевнені фахівці. Дедалі популярніші прикраси, зроблені своїми руками. Тут, по-перше, є простір для вашої фантазії, по-друге, їх нічим не відрізниш від так званих елітних. Словом, те саме, тільки за смішні гроші.

Варіантів безліч. Можна, наприклад, легко оновити старі ялинкові іграшки: облізлі з часом кулі святково «одягнути» у фатин чи різнокольорове мереживо та зав'язати шовковою стрічкою. А кінці гілочок прикрасити маленькими бантиками в тон іграшкам.

Для святкових композицій використовуйте солому та мішковину, гілочки сосен чи ялинок, навіть горіхи та фрукти. Останні, до речі, разом із цукерками та бубликами вішайте на гілки — і ностальгія та приємні спогади дитинства вам забезпечені.

Під новорічним деревом можна створити маленький казковий світ: знайти старі святкові персонажі та зробити цікаву композицію.

А дехто взагалі обходиться без традиційних новорічних прикрас. Хочете незвичайну ялинку? Сміливо декоруйте її маленькими м'якими іграшками, наприклад, свинками, дідами морозами та сніговичками. Трохи дитяча, така ялинка викличе усмішку та додасть оселі затишку.

Для новорічного столу можна навіть зробити саморобну скатертину: придбати шматок тканини та розшити бісером чи стразами.

Найкраще оздоблення — «душевне»

А взагалі й дизайнери, і продавці, і ті, хто анічогісінько не тямить у модних напрямках оздоблення, погоджуються в одному: новорічна ялинка та прикраси для оселі передусім мають нести святковий настрій. І чи це буде незвичайне деревце, прикрашене іграшками вартістю від 150 гривень кожна, чи метрова ялинка зі старенькими, ще з радянських часів збереженими кульками, за великим рахунком, значення не має.

Анна БОЙКО.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

НОВИНИ

Наші іграшки кращі

Між школярами Тернополя розгорнулося справжнє суперництво стосовно того, хто виготовить найкращі прикраси для міських ялинок. Фантазія дітей не знає меж. Хто б міг подумати, що зі звичайної пластикової пляшки можна зробити суперову іграшку? І не одну — тисячі. В хід також ідуть картон, пір'я, дерево, насіння, засушені квіти, трави... Найоригінальніші прикраси журі відбере для центральної міської ялинки, іншими оздоблять лісові красуні на масивах Тернополя.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Тепло у школі

У багатостраждальному Степногірську вперше за багато років у оселях з'явилися новорічні ялинки. Хоча наслідки аварії комунальної системи тут ліквідовані ще не повністю, влада зробила дуже багато, щоб мешканці шахтарського селища не потерпали взимку від холоду. На заміну силових електрокабелів, водомереж, утеплення цоколів багатоквартирних будинків та інші ремонтні роботи з обласного бюджету влітку було виділено 1,8 мільйона гривень, і ці кошти освоєні до настання холодів.

А в приміщенні місцевої загальноосвітньої школи дуже тепло. Тут установлено автономну систему електроопалення, на придбання й монтаж якої з державного бюджету було виділено 250 тисяч гривень. Незважаючи на канікули, у ці дні в школі гамірно — проходять новорічні ранки й вечори для старшокласників. Разом з молодшими учнями «ялинку» відзначають і дорослі — тут давно уже не було повноцінних свят.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

АНЕКДОТ

Здоровенний молодик дзвонить у двері й каже господарям квартири:

— Діда Мороза замовляти будете?

— Будемо.

— Сто баксів.

Батько дає сто баксів молодикові, а мати несміливо питає:

— А коли ж Дід Мороз прийде?

— Він не прийде, ви ж його замовили.

БЛІЦОПИТУВАННЯ

Хто і як прикрашає

Ганна Іванівна, 67 років, пенсіонерка.

— У роки молодості Новий рік, пам'ятаю, взагалі не зустрічали, більше тоді шанували День святого Миколая. Традиція зустрічі свята з ялинкою з'явилася, лиш коли народилися діти. Але оскільки й зараз живу із сином та онуками, то щороку ставимо ялинку, гарно її прикрашаємо.

На жаль, цього року живі деревця дорогі — довелося діставати з полиці штучну. Оздобили її старими іграшками та дощиком: їм уже років з 15-20, але стільки спогадів навіяли. Коли діставали новорічні прикраси, згадали чимало сімейних історій — і посміялися, і поплакали. Знайшла, наприклад, старезну іграшкову бурульку, яку придбала, коли чи не вперше до Києва приїхала. А там я познайомилася з майбутнім чоловіком...

Ольга, 21 рік, студентка.

— Для мене прикрашання ялинки та квартири — найприємніша у світі справа. Батьки завжди купують живе деревце, щонайменше півтора метра заввишки, ставимо ми його у відро з піском, тож стоїть довго. Щороку намагаємося придбати нові іграшки та прикраси, бажано, щоб вони не повторювалися у кольорах.

Цьогоріч ялинка у нас дуже «домашня»: накупила саморобних дерев'яних прикрас, повісила цукерки, бублики, маленькі м'які іграшки. У квартирі порозставляла хвойні композиції, вази із фруктами, прикрашені дощиком. Така ялинка й оку приємна, і розбирається легко: усі солодкі іграшки після свят з'їм, а решту прикрас сховаю до наступного року.

Віктор Кудин, 54 роки, інженер.

— Я б не дуже переймався новорічними проблемами, але... дружина змушує. За півтора тижні до свята відправила мене на базар по ялинку, сама накупила нових прикрас для оселі, потім сплела різні гірлянди та композиції з іграшок та гілок. Загалом вийшло непогано, словом, Новий рік розпочався в нашій родині рано. Але воно й добре — настрій одразу піднімається, як заходжу в дім...

Лариса Марищенко, 48 років, підприємець.

— У нашій сім'ї є свої новорічні традиції, які запровадив мій чоловік. Так, перед Новим роком він обов'язково їде до лісу і сам рубає ялинку. При цьому вишукує не лише пухнасте, а й високе дерево. Одного разу він привіз таку ялину, що вона не лише не влазила до ліфта, а й «не вписувалася» у марші на сходах. А живемо ми на десятому поверсі. Довелося мотузкою тягти ялинку через балкони. Діти страшенно шкодували, що не було відеокамери. Казали, що у передачі «Найкумедніше домашнє відео» такі зйомки, напевне, визнали б кращими. Звичайно, затягнувши цього лісового гіганта до хати, ми зрозуміли, що поставити його можна хіба що діагонально. Тож довелося відрізати верх і низ. Потім верхні гілки стирчали з-під стелі так, ніби верхівка «прорізалася» до сусідів.

А цього року в нас інша проблема. Шість місяців тому завели кішку. І тепер тільки гадаємо, як вона «поладить» із ялинкою.

Фото Анни БОЙКО.

Телефонне опитування 1 січня: 2 % відповіли «так», 3 % — «алло» и 95 % не змогли відповісти

Де живе Миколай?

Наш кореспондент побував у його маєтку

РЕПОРТАЖ

У Косівському районі, що на Прикарпатті, оселився святий Миколай. Скільки разів дитиною я намагалася не заснути, щоб підгледіти, як він кластиме під подушку подарунок. Утім про те, що святий Миколай проживає на Гуцульщині, багато дітей знають давно. Ось уже три роки саме сюди вони надсилають свої листи. Тож працівники Національного природного парку «Гуцульщина» зрозуміли, що час облаштувати для чудотворця постійну садибу, якщо стільки дітей мають у ньому потребу. І у день святого Миколая, як і годиться, маєток урочисто відкрили.

Відстань від Івано-Франківська до Косова — сто кілометрів. Минаємо вказівник з написом «Косівський район». Тепер треба пильнувати, щоб не проминути садибу, де мешкає Миколай. Не всі знають, що вона не в самому Косові, а трохи ближче, в селі Пістині. Щоб відвідувачі марно не шукали її в Косові, біля шосе уже встановили незвичний вказівник — «Маєток святого Миколая». Та навіть без цього не помітити садибу не можна. З шосе її видно, як на долоні, бо стоїть на узвишші полонини і з боку дороги її не заступає жодне деревце. Щоправда, поляну вже де-не-де засаджено маленькими сосонами, але вони ще такого зросту, як діти. Втім, святий Миколай облюбував цю місцину ще й тому, що поруч — густий ліс та гори, а отже — цілюще повітря, пташки, шум дерев, джерельна вода, малини і чорниці, що їх так люблять діти. Через кілька років Миколаєві володіння значно розширяться — тут буде концертний зал, співоче поле і навіть залізниця, бо спробуй-но дитячими ніжками обійти таку велику територію! Та й батькам треба десь притулитися — для них збудують зручні готелі та туристичні бази. А ще тут виросте унікальне гуцульське село, кожна гражда якого буде свого роду майстернею. У них місцеві умільці навчатимуть хлопчиків і дівчаток традиційних у цьому краї народних промислів і ремесел, вчитимуть обрядів і традицій, вельми шанованих на Прикарпатті. Десь до 2010 року тут має з'явитися щось на зразок казкового містечка. Та поки те все будуватиметься, Миколай не празникує.

Щоб потрапити до його обійстя, звертаю з шосе у невеличку вуличку і піднімаюся нею метрів сто. Минаю традиційний біля гуцульських хат перелаз і опиняюся перед високою дерев'яною брамою, за якою і знаходиться чарівна садиба. Серце калатає: невже дитяча мрія здійсниться і я побачу помешкання Миколая?

Розглядаюся. Миколай живе у типовому для Карпат дерев'яному будиночку. Поряд — дитячий майданчик з новенькими гойдалками, гірками, спусками, які обліпила, як комашня, місцева дітвора. Самого Миколая, кажуть мені, наразі нема — поїхав робити добрі справи.

Прикрашеними хвойними гірляндами сходами піднімаюся на високий ганок, звідки відкривається краєвид, від якого забиває дух. Переступаю поріг і опиняюсь на маленькій сходовій клітці, внутрішні сходи ведуть у мансардну частину. Апартаменти Миколая знаходяться саме тут. Він займає в цьому будинку дві скромні кімнатки: в одній — його кабінет, а в другій — спальня. Кімнатки оздоблені, як і весь будинок, світлим деревом, бо то теплий природний матеріал. Головний атрибут кабінету — великий письмовий стіл і крісло, накрите ліжником. На білій скатертині стола лежать Біблія, Закон Божий, стосики ще не розісланих вітальних листівок, дитячі листи з різноманітними штемпелями на конвертах, а також старовинна скринька, у якій Миколай зберігає печатку, ручку, запасні пера, пляшечки з різного кольору чорнилами та маленьку чорнильницю. Нічого зайвого. З усього видно, що Миколай напружено працює: читає адресовані йому вірші, відповідає дітям на їхні листи, приймає маленьких відвідувачів. Мабуть, для цього у кутку лежить кілька мішків з подарунками. На одній стіні кабінету висять образи святих, на іншій — дитячі малюнки і вітання Миколаєві. В кутку на підлозі стоїть маленька засніжена ялиночка. Мабуть, її виготовили власноруч діти, чиї голоси чую за стіною в майстер-класі. Бо хто ще міг так гарно припорошити звичайну суху гілку сніжком з пінопласту, що аж не віриться: невже сніг — не справжній? Дітей вчать тут малювати, ліпити, виготовляти різноманітні м'які іграшки. Того дня хлопчики і дівчатка сиділи за довгим дерев'яним столом і зосереджено виготовляли з паперу маленьких ангеликів — одні їх малювали, другі вирізали, треті склеювали докупи, щоб потім готові фігурки дарувати відвідувачам на пам'ять.

Звичайно, я не втрималася, щоб не зазирнути й до спальні... Але й тут все насамперед свідчило про скромність: ліжко, застелене пухнастою овечою ковдрою, телевізор, Миколай бо має знати про все, що діється у світі, шафа, в якій зберігає свій одяг. У кімнатках гріють кахлеві печі. Святковий настрій створюють наклеєні на вікна паперові сніжинки-витинанки. Мабуть, Миколай, як і дітвора, сумує без снігу і втішається цими витворами дитячих рук. А цокольна частина будинку поки що на замку. Можливо, тут згодом буде кошиня.

Мабуть, я б іще довго тут все роздивлялася, якби раптом не почула дитячі вигуки: «Миколай їде!» До брами заїздила карета, запряжена гуцульськими кониками — невеличкими, але дуже витривалими, за що їх і цінують у цих краях. З карети вийшов поважний, одягнутий у синьо-жовті шати Миколай у супроводі малих помічників-ангелів. Не лише діти, а й я від того дива затерпла.

НОВОРІЧНЕ ІНТЕРВ'Ю

— Чи важко бути святим Миколаєм?

— Не так важко, як відповідально. Коли працівники Національного природного парку «Гуцульщина» запропонували мені виступити чудотворцем, я звернувся до місцевого отця Івана з запитанням, чи можна це робити. Отець відповів, що Миколай жив на землі, він — історична особа, тож маємо право відтворювати його образ. Отримавши таке благословення, уже три роки робимо добрі справи від імені святого Миколая.

— Святий Миколай має багато роботи?

— Прокидаюся рано-вранці, молюся, після чого збираю своїх помічників-ангеликів на невеличку нараду, які справи треба зробити найперше. Затим перечитую свіжі листи дітей і пишу на них відповіді. У перервах дивлюся дитячі програми, бо дуже люблю, як дітки танцюють, співають, виготовляють щось своїми руками. Далі навідую тих, хто потребує допомоги — дітей хворих, знедолених, сиріт. А ввечері Миколай любить посидіти на ганку.

— Які листи найбільше тішать Миколая?

— Ті, в яких діти не забувають привітати чудотворця зі святом, шанобливо ставляться до нього і розказують про своє життя, навчання, родичів, свої захоплення, а також присилають малюнки, вірші, саморобки.

— Про що здебільшого просять?

— Одні просять, щоб із-за кордону повернулися їхні батьки і сім'я жила разом. Другі — здоров'я для себе, а ще більше — для батьків, бабусь і дідусів. Треті мріють про сестричку, квартиру, окрему кімнату, комп'ютер, мобільний телефон, песика.

— Який лист вас найбільше схвилював?

— Одна дитина написала, що 19 грудня — на день святого Миколая — минає 40 днів, як поховали її маму. Вона просила помолитися, щоб душа мами потрапила в рай.

— Чи встигаєте відповідати на кожен лист?

— Сам би я не вправився. Але маю багато помічників, які мені в цьому допомагають.

— Де Миколай замовляє собі одяг?

— У мене є два костюми. В урочистих випадках вдягаю той, в якого кольори голубі і жовті — барви України. Я є ніби світський Миколай, а точніше — дитячий герой, який має духовну місію.

— А чи є у Миколая якісь особливі бажання?

— Він хоче любові — відкритого дитячого серця.

— І насамкінець: чи не знає Миколай, коли нарешті випаде сніг?

— От коли потрушу бородою, тоді й буде...

Зі святим Миколаєм розмовляла Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Фото автора.

«П'ятачки» у памперсах

Мешканці Києва зустрічають свій рік

АКТУАЛЬНО

Веселим рохканням зустрічають відвідувачів «п'ятачки» зі столичного зоопарку. Вони — господарі нового, 2007 року. Проте вже зараз почуваються досить упевнено. Адже хряки живуть у власній віп-хатинці, оформленій в українському стилі.

Нині сім'я налічує п'ятьох елітних свинок. Їх господар — співробітник київського зоопарку Ігор Довгий. Про своїх улюбленців розповідає з особливою ніжністю.

— Залишились у нас тільки вибрані. От Жуля, наприклад, — вказує на стокілограмову тушу, котра ледь вилізає із сарайчику. — Глава сім'ї, добряк, але — тонка чутлива натура. Йому вже три роки. Раніше жив на Хрещатику в звичайній квартирі. Коли його виводили на прогулянку, рух завмирав. Усі хотіли сфотографуватися з товстуном.

У зоопарку Жуля не втратив своєї популярності. Корейський кабанчик завжди у центрі уваги. Коли галявина біля хатинки заповнена людьми, він може завалитися у центрі і солодко спати. І не дай Боже його будити. Тоді Жуля як справжній локомотив рознесе все навкруги.

Чорненька Дуська — його таємне кохання. В'єтнамську трав'яну свинку з короткими ніжками якось подарували на день народження колишнім господарям. Проте вже за тиждень люди «прозріли» і відвезли Дульсінею до зоопарку. При цьому описали її як страшного монстра, хоча насправді Дуська виявилася ніжним і боязким створінням. Жульку вона боїться й досі після невдалої спроби до неї позалицятися.

Ще одна «залізна» леді — свинка Варя, вона ж «тумбочка на колесах». Минуле життя в одному з київських ресторанів позначилося на фігурі Варвари. Схожа на перегодованого хом'ячка, Варя ледве пересувається на своїх чотирьох. А коли вона завагітніла, то взагалі їздила на животі. Тоді короткі лапки просто не дотягувалися до землі. У ресторані Варвара була загальною улюбленицею. Та через фатальну помилку — надто вже смачними виявилися дорогі туфлі клієнта — свинка потрапила до зоопарку.

А ось дружня парочка — Міккі і Лейла — вже тут народилися. Поросята були найслабші серед 16 братиків і сестричок, проте вижили і стали справжніми зірками. Ігор називає малечу «корпоративними свинками». Адже їх із задоволенням замовляють на усілякі вечірки любителі екстриму. Рідня також знялася в одному з українських серіалів, а Міккі навіть залишив по собі слід. Актору, що тримав порося, довелося двічі змінювати сорочку через недержання малого.

Новий рік красуня Лейлочка й Міккі уже зустрінуть у новій родині. Їх купила заможна сім'я і зараз будує для них затишну хатинку. Всі інші залишаться в зоопарку. Ігор планує нарядити поросят: кого у костюм пірата, а кого знову зробить малятами.

— Памперси їм дуже личать, — зізнається господар. — А ще постелю їм свіжого сіна і поставлю обігрівальну лампу, щоб зустріли Новий рік у теплі.

Наталія ОВДІЄНКО.

На знімках: Ігор Довгий зі своєю улюбленицею — красунею Лейлою; зірка телеекрану Міккі з не менш зірковим хряком Жулею.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Якщо після зустрічі Нового року ви помітили пляму на костюмі, зберігайте спокій і не поспішайте до хімчистки. Налийте в склянку 80 грамів спирту, трохи лимонного соку та дві краплі нашатирю. Перемішайте і залпом випийте. За 15 хвилин пляма цілком зникне з поля вашого зору

Залишитись живими

Новий рік — найкраще свято з усіх, що є. Мандарини. Шампанське. На жаль, нічне застілля таїть і безліч небезпек.

Осетрина другої свіжості

Найбільша неприємність — отруєння неякісними продуктами. Бійтеся: ікри, готових салатів, м’ясних делікатесів та алкоголю. Будьте уважні під час купівлі продуктів. Варто звернути увагу на дату випуску, робити покупки у великих торгових центрах, а не ларьках, не купувати продуктів, що швидко псуються, з рук. Пам’ятайте: якщо товар дорогий, його купують гірше, тобто ймовірність отруєння залежалим продуктом більша. Ліпше приготувати екзотичну страву вдома.

Алкоголь купуйте у спеціалізованих магазинах, де ймовірність фальсифікації — мінімальна. Якщо отруєння все-таки сталося, негайно зверніться до лікаря. До приходу медиків пийте багато води, щоб компенсувати втрату рідини. Можна випити активоване вугілля. Не менш як п’ять пігулок.

Революції — бій!

Звичайний розлад шлунка — наслідок не отруєння, а банального переїдання. У цьому разі потерпілому може допомогти міцний чорний чай, що має закріплюючий ефект. Для виведення токсинів пийте більше води. Можна прийняти калій — його дефіцит послаблює серцевий м’яз, а також біфідо- і лактобактерії, що відновлюють порушену мікрофлору. Правильно підібрати ліки може тільки лікар.

А щоб не з’їсти зайвого за святковим столом, краще завчасно перекусити вівсяною кашею: вона добре втамовує голод, до того ж обволікає шлунково-кишковий тракт. Друга порада — жувати повільно. Якщо на початку застілля ви спокійно, не поспішаючи протягом декількох хвилин гризтимете шматок сирокопченої ковбаси, почуття голоду зникне. Однак найкращий спосіб уникнути переїдання — просто обмежувати себе.

Райська підступність

Ще одна небезпека — екзотичні фрукти. Алергії та розладу легко уникнути, якщо знати, як правильно вибирати і готувати екзотів. Приміром, плід манго має бути великий, червоний і м’який, як дуже спіла груша. Вибираючи маракую, зверніть увагу на її колір, вона повинна бути коричнева або зеленкувата. Нестрашно, якщо на шкірці є вм’ятини або здається, що фрукт трохи усох. Головне, щоб м’якоть була однотонна, прозора і від неї пахло порічковим запахом. Їдять маракую сирою, розрізаючи навпіл і дістаючи м’якоть ложкою. Папаю можна розрізати навпіл, вичистити зернятка і порізати, як диню. Купуючи авокадо, не забудьте, що це — закуска, а не десерт. Найкраще поєднується із хлібом і рибою. М’якоть авокадо повинна бути кремоподібною. Якщо на який-небудь фрукт у вас з’явилася алергія, треба терміново викликати лікаря. Висип, а особливо набряк органів подиху надзвичайно небезпечні! До приїзду медиків можна випити супрастин або діазолін, які завжди, рекомендується мати з собою.

І головне — ретельно мийте всю екзотику з милом! Саме зі шкірки немитих бананів та апельсинів в організм можуть потрапити підступні лямблії, які дуже важко вивести.

АВТОРА!

Легкого вам похмілля!

Як уникнути помилок, коли п’єш, або хоча б звести до мінімуму болісні симптоми абстинентного синдрому? Все залежить від того, як на вас діє алкоголь.

Більшість людей виходить зі стану похмілля з допомогою відомих домашніх засобів — розсолу, контрастного душу і... заняття коханням. Не дивуйтеся, останній рецепт перевірено народом. Є навіть таке російське прислів’я: «Нет в мире лучше зелья, чем баба на похмелье».

Якщо говорити про медичні методи боротьби з абстиненцією, то варто готуватися до неї заздалегідь. Знаючи, що на вас чекає тривале вживання міцних напоїв, за кілька годин до цього треба випити 50—100 грамів алкоголю, добряче попоїсти і поспати годинку-півтори. У цьому разі печінка починає виробляти спеціальний фермент, що розщеплює алкоголь, і тоді ваше застілля не матиме тяжких наслідків.

Якщо нема можливості для такої істотної підготовки, прийміть дві пігулки карсилу (для захисту печінки) і дві — алахолу (як жовчогінні), а перед сном повторіть те саме плюс церукал і дві пігулки но-шпи.

Але якщо вранці життя зовсім не миле, звичайно, можна прийняти й алка-зельцер. Якщо печінки не шкода. Але кращий спосіб, принаймні безпечний для вже й так потерпілих внутрішніх органів, — гарячий бульйон або суп і склянка води з двома таблетками розчинного аспірину. Вибивати «клин клином» не варто. Адже якщо ви зранку вип’єте чарку — додасте інтоксикації. З похмілля відбувається мікронабряк оболонок мозку (звідси — головний біль, нудота і тощо), а випити сто грамів його не знімуть.

Київський інститут геронтології опублікував матеріали про те, що алкоголь у малих дозах при регулярному вживанні сприяє продовженню активного життя. Що таке «мала доза»? Це близько 120 грамів горілки для людини середньої ваги. Але ця програма «збереження здоров’я» категорично не підходить тим, у кого в роду були алкоголіки, тобто тим, у кого є генетична схильність до алкоголізму.

Настя ОКОВИТА.

ЧИМ РОЗВАЖИТИ ДІТЕЙ

Ігри для малят

Найзагадковіший гість

Таку назву має конкурс, який ви можете провести серед дітлахів (у дитсадку, школі чи у вас удома). На вирізаних із паперу сніжинках напишіть загадки. Коли всі маленькі гості будуть у зборі, підкиньте вгору ваші сніжинки. Хто з дітей першим упіймає сніжинку і відгадає на ній загадку, той і стане «Найзагадковішим гостем».

Сніжка

Для цієї гри потрібні команди по 2 дитини. На підлозі розсипають сніжки з вати. Малюкам зав’язують очі і дають по кошику. По сигналу малята починають збирати сніжки. Виграє та команда, котра набере більшу кількість сніжок.

Сніговик

Перед ялинкою ставлять 2 підставки (в ідеалі — два мольберти), на них кріпляться великі аркуші із зображенням сніговиків. Двом учасникам від двох команд зав’язують очі. По сигналу діти повинні дійти до сніговиків і приставити ніс. Соратники по команді можуть допомагати словами: лівіше, правіше, нижче, вище. Одне очко одержує той, хто першим приставить ніс сніговику. Потім очі зав’язують другій парі, третій, і так гра триває до 10 очок.

Злови!

У цій грі беруть участь декілька пар. Діти стоять одне навпроти одного на відстані близько 4 метрів. В однієї дитини порожнє відро, в іншої — торбинка з певною кількістю сніжок (тенісні або гумові м’ячі). По сигналу дитина кидає сніжки, а напарник намагається зловити їх відром. Виграє пара, яка першою закінчить гру і набере більшу кількість сніжок.

КОСМЕТИЧКА

Ошатна та впевнена

Якщо перед Новим роком вам довелося багато працювати, прийміть ароматний енергетичний душ. Капніть кілька крапель олії лимона або розмарину на дно ванни, включіть гарячу воду і закрийте двері. Аромат розчиниться в парах води і зніме втому.

Макіяж має бути стійким, тому косметику замініть: замість розсипчастої використовуйте кремоподібну, вона добре лягає на обличчя і не обсипається.

Освіжити обличчя можна, поклавши на нього чисту серветку і збризнувши її водою. Серветку зніміть, макіяж не потече, і обличчя матиме набагато ліпший вигляд.

Якщо переборщили з улюбленим ароматом, змочіть серветку водою і протріть місця, куди нанесли занадто багато парфумів. До речі, аромат краще триматиметься, якщо наносити його не на шию, а під коліна. Леткі сполуки парфумів піднімуться вгору, і увесь вечір ви будете в запашній аурі.

До новорічного вбрання бажано звикнути, щоб не почуватися невпевнено. Одягніть його, не забувши про туфлі і прикраси, і просто походіть якийсь час святково вбраною.

Взуття на високих підборах справді додає стрункості, але для танцювального вечора все-таки вибирайте зручне.

Напередодні новорічної ночі не голодуйте, нічого, крім неприємних відчуттів від цього не буде. А зголоднілий організм у перші хвилини свята візьме всі необхідні йому калорії.

Щоб освіжити подих, пожуйте гілочку петрушки, також можна розжувати кавове зернятко чи дольку лимона.

Тещі — золотий браслет, свекрусі — мобільник

ПРИЄМНІ ТУРБОТИ

Що подарувати на Новий рік дружині, чоловіку, братові, сестрі або дітям, кожен із нас, напевно, вирішив. І, швидше за все, вибрав приємні сувеніри друзям та колегам. А от що презентувати тещі чи свекрусі? Адже хочеться своїм подарунком не образити, а приємно здивувати.

* Універсальними подарунками залишаються золоті прикраси. Теща не образиться на зятя, якщо він подарує їй браслет, а свекруха напевно розчулиться від нових сережок.

* Сковорідку чи симпатичну каструльку дарувати не варто. Навіть якщо ви на додачу до подарунка похвалите кулінарні здібності «нової мами». А от красивий чайний або кавовий сервіз у домі завжди знадобиться.

* Піклуючись про здоров’я родичів, подаруйте їм на Новий рік фільтр для очищення води. Зараз у магазинах їхній асортимент і за ціною, і за модифікацією дуже великий.

* Якщо у свекрухи або тещі ще немає мобільного телефону, до Нового року ви можете покласти його під ялинку.

* Завжди приємним подарунком буде книга. І добре, якщо ви знаєте літературні вподобання свекрухи чи тещі. Тільки не даруйте зібрання кулінарних рецептів. Адже такий подарунок може образити жінку.

* Косметика чи красивий махровий халат напевно порадують. Але це такий само варіант, як і з книгою: потрібно на сто відсотків знати улюблені кольори і потрібний розмір одягу.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

* За такою само схемою можна підібрати і стильну сумку, пояс або намисто.

* Якщо будинок свекрухи чи тещі стильно обставлений і кожна деталь інтер’єру дуже ретельно продумана, то картину, приміром, дарувати не варто. Вона може не вписатися в інтер’єр. Але якщо ваші родичі ставляться до різних приємних дрібничок зворушливо, то цікаві елементи декору будуть чудовим подарунком: плед, покривало, невеликий килим, декоративні рамочки для фотографій або свічки нагадуватимуть їм про вас.

Ірина ВОЛОШКА.

ВАШ ДІМ

Гумові та плюшеві

Так уже повелося, що кожного року нашу квартиру прикрашаємо різними тваринками: зустрічаємо рік Коня — по будинку розставлені іграшкові коники, зустрічаємо рік Півня — тільки й чути за новорічним столом «кукурікання» веселих друзів. А тепер ми будемо рохкати, верещати з радості і розставляти новий символ року.

* Крім рожевого поросяти, важливо, щоб дім прикрашали колоски жита й гілочки сосни.

* Якщо у вашому будинку є кімнатні рослини, поставте на перший план троянду й гвоздику.

* Пам’ятайте, що символ року (порося) — це еквівалент статків на вашому столі. Бажані будь-які м’ясні страви (крім, звичайно, свинини), овочі, фрукти й випічка. Адже свинка так любить поїсти!

* Прикрасьте стіл сімома кольоровими свічками. Красиво, романтично й символічно!

* Зверніть увагу на те, у що ви вбрані і які кольори переважають у вашій кімнаті. Постарайтеся підібрати щось у червоних, бордових, жовтогарячих тонах із вкрапленнями чорного.

Дякуючи новорічним святам в українських витверезниках вдалося провести перепис населення

З НОВИМ РОКОМ!

ПОСИДЕНЬКИ

СУБОТА, 30 ГРУДНЯ 2006 ■ № 250 (4000)

Кожна свиня повинна побудувати хлів, виростити порося і посадити дуб

Місце на небесах

КИТАЙСЬКА ЛЕГЕНДА

Є китайська легенда про те, як Нефритовий імператор, володар небес, обрав дванадцять тварин. Кожна тварина править роком раз на дванадцять років і має певні якості, що впливають на наше життя.

Нефритовий імператор правив небесами та всім, що було на небесах. Але він ніколи не спускався на землю, тому його цікавив зовнішній вигляд усіх земних істот. Одного разу він викликав свого головного радника.

— Я багато років правлю небесами, — сказав імператор, — але ніколи не бачив цих дивних тварин. Який вигляд вони мають? Я хотів би дізнатися про їхні характерні риси та властивості. Мені хотілося б побачити, як вони пересуваються, і почути звуки, що їх вони видають. Наскільки вони розумні та як допомагають людям?

Радник повідомив, що на землі тисячі різних істот. Одні з них бігають, другі літають, треті плазують. Знадобиться багато місяців, щоб зібрати всі земні істоти. Невже государеві хочеться побачити їх усіх?

— Ні, я не маю наміру марнувати так багато часу. Добери дванадцять найцікавіших тварин і достав до мене, щоб я зміг розподілити їх за кольором і формою.

Радник перебрав подумки усіх тварин, яких знав, і вирішив покликати пацюка, але попросив його передати запрошення ще і його приятелеві коту. А також він запросив бика, тигра, кролика, дракона, змію, коня, барана, мавпу, півня та собаку.

Пацюка дуже тішило це запрошення, він одразу попрямував передати добрі новини коту. Кіт теж зрадів, але стривожився, що може проспати, тому взяв з пацюка обіцянку вчасно розбудити його. Усю ніч пацюк міркував про те, який кіт симпатичний і лискучий та який потворний вигляд буде в нього порівняно з ним. І дійшов висновку, що єдиний спосіб зробити так, щоб уся похвала не дісталася коту, — це не будити його вранці.

О шостій годині ранку одинадцять тварин вишикувалися перед Нефритовим імператором, який почав їх розглядати. Дійшовши до останньої тварини, він повернувся до радника:

— Усі тварини цікаві, але чому їх тільки одинадцять?

Радник послав слугу на землю, наказавши йому доставити на небеса першу тварину, котру він зустріне на землі. Служник опустився на сільську дорогу і побачив селянина, який ніс на ринок свиню.

— Прошу тебе, зупинися, — заблагав слуга. — Мені потрібна твоя свиня. Нефритовий імператор бажає негайно побачити цю істоту. Подумай про велику честь — адже твоя свиня постане перед правителем небес.

Селянин погодився на пропозицію слуги і віддав йому свиню, що її слуга і доправив на небо.

А тим часом пацюк, злякавшись, що залишиться непоміченим, застрибнув на спину бика і почав грати на флейті. Імператорові так сподобалася ця незвичайна тварина, що він віддав їй перше місце. Друге місце імператор віддав бику — адже він був такий великодушний, що дозволив пацюку сидіти на його спині. Тигр за свій хоробрий вигляд одержав третє місце, а кролику за його ніжне біле хутро дісталося четверте. Імператор вирішив, що дракон нагадує могутню змію з лапами, і поставив його на п'яте місце. Змія за свій гнучкий тулуб одержала шосте місце, кінь — сьоме — за елегантну поставу, а баран — восьме — за сильні роги.

Моторній та непосидючій мавпі дісталося дев'яте місце, півню за красиве пір'я — десяте, а пильному сторожовому собаці — одинадцяте. Свиня стояла в кінці: вона, можливо, була і не така цікава, як інші тварини, але все-таки потрапила на небеса і тому була визнана гідною останнього місця.

Коли церемонія завершилася, до палацу вбіг кіт і почав благати імператора оцінити і його, однак було надто пізно: імператор уже ви-брав дванадцять тварин. Побачивши пацюка, що стояв на першому місці, кіт кинувся на нього з наміром убити. От чому й донині кіт та пацюк залишаються ворогами.

Джерело — www. pig. boot. ru

Які вони?

За східним календарем, кожний новий рік проходить під знаком якоїсь тварини. І от рік Собаки, що минає, замінить чудова рожева Паця!

Дорогі читачі, якщо ви народилися в один з нижченаведених років, то вас варто поздоровляти не тільки з Новим роком, а й з тим, що 2007-й буде для вас неймовірно щасливим!

Отже, Кабанчик приходив до нас у: 1923, 1935, 1947, 1959, 1971, 1983 і 1995 роках. Люди, народжені в рік Свині, наділені від природи лагідним характером і спокоєм. Вони досить миролюбні і доброзичливі.

Без сумніву, такі люди красиві від природи, добре вчаться, а діти не завдають особливого клопоту своїм батькам. Працьовитість — їхня особлива риса. Їм більше подобається робити щось для когось, ніж для себе.

Для знаку Свині характерні великодушність, шляхетність і дружелюбність. На відміну від самої тварини, люди, народжені в рік Свині, охайні і вишукані в манерах, одязі та харчуванні.

Батьки-«паці» приділяють багато уваги різнобічному вихованню своїх дітей. А щастя і гарний настрій близьких людей, найчастіше, важливіше за власне благополуччя.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Що рік прийдешній нам готує

Якщо вірити східним пророкуванням, то в нас попереду — досить сприятливий і перспективний рік. Свинка обіцяє, що в 2007 році ми зможемо з більшою легкістю втілювати будь-які ідеї, із задоволенням займатися творчістю та наукою, а ставлення один до одного й до оточуючих у нас буде позитивнішим і життєрадіснішим.

Наступний рік буде вдалим для створення родини і зміни роботи. Матеріальний добробут обіцяє ходити за нами слідом, головне, щоб ми його помітили й не розчавили.

На першому місці серед людських якостей опиняться чесність і щирість. У відносинах із партнерами варто бути терплячими та нерізкими у висловлюваннях.

Китайський календар відносить Свиню до елемента води. Крім цього, вона представляє це початок зими й місяць народження дерева. Виходить, що Свинка символізує зародження нового життя. А це може проявитися які у міжнародних відносинах і в нашому, українському, громадському житті.

Ще Свинка розглядається як «Зірка подорожей». Тому наступний рік — чудовий час, щоб започаткувати сімейну традицію (якщо ви поки що не маєте такої) подорожувати. Адже в нашій країні стільки красивих місць! От і спробуйте всю Україну обійти за рік. Домовились?..

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

НАРОДНІ ПРИКМЕТИ

Не чутно в саду...

Побачити на міському балконі свинку — майже неможливо. Але якщо поїхати в село, то там ця тварина є майже в кожному обійсті. Придивіться, звички свині допоможуть нам дещо дізнатися про майбутню погоду.

* Якщо свиня тягає солому — це до бурі. Передчуваючи похолодання, тварина буде постійно щось носити до сараю і голосно під час цього верещати. Так вона неначе попереджає: «Утеплюйтеся, інакше змерзнете».

* Якщо свинка чеше боки та спинку — буде тепло.

* Поросячий вереск і безупинне рохкання — на негоду.

* Іноді поросят, як корів, збирають в одну череду і женуть на пасовище. Тож якщо ваша свинка, повертаючись додому, біжить і верещить, чекайте на дощ.

* А ще буде дощ — якщо маленькі поросята якнайдалі розбіглися від своєї мами.

ЩО НАС ЧЕКАЄ

Перспектива є для всіх!

Астрологи запевняють, що наступний рік Свині буде досить вдалим у всіх починаннях. Сімейне життя в багатьох буде успішне, сварки між людьми припиняться, а нас чекає все лише гарне! Так це чи ні, сказати на сто відсотків важко. Але ми можемо перевірити це.

Тим, **хто народився в рік Пацюка** (1924, 1936, 1948, 1960, 1972, 1984, 1996), у Новому році гарантовані стабільність та впевненість у завтрашньому дні. Серйозних проблем не буде, а от удача оселиться у вашому будинку.

Люди, **народжені під знаком Бика** (1925, 1937, 1949, 1961, 1973, 1985, 1997), саме в рік Свині досягнуть багато чого в кар'єрі. Ви довго працювали і тепер нарешті отримаєте довгоочікувану винагороду.

У Тигрів (1926, 1938, 1950, 1962, 1974, 1986, 1998) на першому місці — їхні емоції та амбіції. Це, звичайно, добре, але пам'ятайте, що якщо до амбіцій задіяти ще й розум, то домогтися можна набагато більшого.

У Кроликів (Котів) (1927, 1939, 1951, 1963, 1975, 1987, 1999) буде все так, як ви заплануєте. У Новому році будь-які незначні зміни вам тільки на користь, і навряд чи щось зможе збити вас з наміченого шляху.

У Драконів (1928, 1940, 1952, 1964, 1976, 1988, 2000) усе можна охарактеризувати однією фразою: рік буде кращим за попередній — за всіма параметрами.

Для народжених під знаком Змії (1929, 1941, 1953, 1965, 1977, 1989, 2001), на жаль, Новий рік — без істотних змін на краще. Мабуть, щось ви упустили або десь недоробили, але в 2007-му зірки не віщують вам істотних змін.

Ті, **хто на Коні** (1930, 1942, 1954, 1966, 1978, 1990, 2002), на ньому і залишаться: рівень життя стрімко зросте, але, щоправда, і турбот додасться.

У народжених у рік Кози (Вівці) (1931, 1943, 1955, 1967, 1979, 1991, 2003) буде багато приводів для радості. Вам поталанить в особистому житті і на роботі, тож будете щасливі!

Мавпа (1920, 1932, 1944, 1956, 1968, 1980, 1992, 2004) у рік Свині затхне вільніше. З'явиться більше простору, часу і грошей для втілень найсміливіших ідей.

Рік Свині принесе **Півням** (1921, 1933, 1945, 1957, 1969, 1981, 1993, 2005) авторитет і заслужене багатство. 2007-й також готує яскраві враження і незабутні поїздки.

У Собак (1922, 1934, 1946, 1958, 1970, 1982, 1994, 2006) наступного року будуть нові зв'язки і захоплення. Що, звичайно, принесе визначену вигоду.

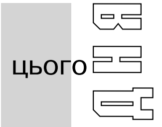
А от господарка Нового 2007 року — **Свинка** (1923, 1935, 1947, 1959, 1971, 1983, 1995) буде королевою! Слава, визнання, гроші, щастя, любов — усе буде біля її ніг і в кишенях!

КУРІНЬ

СУБОТА, 30 ГРУДНЯ 2006 ■ № 250 (4000)

З НОВИМ РОКОМ!

Ще не пізно подумати про те, про що пошкодуєш 1 січня

30 ГРУДНЯ

■ *1876. Народився Микола Стражеско, всесвітньо відомий терапевт. Заснував у Києві в 1936 р. НДІ клінічної медицини (нині — НДІ кардіології його імені).*

■ *1912. В Одесі народився Андрій Сова, артист-гуморист.*

■ *1922. Утворення СРСР.*

■ *1924. Американський астроном Едвін Пауел Хабл оголосив про існування у Всесвіті інших зоряних систем, подібних до нашої Галактики.*

■ *1953. У США надійшов у продаж перший кольоровий телевізор*

■ *1974. На Криворізькому металургійному заводі введено в дію найбільшу в світі доменну піч.*

Обираємо президента!

Рейтинги політиків катастрофічно тануть. А Дід Мороз сьогодні на піку популярності! Чим ближче Новий рік, тим більше чуток, що він виставить свою кандидатуру на посаду президента України. Скажете, що рано і до президентських виборів ще три роки? Так саме час! Ну, а уявіть, що вибори сьогодні... Кого б ви хотіли бачити президентом?.. Отож-бо. На сьогодні тільки Дід Мороз найоптимальніший кандидат!

Політична програма проста й доступна. Білобородий дідуган не просто обіцяє подарунки, а й виконує обіцяне. (Зазирни-но завтра під ялинку.) Він не пов'язаний ні з великим бізнесом, ні з партіями, які себе скомпрометували. У коаліціях не помічений, за круглими столами не сидів, універсалів не підписував. І в разі чого йому не треба розпускати парламент. Достатньо стукнути патерицею об землю, щоб сніг повалив, та мороз увімкнути градусів на сорок.

Він добрий. Без злопам'ятства, хоч і натерпівся від комуністів, які забороняли його разом з ялинкою. Та й націоналісти його не дуже шанують. Мовляв, наш старий — святий Миколай, а Дід Мороз типу того, що проросійський кандидат. Ну й нехай, зате точно не натовесь, як його заокеанський колега Санта Клаус.

Хтось може заявити, що Дід Мороз самодержавний правитель. Хвилиночку, а хіба не ви казали, що президент має бути жорсткішим і вольовішим? Та щоб поменше любих друзів довкола нього хороводи водили? Чи ж Дідові Морозові скликати політбюро для видимості колективних акцій і демократії? Головне — він не визнає бюрократії, йому не потрібна адміністрація з секретаріатом в одному флаконі. Не потрібні і радники з зарплатою в 15 тисяч гривень. Снігові баби і за морквину залюбки з ним працюватимуть.

Щодо першої леді, то чи потрібна вона взагалі? Інша справа внучка! Тим більше, що холодність і крижана чистота цієї дівчини не допускає й думки про те, що вона може опинитися серед депутатів чи членів уряду.

Що стосується зовнішньої політики, то міжнародним ворогом кандидата може стати тільки глобальне потепління.

І головне. З президентом Дідом Морозом Новий рік можна буде зустрічати щомісяця: під ялинкою лежатиме для всіх зарплата, стипендія чи пенсія. А бюджет узагалі нікого не цікавитиме. Лізь під ялинку і бери своє. Хто скільки заслужив. Єдині умови одержання подарунка — добре поводитись, не красти і не брати хабарів. Ну, то як, голосуємо?

Гліб СНІГОВИКОВСЬКИЙ.
Мал. Сергія ТЕРЕЩЕНКА.

ХІТ-ПАРАД ЦИТАТ

Золоті розсипи

Ми виживемо, навіть якщо політики відключать нам сонце

Віктор Янукович, Прем'єр-міністр України:

«Нам потрібно до свят навести порядок у державі».

Юлія Тимошенко, лідер блоку БЮТ:

«Наш блок може об'єднатися з «Регіонами» тільки за умов, якщо НЛО забере мене на тарілку, проведе наді мною незаконні дослідження та позбавить мене пам'яті й розуму».

Олександр Лукашенко, президент Білорусії:

«У нас одна, півтори, максимум дві дитини в сім'ї. Треба добитися того, щоб кожна родина мала мінімум троє дітей, тоді буде повний приріст. Треба розшити це вузьке місце».

Петро Порошенко, народний депутат, член фракції «Наша Україна» (про призначення Нестора Шуфрича міністром):

«Нестор Іванович сам по собі надзвичайна ситуація... І я думаю, що йому буде з чим боротися...»

Андрій Шкіль, народний депутат (БЮТ):

«Наш шлях у Європу залишиться на рівні оповідань, а ми підемо в інше місце: в Азіопу».

Юрій Луценко, міністр внутрішніх справ України:

«...Собака у мене знаменита тим, що при самому згадуванні прізвища Кучма починає вити. Навіть сусіди стукали...»

Арсеній Яценюк, міністр економіки України:

«Ця країна переживала ще й не таке. Країна така «стоякова»... Навіть якщо сонце відключать, усе одно виживемо».

Віктор Янукович, Прем'єр-міністр України:

«Але головна мета нашої з вами зустрічі — це почути вашу думку про ситуацію в країні, тому що інтелігенція — це та частина суспільства, що фільтрує, формує його ідеї».

Михайло Бродський, депутат Київради:

«Від дій Черновецького хочеться плакати! Або вити. Або пити...»

Володимир Путін, президент Росії (про ціну на газ):

«Ми, вибачте мені на слові, не з носа виколупуємо цю ціну».

Олександр Турчинов, народний депутат України:

«Усі дії треба робити професіонально. У тому числі й душити опозицію».

Михайло Поплавський, ректор університету культури:

«Я бродив вулицями і мені було жахливо нудно. Так тоскно стало! Дай-но, думаю, стану мером Одеси...»

Віктор Ющенко, Президент України:

«Два роки тому в Україні це ще було популярно: програв вибори — скасуй їх, другі, може, виграєш. Цю дорогу треба раз і назавжди припинити».

Раїса Богатирьова, народний депутат України:

«Любим друзям» і решті потрібен реванш. Вони занадто довго вкладалися на весільному ложі в переможній позі».

Михайло Корнієнко, колишній заступник міністра внутрішніх справ України:

«Міліція, як-то кажуть, мале цуценя, куди його пошлють, те воно й робитиме».

Петро Порошенко, народний депутат України:

«В опозицію не йдуть, у ній опиняються».

Олександр Турчинов, народний депутат України:

«Якщо президентові присниться нормальний сон, то парламент він розпустить».

Дмитро Видрін, народний депутат України:

«Опозиційність — це найкращий спосіб долучення до реальності».

Сандей Аделаджа, нігерійський проповідник-харизмат:

«Якщо українці не бажають відповідати за свою країну, то я зроблю це замість них».

Рінат Ахметов, народний депутат України:

«Головне для нас — не розподіл посад, а розмова про цінності».

Віктор Черномирдін, посол Росії в Україні:

«Нікуди нізвідки ми не виходимо. Ми тільки заходимо».

Тарас Чорновіл, народний депутат України:

«Меморандум, як правило, у нас створюється, щоб підставити когось із своїх ближніх».

Афоризматиком року визнано міського голову Києва Леоніда Черновецького

☞ *«По цих схилах ще десять тисяч років тому, напевно, лазили мої предки і мріяли про незалежну Україну».*

☞ *«Уперше за весь період з часів Володимира Ілліча Леніна і революції 1917 року налагоджено зв'язок між мешканцями Києва й чиновниками адміністрації».*

☞ *«Не можна приходити і влаштовувати революцію без попередніх переговорів».*

☞ *«Мої вуха мають кілька відкритих вимірів».*

☞ *«Я прислухаюся до думки президента, але було б непогано, якби він мені спочатку про це сказав, а потім виступав».*

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Якщо ви не вегетаріанець і не член «Грінпісу»,

то можете сміливо приготувати печене порося

Беремо: порося середньої вгодованості (неодмінно); горілку 1/2 склянки (якщо кухар недосвідчений, краще склянку); сіль 1 чайну ложку (не більше!); масло вершкове розтоплене 1/2 склянки (якщо точно відміряєте); гречану кашу розсипчасту з цибулею 5 склянок (якщо після горілки правильно порахуєте); яйця 5 круто зварених (без політичного підтексту); огірок солоний з діжки і скальпель (підійде і кухонний ніж).

Порося натираємо горілкою з сіллю. Якщо перцівки шкода, можна заощадити (на поросяті!). Укласти жертву на деко (животом донизу), ніжки простягнути. Полити розтопленим маслом і поставити в сильно розігріту духовку. Коли порося зарум'яниться, вогонь зменшити. Поливаючи бідолаху кожні 10 хвилин стікаючим з нього соком, довести до готовності.

Вам ще охота морочитися з гречкою? І так зійде! Сподіваємося, ви зрозуміли: огірок має відношення виключно до горілки. А яйця... Використайте як хочете (без політичного підтексту!).

УВАГА! Ця гарненька свинка, яка почала свою мандрівку по нашій газеті з першої сторінки і, на своє лихо, добралася до останньої, — плід фантазії і витвір рук нашого чудового художника Олексія КУСТОВСЬКОГО.

АНЕКДОТ РОКУ

Зустрілися два куми за чарчиною. І, як це часто трапляється, зайшла в них мова про політику.

— Куме, а що б ви віддали за ідеали Майдану?

— Та все б віддав.

— І корову?

— І корову.

— І коня?

— Та й коня б віддав.

— А свиню?

— Е, свиню б не віддав.

— Чому це?

— Бо вона в мене є.

Редактор номера Яна СТАДІЛЬНА.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 10 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 283

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 4765

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**

reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**

let@golos.com.ua — **відділ листів**

foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Наступний номер газети «Голос України» вийде 5 січня 2007 року